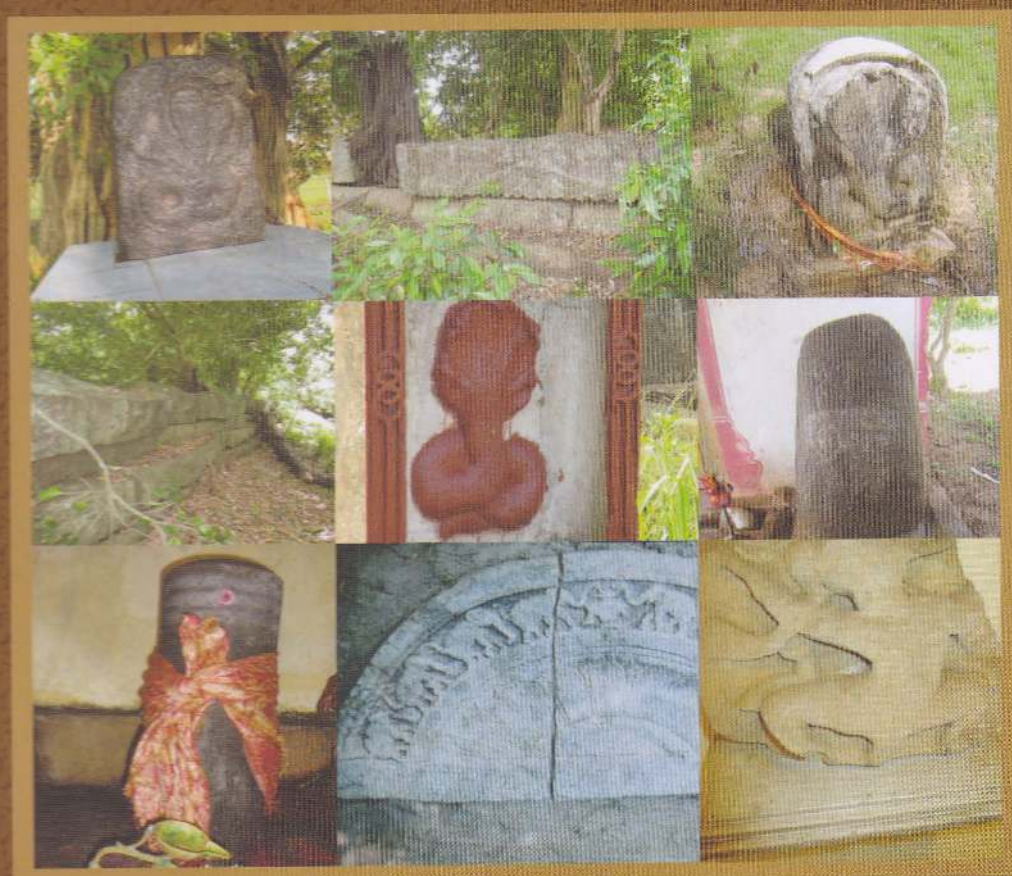

அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு

நாகர்காலத்துப் புராதன தொல்பொருட் சின்னங்கள்

Ancient History of the Tamils in Adankappattu - Vanni
The Nagas and their Monuments

அருணா செல்லத்துரை

அருணா செல்லத்துரை
இல:- 68. வைரவர்கோவில் வீதி.
வைரவபுளியங்குளம்,
வவுனியா.
தொ.பேசி:- 077-3148815

அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு

நாகர்காலத்துப் புராதன தெரல்பொருட் சின்னங்கள்

Ancient History of the Tamils in Adankappattu - Vanni

The Nagas and their Monuments

அருணா செல்லத்துரை

அருணா வெளியீட்டகம்

வவுனியா, இலங்கை

2016

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தலைப்பு : அடங்காப்பற்று - வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு:
நாகர்காலத்துப் புராதன தொல்பொருட் சின்னங்கள்
எழுதியது : அருணா செல்லத்துரை ©
முதற்பதிப்பு : 2016
வெளியிடு : அருணா வெளியீட்டகம்
எண் 68, வைரவர் கோவில் வீதி
வைரவர் புளியங்குளம்,
வவுனியா, இலங்கை
077-3148815, 024-2220502

Title : Ancient History of the Tamils in Adankappattu - Vanni:
The Nagas and their Monuments

Author : Aruna Selladurai ©

First Edition : 2016

Published by : Aruna Publication
No 68, Vairavar Kovil Road
Vairavar Puliyankulam
Vavuniya, Sri Lanka
Tel: 077 314 8815, 024 222 0502

Printed by : Kumaran Press (Pvt) Ltd,
No. 39, 36th Lane
Colombo - 6, Sri Lanka

Price : Rs.1300.00
U.S. \$ 20

ISBN 978-955-1347-20-8

உடம்பினுள் உதிரமாய்
உள்ளத்துள் உரமாய்
உள் நின்று ஊக்குவிக்கும்
என் தந்தை
கதிரவேலு அருணாசலத்திற்கும்
என் அன்பு அன்னை
அன்னம்மாவிற்கும்
அடங்காப்பற்றின் வற்றாத பளையான
வற்றாப்பளை உறையும்
பெத்தாச்சி
கண்ணகை அம்மனுக்கும்
காணிக்கையாகும்
என் படைப்புகள்
- அடங்காப்பற்றான்

முன்னுரை

இலங்கையின் வடபுலத்தில் காடு அல்லது வனம் என்று வரலாறுகளில் குறிக்கப்படும் வன்னிப் பிரதேசம் பல நூற்றாண்டுகளாக போர் நடவடிக்கைகளுக்கான மூலத்தளமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இந்தப் பிரதேசத்தின் காடுகளுக்குள் மறைந்திருக்கும் தொல்லியல் சின்னங்களும், குளங்களும் ஆறுகளும் முறையாக ஆய்வு செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன.

வட இலங்கையிலுள்ள அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் இடம்பெறும் நில ஆக்கிரமிப்புகளின்போது, பல தொல்லியல் சின்னங்களை அழிக்கும் நடவடிக்கைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. அழிப்புகளுக்கு அல்லது மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வரும் பிரதேசத்திலுள்ள தொல்லியல் சின்னங்களை நிழற்படங்களுடனும் வரலாற்றுத் தகவல்களுடனும் குறித்து வைத்து, எதிர்காலச் சமூகத்திடம் கையளிப்பதே எனது நோக்கமாகும்.

பெருநிலப்பரப்பின் பல பகுதிகளில் உள்ள தொன்மைச் சின்னங்களை, வரலாற்றா தாரங்களுடன் நிழற்படங்களையும் தொகுத்து வைக்கும் முயற்சிக்கான எனது பயணம் 2010ம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்து ஆரம்பித்தது. ஏற்கனவே வரலாற்று நூல்களில் இருந்து தொகுக்கப்பட்ட தகவல்களை அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசம் சம்பந்தமான ஐந்து நூல்களை பாகங்களாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இந்தப் பிரதேசத்தில் பிறந்த எனக்கும் ஒரு அடையாளத்தை தேடும் நப்பாசை காரணமாக, கண்களை மறைத்து கடிவாளம் பூட்டிய குதிரை போல, வன்னி வரலாற்றைத் தேடும் முயற்சியில் மட்டும் ஈடுபட்டேன். முடிவில் எனக்கும், எனது பிரதேசத்திற்கும் ஒரு அடையாளத்தைத் தேடும் முயற்சி வெற்றியடைந்துள்ளது என்று கூறலாம்.

ஆங்கில, தமிழ் வரலாற்று நூல்களில் உள்ள தகவல்கள், மற்றும் இலக்கியங்களில் உள்ள குறிப்புகள், பிரதேசத்திலுள்ள இடங்களின் பெயர்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஆதாரமாக தொல்லியல் சின்ன நிழற்படங்களை ஒப்புநோக்கி, வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் இரண்டு வருடங்களாக பிரதி வெள்ளிக் கிழமைதோறும் நுற்றிப்பதினொரு (111) முழுப்பக்க கட்டுரைகளாக எழுதி வந்தேன். இதற்கு பாராட்டுக்களை வழங்கிய வாசகர்களுக்கும் கட்டுரைகளை வெளியிட்ட வீரகேசரி நிறுவனத்தாருக்கும் ஆசிரியர் ஸ்ரீ கஜன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாற்றுத் தகவல்களை நிழற்படங்களுடன் சேர்த்து நூல் வடிவில் வெளியிடுகின்றேன். காடுகளுக்குள்ளும், பாதுகாப்பு பிரிவினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் இருக்கும் இடங்களுக்கு சென்று நிழற்படங்களை எடுக்கும் முயற்சிக்கு எனக்கு உதவிகள் புரிந்த நண்பர்கள் அனைவருக்கும், விசேடமாக ஊடகவியலாளர் ந. கபில்நாத், அதிபர்கள் ச. தில்லையம்பலம், ம. கமலகாந்தன் மற்றும்

கலாசார உத்தியோகத்தர் வீ.பிரதீபன், திரு. ஜெ. கோபிநாத் (உதவிப்பதிவாளர்), ஆசிரியர் க. திலீபன், திரு. ஜெயமோகன், திரு. சிவநேசன் மற்றும் இரணையிலுப்பைக்குளம் குமார் ஆகியோருக்கும், நன்றிகள். அவர்களுடன் வந்திருந்த, காடுகளுக்குள் செல்லும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களுக்கும் இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

எனது இந்த முயற்சி நூல் வடிவில் வெளிவர வேண்டுமென ஊக்கத்தையும் ஆலோசனைகளையும் தந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட சில தொல்லியல் இடங்களுக்கு நேரடியாக வந்து அங்கிருந்த தமிழ் பிராமிக்கல் வெட்டுக்களை வாசித்ததின் மூலம் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் தொன்மையை வலுப்படுத்தியதோடு, நூலுக்கான அணிந்துரையையும் வழங்கிய பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின் சேவை வடபுலத் தமிழர்களால் மறக்க முடியாததாகும்.

இந்த நூலை நல்லமுறையில் பதிப்பித்த குமரன் அச்சகத்தாருக்கும், எனது முயற்சிக்கு தங்களது நல்லாதரவை வழமைபோல வழங்கும் எனது மனைவி சிவசோதிக்கும் (பேபி), மகள் ஜானகி, மகன் சுஜேன் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

08-10-2016

அருணா செல்லத்துரை
இல.68, வைரவர் கோவில் வீதி,
வைரவ புளியங்குளம்
வவுனியா, இலங்கை
தொ.பே. 077 314 8815

அணிந்துரை

இலங்கையில் 2000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்

கி.பி. 2006 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களின் வரலாறு கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஆரம்பமாகியது என்று எல்லோரும் கருதினர். அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் எழுதிய தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களைப் பற்றி எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

ஆயினும், பிராகிருத மொழியில் எழுதிய பிராமிச் சாசனங்களிலே தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவங்கள் சில இருப்பதனைச் சிங்களச் சாசனவியலாளர் சிலர் அடையாளங்கண்டுள்ளனர். பின்பு வண.பிதா கனகரத்தினம், ஆ.வேலுப்பிள்ளை, ப. புஷ்பரத்தினம் முதலியோர் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலே தமிழுக்குச் சிறப்பாகவரிய எழுத்துகள் பல இடங்களில் உண்டென்பதை உறுதி செய்தனர்.

அதனாற் பௌத்தம் தொடர்பான பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தமை தெளிவாகியது. அதன் பயனாகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிற் காணப்படும் சில சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்கள் என்ற கருத்து மேலோங்கியது.

பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் இருவகைகள் உள்ளன. பிராகிருத மொழி வாசகங்களை எழுதுவதற்கு வடபிராமி எழுத்துகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சில வருடங்களுக்கு முன்பு அதனை அசோகபிராமி என்றும் சொல்வது வழமை. தமிழ் மொழியை எழுதுவதற்குச் சற்று வேறுபட்ட வரிவடிவங்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவற்றை இந்நாட்களிலே தமிழ்ப் பிராமி என்பர். இதனை ஆதிகாலத்து வடஇந்திய நூலோர் அறிந்திருந்தனர். சமராங்கண சூத்திரதர முதலான நூல்கள் அதனைத் தமிழி எனக் குறிப்பிடும்.

இலங்கையில், கடந்த பத்து வருடங்களிலே தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் அடையாளங்காணப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு இலங்கையிலுள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள வெல்லாவெளி என்னுங் கிராமத்தில் 2008 ஆம் வருடம் மலைக்குன்றுகளில் இரண்டு தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் முதன் முதலாக அடையாளங் காணப்பட்டன. அவற்றிலொன்று பௌத்த சமயம் தொடர்புடையது போலத் தெரிகின்றது. மற்றது சமண சமயம் பற்றியது. அது பெண் துறவிகளின் மாடம் பற்றியும் அதனை அமைத்துக் கொடுத்த பெருவணிகனையும் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கல்வெட்டுகளின் காலம் 2000 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது. அக்காலத்திலே வெல்லாவெளியிலே தமிழ்மொழி பேசுவோர் வாழ்ந்தமைக்கு இவற்றைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

வெல்லாவெளிச் கல்வெட்டுகள் பற்றிய செய்திகள் ஊடகங்கள் மூலமாக இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் பரவின. கிழக்கிலங்கையிலே வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பற்றிய ஒரு

விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. துணை அரசாங்க அதிபர் முதலான நிர்வாக அதிகாரிகளும், கலாசார உத்தியோகத்தர்களும், கல்லூரி ஆசிரியர்களும், மேனாட்டு முறை மருத்துவர்களும், வேறு வகையினரும் கல்வெட்டுகளைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். முயற்சி திருவினையாகும் என்பது முதுமொழி. பல்லோரின் தேடல்கள் மூலம் முயற்சிக்கேற்ற பலன்கள் கிடைத்தன. பெரும்பாலான கல்வெட்டுகளை மட்டக்களப்பில் எழில்வாணி பத்மகுமாரும் செல்லையா பத்மநாதனும் கண்டுபிடித்தனர். திருகோணமலையிலும் தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பல்வேறிடங்களில் உள்ளன என்பது மருத்துவ நிபுணர்களான அருமைநாயகம் ஸதீஸ் குமார் தங்கராஜா ஜீவராஜ் ஆகியோரின் தேடல்கள் மூலம் உறுதியாகியுள்ளது.

இவர்கள் அனைவரும் தாம் கண்டுபிடிக்கும் எழுத்துப் பொறித்த தொல்பொருட்களின் புகைப்படங்களை மின்னஞ்சல் மூலமாகவும் வேறுவகையிலும் எமக்கு அனுப்புவார்கள். நாம் பிராமி எழுத்துக்களை அடையாளங்கண்டு அப்பொருட்களிலுள்ள சொற்களையும் வசனங்களையும் படித்து அவர்களுக்கு விளக்குவதுண்டு. அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்ட பெரு நூலொன்று உருவாகிவிட்டது.

மட்டக்களப்பில் உயரமான மலைகளிலும் காடுகளிலும் உள்ளவற்றைத் தவிர்ந்த எல்லாவிடங்களுக்கும் சென்று நாகர் தொல்பொருட் சின்னங்களை எம்மால் நேரிலே பார்த்து, ஆராயமுடிந்தது. மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளைப் படித்து, ஆய்வு செய்தமையின் பயனாக வடமாகாணத்திலுள்ள அருங்காட்சியகங்களிலும் வேறிடங்களிலும் அமைந்திருக்கும் கல்வெட்டுகளைச் சிரமமின்றிப் படிக்க முடிந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலே கள ஆய்வுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஆதரவு கிடைத்தது.

வன்னி மாவட்டங்களில் நண்பர் அருணா செல்லத்துரை சலியாதும் தன்னந்தனியாகவும் மேற்கொண்ட முயற்சியினால் தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பொறித்த பெருந்தொகையான பண்பாட்டுச் சின்னங்களின் உருவப் படங்களை வடிவமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து இலங்கையிலே தமிழ்மொழி வழங்கும் பிரதேசங்களின் ஆதிகால வரலாற்றை இப்பொழுது விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்க முடிகின்றது. ஆய்வுகளைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு முன் முயற்சி மட்டுமே. இவற்றின் மூலம் உருவாகின்ற கோட்பாடுகளும் விளக்கங்களும் வருங்கால அகழ்வாய்வுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படும் இப்பொழுது தென்னிலங்கையிலே சில அருங்காட்சியகங்கள் மாகாண சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வட, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலை வேறானது.

தமிழ்ப் பிராமிச் சாசனங்களை ஏன் படிக்க வேண்டும்? அவற்றால் என்ன பயன் கிடைக்கும்? என்று வாசகர் சிலரும் கல்லூரி மாணவர் பலரும் எண்ணக்கூடும். வீடு வாசல், காணிபூமி என்பவற்றில் உரிமை கொள்வதற்கு உறுதிகள் எவ்வளவு ஆதாரமோ அதேபோல நூற்றாண்டுக் காலமாகத் தமிழ்மொழி பேசுவோர் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பில் அவர்களுக்குரிய உரிமையின் உறுதியான ஆதாரங்களாகும் இக்கல்வெட்டுகள்.

தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கி.மு.250 - கி.பி.300 ஆகிய காலப்பகுதிக்குரியவை. அவை வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் மிகுதியாகவும் அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை, புத்தளம், ஹம்பாந்தோட்டை போன்றவற்றில் அரிதாகவுங் கிடைக்கின்றன. அவை கற்பாறைகள், நிலப்பாறை, மலைப்பாறை ஆகியவற்றிலே வெட்டப்பட்டுள்ளன. சிறு தூண்கள், நெடிய தூண்கள், கற்பலகைகள் ஆகியவற்றிலும் அவற்றைக் காணலாம். அம்மி, குளவி, உரல், செக்கு, ஆட்டுக்கல் போன்றவற்றிலும் அவற்றைப் பொறித்துள்ளனர். எழுத்துப் பொறித்த பெருந்தொகையான கலவோடுகள் கிடைத்துள்ளன.

பாணை, சட்டி, முட்டி, முக்காலி, உண்கலம், நீர்க்கெண்டி, தாழி, ஈமத்தாழி என்பன அவற்றுள் அடங்கும். கட்டடப் பொருட்களான செங்கட்டிகளிலும் ஓடுகளிலும் கற்களிலும் தமிழ்ப் பெயர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

எழுத்துப் பொறித்த உலோகப் பொருட்கள் தனியொரு வகையானவை. இன்றுவரை புழக்கத்திலுள்ள கைவிளக்குகள் மாதிரியான பித்தளை விளக்குகளிலும் மாளிகைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த சில காட்சிப் பொருட்களிலும் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றோடு தூண்தாங்கு கற்கள், வாசற்படிகளாக வைக்கப்பட்டுள்ள அரைவட்டக் கற்கள், மாளிகைச் சுவர்கள் என்பவற்றிலும் அவற்றைக் காணலாம். இவற்றுட் பெரும்பாலானவை உற்பத்தி முறை, அன்றாட வாழ்க்கை என்பவற்றோடு தொடர்புடையவை.

வழிபாடு, சடங்கு, கோயில் என்பன தொடர்பான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் பெருந்தொகையானவற்றிலும் தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவங்களில் எழுதிய சொற்கள் காணப்படுகின்றன. வடகிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்துப் பௌத்த சின்னங்கள் யாவற்றிலும் பெயர்கள் தமிழ் மொழியில் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. புத்தர் படிமங்கள், போதிசத்துவர் வடிவங்கள், ஆசனக் கற்கள், புத்தர் பாதச் சுவடுகள், சேதியங்களின் உச்சிப்பகுதிகளின் துண்டங்கள், தூபிகளின் அத்திபாரப் பகுதிகள் முதலானவற்றிலே காணப்படும் பெயர்கள் யாவும் தமிழிப் பெயர்களாகும். இந்நிலை முன்னே குறித்த மாகாணங்களுக்கு வெளியிலுள்ள பல இடங்களிலும் காணப்படுகின்றது. இதே காலமளவில் உருவாக்கப்பட்ட பௌத்த சமய சின்னங்கள் எதனிலும் சாசன வழக்கான பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படவில்லை என்பதுவும் இங்கு கவனித்தற்கு உரியதாகும். ஆதியான பௌத்த சின்னங்களிற் காணப்படும் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் இலங்கைப் பௌத்த சமய வளர்ச்சியிலே தமிழர் கொண்டிருந்த பங்கினை முதனிலைப்படுத்துகின்றன.

தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவங்களின் அறிவுணர்ச்சியால் இலங்கையிற் சைவ சமயம் பற்றிய விளக்கத்திலே புத்தொளி பரவியுள்ளது. இதுவரை இலங்கையின் புராதனமான சைவ சமய வரலாறு பாடல் பெற்ற தலங்களின் குறிப்புகளோடு நின்று விட்டது. ஆனாற் பெரும்பாலும் வெற்றிடமாக இருந்த அந்த வரலாறு இப்பொழுது பரந்தவொன்றாக விரிந்துள்ளது. திருக்கோணஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் என்பன 2000 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட பழமை கொண்டவை என்பது தொல்லியல் சான்றுகளின் மூலம் நிரூபணமாகிவிட்டது. அவற்றை நாகர்குல அரசர்கள் அமைத்தனர் என்பதை இவ்வுரையுள் அறிய முடிகின்றது.

இவற்றைப் போன்றளவு புராதனமான வேறு பல சைவக் கோயில்களும் உள்ளன. முன்னேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், இடைக்காட்டுச் சிவன் கோயில், திருக்கரசை, வந்தாறுமூலை நீர்முகப்பிள்ளையார் கோயில் என்பன அவற்றுள் அடங்கும். வன்னி மாவட்டங்களிலும் இவற்றைப் போன்ற கோயில்கள் பல உள்ளன.

கடவுட் பெயர் பொறித்த சிவலிங்கம், ஆவுடையார், நந்தி, மயூரம், மூஷிகம், நகுலம் போன்றவற்றின் உருவங்களும் வேறு பல கோயிற் பாவனைப் பொருட்களும் உள்ளன. இதுவரை தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களிற் பெயரெழுதிய ஆறு நந்தி வடிவங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலொன்று சீகிரியா அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளமை குறிப்பிடற்சூரியது. திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கரசை, காரைக்காடு (இணுவில்), பனங்காமம் முதலான இடங்களில் 2000 வருடங்கள் பழமையுடைய இலிங்க வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. பிராமி எழுத்துகளிலே தமிழிற் பெயர் எழுதிய நடராஜர் வடிவம், விநாயகர் படிமம், வைரவர் படிமம் போன்றன கிடைத்துள்ளன. இஸுறுமுனிய, கடலாதெனிய, பொலன்னறுவை போன்ற இடங்களிலும் இவ்வாறான சில வடிவங்கள் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடற்சூரியது. சற்று அவதானமாக நோக்குமிடத்து இப்பட்டியல் மேலும் நீண்டு செல்லும். இலங்கையில் ஏற்பட்ட சைவசமய வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்ட வரலாற்றை ஆழமாக ஆராய்ந்து, விரிவாக எழுதுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது.

சமகாலத் தமிழகத்திலே இதுவரை கிடைக்காத பல அரும்பொருட் சின்னங்கள் இலங்கையிலே கிடைக்கின்றன. தகுந்த காரணத்தோடு தான் சிவபூமி என்று இலங்கையைக் குறிப்பிட்டனர் போலத் தெரிகின்றது.

இதுவரை கிடைத்துள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து இலங்கையில் நிலவும் வழிபாட்டு முறைகளில் நாக வழிபாடு காலத்தால் முற்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. ஆதிக்குடிகளான நாகர் ஐந்தலை நாகத்தைத் தெய்வாம்சம் பொருந்தியதாகக் கருதி வழிபட்டனர். பல விதங்களில் நாகதேவனை வழிபட்டனர். வழிபட்ட பொருட்களிலும் தலங்களிலும் நாகதேவனின் பெயரைத் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களிலே பொறித்துள்ளனர். மணிணாகன் என்பதே நாகர் வழிபட்ட கடவுளின் பெயர். இலங்கையிற் பலவிடங்களிலும் குறிப்பாக வன்னி மாவட்டங்களிலும் மணிணாகனை ஐந்தலை நாகத்தின் உருவமாகச் சிற்பங்களில் வடித்துள்ளனர்.

நாகர் சைவசமயக் கடவுளர், புத்தர், போதிசத்துவர், சைவ, பௌத்த வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் ஆகியவற்றிலே மணிணாகன் என்ற பெயரையே பொறித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க மிக முக்கியமான விடயமாகும். இது புராதன காலத்தில் வேறெங்கும் காணப்படாத வழமை அத்துடன் கிறிஸ்து யுகத்தின் ஆரம்பம் முதலாகப் புத்தர் பெருமானை நாகர் கடவுள் மயப்படுத்தி விட்டமை பௌத்த சமய வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

ஈமத் தலங்களிலும் தமிழ்ப் பெயர்கள் எழுதிய கலன்கள், கற்கள், கற்றூண்கள் முதலானவை கிடைத்துள்ளன. அத்தகைய தலங்கள் ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டிற்குரியவை. அதனை அண்மைக் காலம் வரை பெருங்கற் பண்பாடு (Megalithic Culture) என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அப்பண்பாடு தென்னிந்தியாவில் கி.மு.1200 முதலாகவே நிலைபெற்றுள்ளது. அது இலங்கையில் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டிற் பரவியது. அதனைச் சார்ந்த மக்களிடையே இன, பண்பாட்டுக் கலப்புகள் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருந்தன. தென்னிந்தியாவில் நுண்கற்கால (Mesolithic)ச் சமூகமும் புதிய கற்காலச் சமூகமும் அதனுடன் இணைந்துவிட்டன. அவ்வாறு கலப்புற்ற சமூகமே இலங்கையிற் பரவியது. எனவே இலங்கையிற் பரவிய அச்சமுதாயத்தின் ஈமச்சடங்குகளிற் சில வேறுபாடுகள் தெரிகின்றன. ஆயினும் இலங்கையில் நுண்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் கி.மு.28,000 வருடங்கள் வாழ்ந்தனர் என்பது இலங்கைத் தொல்லியல் ஆய்வாளரின் முடிபாகும். கி.மு.800 முதலாகப் பரவிய ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டு மக்கள் அங்குள்ள குறுணிக் கற்கால மக்களை இலகுவிலே அடக்கி ஆதிக்கம் பெற முடிந்தது. பயிர்ச்செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு, காடு வெட்டி நாடாக்குதல், கட்டட வேலைப்பாடுகள் முதலியவற்றில் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தது. அதனால் இனக்கலப்பும் பண்பாட்டு மாற்றமும் பெருமளவில் ஏற்பட்டதனாற் கற்காலம் முடிவடைந்தது. ஆதி இரும்புக் கால மக்களாகிய நாகர் இலங்கையில் உற்பத்தி முறை ஒன்றினை உருவாக்கியதும் நாகரிக வளர்ச்சிக்கு அத்திபாரம் இடப்பட்டது.

இதுவரை கவனித்தவற்றுக்கு ஆதாரமானவை தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. அவை அமைப்பில் இலங்கையிலுள்ள பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டுகளிலிருந்தும் வேறுப்பட்டவை.

வெல்லாவெளியிலுள்ள, சமண சமயத் தொடர்பான கல்வெட்டினைத் தவிர்ந்த மற்றையவை யாவும் அளவிற் சிறியவை, வினைச் சொற்கள் இல்லாதவை. பெரும்பாலானவை நாகரைப் பற்றியவை. அவை நாகர்குல வேளிரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவ்வாறானவற்றில் **வேள்ணாகன் மகன் வேள் கண்ணன், வேள் கண்ணன் மகன் வேள் ணாகன்** என்ற வசனங்கள் காணப்படும். அவை மூன்று தலைமுறை வேளிரின் பட்டப் பெயர்களாகும். இக்கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்ட காலத்திலே நாகரால் அமைக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான வேள்புலங்கள் உருவாயிருந்தன என்பது புலப்படுகின்றது. வேள் புலம் என்பது குறுநில அரசு, இலங்கையில் நாகர் அமைத்த வேள் புலங்கள் மிகப் பெருந்தொகையானவை. சமகாலத் தமிழகத்தில் இருந்தவற்றைக் காட்டிலும் தொகையில் மிகக் கூடியவை.

வேள் என்ற பதவி பெற்றவர்கள் எல்லோரையும் நாகர் என்றே தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. வேள் புலங்களிற் பல வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தன. கந்தரோடை, இவன்கட்டுவ முதலான இடங்களில் அகழ்வாய்வுகளின் போது உரோமாபுரி, இந்தியா போன்ற தேசங்களிலிருந்தும் கொண்டுவரப்பட்ட காசுகள், மட்கலன்கள், மதுச்சாடிகள் போன்றன கிடைத்துள்ளன. அவற்றுட் பல வண்ண, மெருகூட்டினால் அழகு செய்யப்பட்டவை. நாகர்குல வேளிரிற் பலர் செப்பு நாணயங்களை வெளியிட்டனர். கந்தரோடை, கற்பிட்டி, பூநகரி முதலான இடங்களில் நாக மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் **வேள்ணாகன் பொலம்** என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். **பொலம்** என்பது பொன்; அது ஆகுபெயராகி நாணயத்தைக் குறித்தது. உரோமச் சக்கரவர்த்திகள், சாதவாகனப்

பேரரசர், பாண்டியர், சேர மன்னர் ஆகியோரின் நாணய வடிவங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஈழத்து நாகர் காசுகளை வெளியிட்டனர்.

அரண்மனை, கோயில், கிணறு, குளம் முதலியவற்றை நாகர்குல வேளிர் அமைத்தனர். இலங்கையிற் காணப்படும் கிணறுகளில் மிகவும் பழைமையானவை நாகரால் அமைக்கப்பட்டவை. வன்னி, மட்டக்களப்பு தேசம், யாழ்ப்பாணம் ஆகியவற்றில் அத்தகைய கிணறுகள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவை ஒடுக்கமானவை; எனினும் ஆழமானவை. நிலப்பாங்கிற்கு ஏற்றவாறு சிலவிடங்களிலே சுடுமண் வளையங்களை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்குவதன் மூலமாகவும் வேறு சிலவிடங்களில் அறுத்த கற்களை அடுக்குவதன் மூலமும் கிணறுகளைக் கட்டியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிணற்றுக் கட்டுகள் சிலவற்றிலே தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளின் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. இலங்கையில் ஏரிகள், குளங்கள், என்பனவற்றை நாகரே முதன் முதலாக அமைத்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

அண்மைக் காலத்தில் அடையாளங் காணப்பட்ட தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளின் மூலம் மேல்வரும் விடயங்கள் தெளிவாகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் நாகரே முதன் முதலாகக் குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் அவர்கள் ஆதியான மக்களான குறுணிக் கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களோடு கலப்புற்றனர். அவர்களின் வருகை யோடு கற்காலம் முடிவுற்றது.

நாகர் தமிழ் மொழியைப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டினை இலங்கையில் அறிமுகஞ் செய்தனர். அவர்களின் கல்வெட்டுகள் காணப்படும் இடங்களில் அப்பண்பாட்டிற்குரிய கரும்-செம் மட்பாண்டங்களும் வேறு பல தொல்லியற் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன.

ஈமத்தாழிகளிலும் ஈமத் தலங்களிலுள்ள கல்லறைகளிலும் நடுகற்களிலும் நாகரின் பெயர்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளதால் ஆதி இரும்புக் கால மக்கள் தமிழ் மொழி பேசிய வர்கள் என்பதும் அக்கால மக்கள் கி.மு.800 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையிலே பரவிய போது அவர்கள் மூலம் தமிழ்மொழியும் பரவியது என்பதும் இப்பொழுது தெளிவாகின்றன. இது பிராகிருதம் பரவுவதற்கு மிக முற்பட்ட காலமாகும்.

ஆதி இரும்பு (பெருங்கற்கால)க் காலப் பண்பாட்டுத் தலங்களை அகழ்வாய்வு செய்தவர்கள் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் மொழி பற்றி எதனையும் குடும்பிடவில்லை. சர்வதேச நிறுவனங்களின் அங்கீகாரம் பெற்ற வெளிநாட்டு விற்பன்னர்களும் அவர்களில் அடங்குவர். தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவங்களை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

எழுத்துப் பொறித்த கலவோடுகள், சுடுமண் பாவைகள், உடையாத முழுமையான கலன்கள் முதலானவற்றிலே தமிழ்ச் சொற்களையும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களையும் கண்டுள்ளோம். இவன் கட்டுவவில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளிற் கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் சிலவற்றை சீகிரியா அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துள்ளனர். அவற்றையும் அவற்றின் புகைப்படங்களையும் சென்ற வருடம் ஆராய்ந்த பின்பே ஆதி இரும்புக் காலப்பண்பாட்டு

மக்கள் நாகர் என்பதையும், அப்பண்பாட்டு மக்கள் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் என்பதையும் எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இன்று கிடைக்கின்ற பண்பாட்டுச் சின்னங்களைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கையிற் கிடைக்கும் சான்றுகள் மூலமாகவே தமிழ்மொழியின் தொன்மையை உறுதி செய்ய முடிகின்றது. அது 3,000 வருடங்களுக்கு முன்னரே உற்பத்தியாகிவிட்டது.

நாகர், தமிழ்மொழி, ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாடு ஆகியன பின்னமாகிவிட்டன. இலங்கையிலே பரவுவதற்கு முன்பே அவை பின்னமாகி விட்டன. அவற்றுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பிரிக்க முடியாத அளவில் அவை சங்கமமாகிவிட்டன.

முக்கியமான மற்றுமொரு விடயம் உண்டு. அது இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு பற்றியது. கி.மு.250 - கி.பி.300 ஆகிய காலப்பகுதியில் தமிழ்மொழியின் ஆதிக்கம் மேலோங்கிய ஒரு தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பும் சமுதாயமும் உருவாகிவிட்டன. அது வட, கிழக்கு மாகாணங்களையும், புத்தள மாவட்டத்தின் கரையோரப் பகுதியினையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம். அங்கு குறுணிக் கற்கால மக்களின் மொழி ஒழிந்துவிட்டது. சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்களின் விளைவாக நாகர் ஆதிக்கம் பெற்ற வேள்புலங்களும் தமிழ்மொழி பேசும் சமுதாயமும் உருவாகிவிட்டன. இந்தப் பிராந்தியத்திலே தான் தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன.

அருணாவின் சாதனைகள்

வட மாகாணத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, தீவுபற்று என்பன தவிர்ந்த பகுதி வன்னி என்று சொல்லப்படும். அது விசாலமான நிலப்பரப்பு. மன்னார்ப் பகுதியும் அதில் அடங்கும். ஆதிகாலத்தில் மாந்தை பிரபலமான துறைமுக நகரமாக விளங்கியதால் அங்கு சில தடவைகள் அகழ்வாய்வுகள் நடைபெற்றன. அவற்றில் வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்களும் பங்கு கொண்டனர். அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாந்தை பற்றி ஒரு பெருநூலை John Carswell வெளியிட்டுள்ளார். மாந்தையில் எவ்வகையான மக்கள் வாழ்ந்தனர்? அவர்கள் என்ன மொழி பேசினார்கள்? அவர்களுக்கும் ஆதிகாலம் முதலாக வாழ்ந்துவரும் (தமிழ்மொழி பேசும்) மக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் யாவை? என்னும் விடயங்கள் பற்றித் தாம் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று அவர் கூறுவது அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாகும். மேலும் கலவோடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை முறைப்படி பேணப்படவில்லை என்றும் சில தடவைகளில் அவற்றைப் பொறுப்பேற்றிருந்தவர்கள் சில வகைகளை மட்டுமே தெரிவு செய்துவிட்டு ஏனையவற்றைக் கழித்துவிட்டனர் என்றும் சொல்வது மற்றுமொரு வியப்பிற்குரிய விடயமாகும். சர்வதேசப் பிரசித்திபெற்ற ஆய்வாளர்களின் மேற்பார்வையில் நிகழும் பணிகளிலும் விபரீதங்கள் சில சமயங்களில் ஏற்படக்கூடும் என்ற ஐயுறவுகள் தவிர்க்க முடியாதவை.

வன்னி மாவட்டங்களில் ஆதிவரலாற்றுக் காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் மிகப் பெருந்தொகையிற் காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு தேசத்திற் கிடைப்பனவற்றைக் காட்டிலும் அவை கூடுதலானவை. அருணாவின் மொழிவளத்துவரையின் முயற்சிகளால் இப்பொழுது,

அவற்றைப் பற்றி அறியமுடிகின்றது. அவர் தான் புதிதாகக் கண்டறிந்தவை பற்றி வீரகேசரியில் ஒவ்வொரு வாரமும் ஒவ்வொரு கட்டுரையாக இரண்டு வருடகாலமாகக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரைகளோடு கட்டட அழிபாடுகளான தூண்கள், அறுத்த கற்கள், செங்கட்டிகள், கலவோடுகள் கூரை ஓடுகளின் துண்டங்கள் போன்றவற்றின் புகைப்படங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

அவற்றுட் பலவற்றிலே தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் தெரிந்தன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அருணா கண்டறிந்த தொல்பொருட் சின்னங்களின் கால வரையறையினை உய்த்துணர முடிந்தது. அது கி.மு.250-கி.பி.300 வரையான காலம், இலங்கையில் ஆதி இரும்புக் காலத்தின் இறுதியான கட்டம். அது தமிழ்மொழி பேசும் சமுதாயம் உருவாகி, குறுநில அரசுகளை ஏற்படுத்தியிருந்த காலம். அவற்றின் மூலம் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருட்களின் பெறுமானம் வரலாற்றாதாரங்கள் என்ற வகையில் எத்தகையது என்பது எளிதிற் புலனாகும். அவற்றை இயன்றவரையில் எடுத்துப் பாதுகாப்பான இடத்தில் வைப்பது அவசியமாகும். மிக அவசரமான தேவையும் ஆகும். வன்னியின் வடபகுதியில் ஒரு மிக விசாலமான அருங்காட்சியகம் அமைப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

வெளிப்படுத்தாத காரணங்களினால் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பல தரப்பினராலும் வேகமாக அழிக்கப்படுகின்றன. இங்கே கா. இந்திரபாலா கூறுவனவற்றைக் கவனிப்பது அவசியமாகும். அவர் மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

“பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கற்கிடை அடக்கங்களும் கல்வட்டங்களைக் கொண்ட அடக்கங்களும் மாமடுவில் கண்டறியப்பட்டன. கவலைக்குரிய வகையில் கல்வட்டம் அனைத்தும் முறையான ஆய்வுகள் நடத்தப்படுமுன் முற்றாக அழிக்கப் பட்டுள்ளன”

“பறங்கி ஆற்றுக்கு அண்மையான இடத்தில் இந்த ஆதி இரும்புக் காலத்தொல்லியல் அடக்கங்கள் காணப்பட்டமை கவனிக்கத்தக்கது. பறங்கி ஆறு வடமேற்குக் கரையில் மன்னாருக்கு வடக்கே கடலோடு சங்கமிக்கின்றது. பாக்கு நீரிணை (சேது சமுத்திரம்) வழியாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பரவிய செல்வாக்குகள் நதியோரம் வழியாக உள்ளே பரவியதை இலங்கையின் வேறு இடங்களில் காண்பது போல, இங்கும் பறங்கி ஆறு வழியாக வவுனியா மாவட்டத்திற்குள் ஆதி இரும்புக் காலச் செல்வாக்குப் பரவியமையைக் காணலாம். கிழக்கில் பாயும் மாஓய, யான் ஓய வழியாகவும் வவுனியா மாவட்டத்துக்குள் இச்செல்வாக்குப் பரவியது”

“மாமடுவில் இரண்டு வகையான சவ அடக்கங்கள் காணப்பட்டன. ஒரு அடக்கக் கூட்டம் கற்கிடை அடக்கங்களைக் கொண்டது. பெருங்கற்களால் இவை அமைக்கப்பட்டு கற்பலகைகளால் மூடப்பட்டன. பெருமளவு நிலப்பரப்பில் இவை காணப்படுகின்றன. இன்னும் இவை முறையாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை.”

இரண்டாவது வகை அடக்கங்கள் கல்வட்டங்களைக் கொண்டவை. அவை கற்கிடைகள் காணப்படும் இடத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணையில் காணப்பட்டவை.

அவை கற்களால் அமைக்கப்பட்ட வளையங்களைக் கொண்ட அடக்கங்கள். அவற்றில் தாழிகள் புதைக்கப்பட்டமைக்கு சான்று உண்டு. இத்தகைய சான்றுகளையும் வேறு கரும்-செம் மட்பாண்ட ஓடுகளையும் கண்ட பேராசிரியர் ஸெனெவிரத்ன இவை இதுவரை இலங்கையில் வேறெங்கும் கண்டறியப்படாத தனித்துவமுள்ள கல்வட்ட அடக்கங்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் இந்த அரிய தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் இன்று இல்லை”

இவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து அருணாவின் பணிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவர் எங்காவது நிலத்தை அகழ்ந்து எதனையும் எடுக்கவில்லை. அவர் கண்டன எல்லாம் தரைமேல் உள்ளவை. அவற்றைப் பார்ப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் குடியானவர் எவருக்கும் உரிமையுண்டு. அது மனித உரிமையின் வழியான அடிப்படை உரிமை. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அறிவு தொடர்பாக, மக்களுக்குரிய உரிமையினை உறுதி செய்வதே அரசின் தலையாய கடமை. இப்பொழுது தகவலறியும் சட்டம் பாரளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மாறாகச் செயற்படுவோரும் நினைப்போரும் பணிபுரிவோரும் சற்று அவதானமாக இருக்க வேண்டும்.

அருணா செல்லத்துரையின் கண்டுபிடிப்புகளினால் இருள் மயமாகிவிட்ட வன்னியின் ஆதி வரலாறு இப்பொழுது தெளிவாகவும் விபரமாகவும் தெரிகின்றது. அவ்வாறு தெளிவு பெறும் வரலாறும் தமிழ்மொழி பேசுவோரின் வரலாறாகவே வெளிப்படுகின்றது. அவர் கண்டுபிடித்த தொல்பொருட்சின்னங்களிற் பெரும்பாலானவற்றிலே தமிழ்ப் பிராமி வரி வடிவங்கள் தெரிகின்றன; அவற்றிலே தமிழ்ச் சொற்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதே நிலை யாழ்ப்பாணத்திலும் கிழக்கிலங்கையிலும் காணப்படுகின்றது.

இப்பண்பாட்டு அம்சங்கள் இலங்கையில் வடமத்திய வலையத்திலும் தென் பிராந்தியத்திலும் ஊடுருவிப் பரவியுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. இதுவரை கலாசார முக்கோணத்தினர் பல்வேறு வரலாற்றுத் தலங்களிலுள்ள பௌத்த சிற்பங்களைப் பற்றிய நூல்களைச் சிங்கள மொழியில் மட்டும் வெளியிட்டுள்ளனர். அபையகிரி மஹாவிக்காரத்துப் பௌத்த படிமங்கள் பற்றியது அவற்றுள் ஒன்று அதில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சிற்பங்களின் படங்களில் மணிணாகன் என்ற பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம். இதுவரை இலங்கையின் தொல்லியல் சார்பான நிறுவனங்களும் தொல்லியலாளரும் தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவங்கள் இலங்கையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவர்களின் ஆய்வுமுறைகளும் தகைமைகளும் எவ்வளவு பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளன என்பது காலப்போக்கில் விளம்பரமாகும்.

அருணா செல்லத்துரை தொல்லியல் பயின்ற ஆய்வாளர் அல்லர். ஆயினும் ஊடகவியலாளர் என்ற தகைமையும் அனுபவமும் கொண்டவர். அதனால் தான் சிரமப்பட்டுக் கண்டவற்றை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும் வரையில் தனக்கெட்டிய விடயங்களைப் பற்றிப் பகிரங்கமாக எழுதுகின்றார். அடங்காப்பற்று வன்னியின் வரலாறு பற்றிய ஆர்வமும் தமிழ்மொழி மீதும் அதனைப் பேசுவோர் மேலும் கொண்டுள்ள பாசமும் அவருடைய சாதனைகளுக்கு

உந்துசக்திகளாக அமைகின்றன. அவருடைய கட்டுரைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை மேலோங்கி இருப்பதைக் காணலாம்.

அவரது சாதனைகள் அடங்காப்பற்று வன்னியிலே தமிழரின் ஆதிகால வரலாற்றை ஆழமாகவும் பரந்தளவிலும் ஆய்வு செய்வதற்கு அடித்தளம் அமைத்துள்ளன. அக்காலத்துச் சமுதாய நிலைகள், வழிபாட்டு முறைகள், கட்டுமான முறைகள், நீர்த்தேக்கங்கள் என்பன பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு அவை ஆதாரமாகின்றன. இதுவரை வேறெவரும் கண்டு, அடையாளப் படுத்த முடியாத பண்பாட்டு சின்னங்கள் பற்றிய விபரங்கள் பெரும் அளவிலானவற்றை அவர் வெளியிடுகின்றார். அவர் வெளியிடும் சின்னங்கள் காணப்படும் இடங்களும் பெருந்தொகையானவை. அவை அடங்காப்பற்று வன்னியின் எல்லாப் பாகங்களிலும் உள்ளவை. அவை நிலத்திலே கண்ட பொருட்கள்.

அவை மலைப்பாறைகளின் உச்சிப் பகுதிகள், மலைச்சாரல்கள், அடர்த்தியான காடுகள், வயல் நிலங்கள், குடியிருப்புப் பகுதிகள், குளங்களின் அணைக்கட்டுகள், புராதனமான வழிபாட்டுத் தலங்கள், இன்றுவரை வழிபாடு நடைபெறும் தலங்கள் முதலானவற்றுள் அடங்கியுள்ளன. ஆதி காலத்து நாக சிற்பங்கள் ஏராளமானவை. அவற்றுட் சில சிற்பங்களின் படங்கள் மட்டுமே இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன. சைவசமய சின்னங்களும் பௌத்த சமய சின்னங்களும் பெருந்தொகையானவை. அவற்றிலும் பெயர்கள் தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கள ஆய்வுகள் மூலம் வன்னியிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புராதனமான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் நாகரோடு தொடர்புடையவை. மலைப்பாறைகளின் உச்சியில் வெட்டிய கேணிகளைச் சுற்றியும் தூண்தாங்கு கற்களிலும் வேறு பல பொருட்களிலும் நாகர்குல வேளிர்களின் பட்டப்பெயர்கள் கல்வெட்டுகளாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கிலங்கையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் போல மூன்று தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த நாகர்குல வேளிரின் பெயர்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அடங்காப்பற்று வன்னியிற் பல வேள்புலங்கள் இருந்தன.

இந்நூலில் அடங்கிய படங்கள் சில ஈமக்கல்லறைகளின் மூடிகள் போலத் தெரிகின்றன. கிழக்கிலங்கையிற் போல அடங்காப்பற்று வன்னியிலும் அரைவட்டக் கற்கள் கட்டடத்தின் நுழைவாயிலின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றிலொன்று அத்திமாலை பெற்ற தனிச் சிறப்புடையது. அதைப்போன்ற வேறொரு வடிவம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. நடுவிலே சிவலிங்க வடிவம் தெரிகின்றது. அதனை வழிபடுவதற்குச் செல்லும் கோலத்தில் இரு பக்கமும் யானைகளின் நிரைகள் காணப்படுகின்றன. வேறு பல அரைவட்டக் கற்கள் நாகர் அமைத்த கோயில்களின் வாயிற்புறப் படிக்கற்களாக அமைந்துள்ளன. அவை சிற்பங்களில்லாதவை.

நாகரின் கட்டுமானங்களிற் காணப்படும் அரைவட்டக் கற்கள் பிற்காலத்துப் பௌத்த மரபிலுள்ள சந்திரவட்டக் கற்களுக்கு முன்னோடியானவை. இதனை எவரும் அறிந்து கொள்ளாமையால் இந்நாட்களில் இந்துக் கோயில்கள் பல கடினமான கட்டுப்பாடுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. முன்னேஸ்வரத்திற் கோபுரத்தைப் புதிதாக நிர்மாணிப்பதற்கு நிலத்தை வெட்டிய பொழுது புராதனமான கோயிலுக்குரிய அரைவட்டக் கல் காணப்பட்டது.

அது பௌத்த சின்னம் என்ற தவறான விளக்கத்தினால் கட்டுமான வேலைகளை நிறுத்துமாறு கொழும்பிலுள்ள அதிகாரிகள் கட்டளையிட்டனர். இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்களும் இனிமேற் பல சைவக் கோயில்களுக்கு ஏற்படலாம். ஆதியான சைவக் கோயில்களின் ஓரம்சமான அரைவட்டக்கல் இன்றும் பல கோயில்களின் முகப்புகளில் உள்ளன. கோயில் முகாமையாளரும் வழிபடுவோரும் ஆராதனை செய்கின்ற அந்தணர்களும் இவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளைத் தெரிந்து, உண்மைகளை எல்லோருக்கும் விளக்க வேண்டிய நெருக்கடியான காலமிது.

எதிர்பாராத இடங்கள்

'நீரின்றியமையாது உலகு' என்பதும் 'குளத்தொட்டு வளம் பெருக்கு'வதும் நெடுங்கால அனுபவத்தின் மூலமாக உருவாகிய சிந்தனைகள். இவை பழந்தமிழ் நூல்கள் எழுந்த காலத்திற் பொது வழமையாகிவிட்ட சிந்தனைகள் இச்சிந்தனைகளுக்கு இலங்கையில் நாகர் செயல்வடிவங்கொடுத்தனர். மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களிலே தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணிகளை அவர்களே முதன்முதலாக அமைத்தனர். மலைமேலமைந்த மனைகள், மாளிகைகள், கோயில்கள் என்பவற்றுக்கு வேண்டிய நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு உச்சியிலும் சரிவிலுமுள்ள பாறைகளை வெட்டி, அவர்கள் அமைத்த கிணறுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் வெட்டப்பட்டுள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் இதனை உறுதி செய்கின்றன. ஆறுகள் இல்லாத பிரதேசங்களில் மழை வெள்ளத்தைத் தேக்கி, நிலத்தில் நன்னீர் மட்டத்தை பேணிக் கொள்வதற்கும் மக்களதும் மாக்களதும் தேவைகளின் பொருட்டும் சிறிய குளங்களை உருவாக்கினார்கள்.

காடுகளை வெட்டி, வயல் நிலங்களையும் தோப்புக்களையும் உருவாக்கிய நாகர் பயிர்ச்செய்கைக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தேவையான குளங்களையும் உருவாக்கினார்கள். அருணா செல்லத்துரையின் தேடல்கள் மூலமாக இதனை இப்பொழுது உறுதியாகச் சொல்ல முடிகின்றது.

அடங்காப்பற்று வன்னியிலுள்ள ஊர்களில் 95% வீதமானவற்றின் பெயர்களில் குளம் என்ற சொல் இறுதி நிலையாக வருகின்றது. அதிகமான பெருங்குளங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன. குளக்கட்டுகள், அணைக்கட்டுகள் என்பவற்றின் உருவப் படங்கள் வழியாக அவை நாகரின் சாதனைகள் என்பதை உணர முடிகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் அநுராதபுர மன்னர்களே பெருங்குளங்களை அமைத்தனர் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றிருந்தது. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் தென்னிலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சிலர் பிராந்தியங்களில் அதிகாரஞ் செலுத்திய பிரதானிகளும் குறுநில மன்னரும் குளங்கள் பலவற்றை உருவாக்கினார்கள் என்று கருதுகின்றனர்.

இந்நிலையில் இந்நூலாசிரியர் கண்டுபிடித்த தொல்பொருட்களையும் வகைப்படுத்தி நிரல்படுத்துவது பயனுடையதாகும்.

(I) ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்பட்ட சில இடங்கள்

1. முதலியாகுளம் கல்லுமலை (கட்டட அழிபாடுகள்: செங்கட்டிகள்)
2. வாவெட்டிமலை (எழுத்துப் பொறித்த மலைப் பாறைகள்)
3. குருந்தனூர் மலை (கற்கள், செங்கட்டிகள்)
4. மன்னாகண்டல் மலை (தூண்கள்)
5. தட்டயமலை (கற்கள்)
6. குருந்தன்குள மலை (கற்பாறைகள்)
7. கும்பகன்னன் மலை
8. வட்டுவாகல் மலைச்சாரல்
9. சாளம்பன் அழிபாடுகள் (தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள்)
10. நொச்சிமோட்டை ஆறு (கற்குவியல்கள்)
11. பேராறு (அடுக்குக் கல் அணைக்கட்டு எழுத்துப் பொறித்த கற்கள்)
12. தட்டயமலை அணைக்கட்டு (எழுத்துப் பொறித்த கற்கள்)
13. பாவற்குளம் அணைக்கட்டு
14. குருந்தனூர் (கல்லணைக்கட்டு)
15. பாவற்குளம்
16. கனகராயன் குளம்
17. மருக்காரம்பளை (செங்கட்டிகள், ஓடுகள், சுடுமண் பாவைகள்.)

சமய வழிபாட்டுச் சின்னங்கள்

	நாகக்கற்கள்	சிவலிங்கம்	பௌத்த சின்னங்கள்
01.	தட்டயமலை	கருடமடு	
02.	பாவற்குளம்	வற்றாப்பளை	பாலமோட்டை புத்தர் பாதம்
03.	நெருக்குளம்	கப்பச்சி	
04.	சின்னத்தம்பளை	வெளவாலைக்கேணி	
05.	தண்ணிமுறிப்பு	இரணை இலுப்பைக் குளம்	
06.	சமளங்குளம்	கற்சிலை மடு	
07.	மதகுவைச்ச குளம்	பனங்காமம்	
08.	குரவில்	வவுனிக்குளம்	
09.		ஓட்டுசுட்டான்	
10.		குமாரபுரம்	
11.			

12.		கல்வீரங் குளம்	
13.		திருக்கேதீஸ்வரம்	
14.		வவுனியன் பெரிய குளம் (நாகலிங்கம்)	

கட்டுமானங்களுக்குப் பயன்படுத்திய கற்றாண்களைப் பற்றிய சில விபரங்கள் இந்நூலிற் காணப் படுகின்றன. அவற்றையும் அவை காணப்படும் இடங்களையும் மேல்வருமாறு அட்டவணைப் படுத்தலாம்:

	தூண்தாங்கு கற்கள்	அரைவட்டக்கற்கள்	தூண்கள்
01.	பாலமோட்டை	மன்னாகண்டல் மலை	கற்சிலை மடு
02.	கனகராயன்குளம்	தட்டய மலைப் படிகள்	முதலியாகுளம் கல்லுமலை
03.	விளாத்திக்குளம்	நெடுங்கேணி	மிக அகலமான தூண்கள்
04.	மேற்குமூலை இரணை இலுப்பைக் குளம்	ஆவரங்குளம் (மேற்கு மூலை)	குருந்தனூர் நிறுத்திய தூண்கள்
05.	கனகராயன்குளம் (உடையாலூர்)	மண்கிண்டி	மன்னாகண்டல் சரிந்த தூண்கள்
06.	குரவில், புதுக்குடியிருப்பு	ஓமந்தை முதலியாகுளம் கல்லுமலை	கனகராயன்குளம்
07.	மருக்காரம்பளை	வவுனியா மருக்காரம்பளை	வாவெட்டிமலை
08.	தளையன் கல்வெளி குளம்		குமாரபுரம்
09.	வவுனியா அருங்காட்சியகம்		குருந்தனூர் மலை
10.			தட்டயமலை
11.			கனகராயன் குளம் (படிகள்)
12.			குருந்தன் குளம் (படிகள்)
13.			மன்னாகண்டல்
14.			ஓட்டுசட்டான் தட்டயமலை

அருணா செல்லத்துரை தொல் பொருட் சின்னங்கள் பற்றிய தேடல்களை மேற்கொண்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியரான ப. புஷ்பரத்தினமும் வன்னியிற் கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். ஆயினும் அவற்றைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வறிக்கைகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை. பனங்காமம் முதலானவற்றிலுள்ள புராதனமான தொல்பொருட் சின்னங்கள் பலவற்றின் படங்களைத் தனது நூலொன்றில் வெளியிட்டுள்ளார்.

கலைக்கேசரி இதாழான்றில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் செட்டி குளத்திலுள்ள கப்பச்சியின் காட்டிலே கண்டுபிடித்த பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றின்

புகைப்படமும் காணப்பட்டது. அதிலே பொகும்புர வேடன் கல் பெரும் ணாவிய் லெணே என்ற வசனம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் மாநாய்கன், வேடன்கல் என்னுமிடத்தில் இருந்தான்; அவன் குகையொன்றைத் (துறவியருக்குத்) தானஞ் செய்தான் என்பவற்றைக் கல்வெட்டின் மூலம் உணரமுடிகின்றது. மற்றைய கல்வெட்டுகளிற் பரதர் பற்றிய குறிப்புண்டு என்று கொள்ளப்படுகின்றது.

கடந்த ஆண்டின் முடிபிலே பேராசிரியர் புஷ்பரத்தினம் ஒரு மிக முக்கியமான அகழ்வாயி வினை நடத்தியுள்ளார். அது கட்டுரைக்கரைக் குளத்தில் நடைபெற்றது. புராதனமான காலம் முதலாக நெடுங்காலம், பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்ற நகரமொன்றின் அழிபாடுகள் அங்கு கிடைத்துள்ளதாக அனுமானிக்கப்படுகின்றது. பலவகையான மட்பாண்டங்களும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களும் கிடைத்துள்ளன. அவை கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை என்று ராஜன் முதலிய தென்னிந்தியத் தொல்லியலாளர் கருதுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அங்குள்ள சுடுமண் படிமங்களிலும் சிறிய மட்கலங்களிலும் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் தெரிகின்றன. எனவே அங்கு கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டு மக்களின் குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டு விட்டன எனக் கருதலாம்.

அங்குள்ள ஆதிவாசிகள் அவர்களோடு கலப்புற்றனர் என்றுங் கொள்ளலாம் அங்கிருந்த நகரம் நாகரால் அமைக்கப்பட்டது என்று கருதுவதற்கு வரிவடிவங்கள் சான்றாயுள்ளன. கட்டுக்கரைக் குளத்தினையும் நாகரே அமைத்திருக்க வேண்டும். வடமாகாணத்தில் இதுவரை நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளில் மிக முக்கியமானவற்றில் இதுவுமொன்று. இங்கு தான் மிகக் கூடுதலான, பல வகைப்பட்ட தொல்பொருட் சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன. பெரும்பாலானவை நாக வழிபாடு, சைவ சமய வழிபாடு என்பன தொடர்பானவை. இதுவரை மேலாய்வுகளின் மூலம் கிடைத்தவற்றின் அடிப்படையிலே சொன்ன விளக்கங்கள் இவற்றின் மூலம் உறுதியாகின்றமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும் கட்டுக்கரைக் குளத்திலிருந்து எடுக்கக் கூடியவற்றை காட்சிப்படுத்துவதற்குக் கூடுதலான இடவசதிகள் தேவைப்படுகின்றன.

அடங்காப்பற்று வன்னியிலே குளங்கள் ஆதிகாலம் முதலாக வாழ்வாதாரங்களாகும் முன்னே கவனித்தவாறு இடப்பெயர்களும் குளம் என்ற விகுதி பெற்றுள்ளன. ஆயினும் அவற்றைப் பற்றி முதன்முதலாக கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஹியூ நெவிலும் பார்க்கரும் சில தவறான குறிப்புகளை விட்டுச் சென்றள்ளனர். அதனால் இன்றுவரை வன்னியின் ஆதி வரலாறு பற்றிய குழப்பமான கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இவர்களில் முதலாமவர் ஆய்வாளர் அல்லர்; அவர் விபரத்தொகுப்பாளர். இரண்டாமவர் வரலாற்றறிஞரும் அல்லர்; தொல்லியலாளரும் அல்லர். அவர் நீரியல் துறை பற்றிய நிபுணர். வரலாறு பற்றிய அவர்களின் குறிப்புகள் மீள்பரிசீலனைக்குரியவை. கனகராயன் குளம், பாவற்குளம், வவுனிக்குளம் கட்டுக்கரைக்குளம் முதலானவை நாகரோடும் தமிழ்மொழி பேசுவோரின் குடியிருப்பின் உற்பத்தியோடும் தொடர்புடையவை.

பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	vi
அணிந்துரை	viii
01. அடங்காப்பற்று - வன்னியின் இயற்கை அமைப்பு	1
02. வேடர்கள், இயக்கர்கள், நாகர்கள்	4
03. ஆறுகளும் அணைக்கட்டுகளும் குளங்களும்	10
04. புராதன காலங்களும் பிரிவுகளும்	20
05. சமய வழிபாடுகள்	30
06. அடங்காப்பற்றில் இலிங்க வழிபாட்டுத் தலங்கள்	36
07. நாக வழிபாடும் நாகலிங்க வழிபாடும்	42
08. அடங்காப்பற்று வன்னியில் கருங்கல் செங்கல் பாவனை	45
09. அந்நியர் ஆட்சியில் அடங்காப்பற்று - வன்னி	53
10. அடங்காப்பற்று - வன்னியில் நாகர்கால புராதன தொல்லியல் சின்னங்கள்	57
தொல்லியல் சின்னங்கள் - வர்ண நிழற்படத் தொகுப்பு	57- 147
உசாத்துணை	148
ஆசிரியர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள்	149

படங்கள்

01. றொபேர்ட் நொக்ஸ் வரைபடம்	2
02. நொச்சிமோட்டை ஆறு(பறங்கி ஆறு)	3
03. ஐந்துதலை நாக சிலை - பாவற்குளம்	6
04. ஐந்து தலைநாகம் - தட்டயமலை	10
05. பேராறு - கற்சிலைமடு	11
06. அடுக்குக்கல்லு அணைக்கட்டு - கற்சிலைமடு	13
07. சிவலிங்கம் - பனங்காமம்	17
08. இலங்காபுரம் பிரிவுகள் - வரைபடம்	21
09. அடங்காப்பற்றில் பற்றுக்கள் - வரைபடம்	29
10. திருக்கோணேச்சரம் இராவணன் சிலை	31
11. இராவணன், மண்டோதரி - திருக்கேதீச்சரம்	31
12. இராவணன் சிலை - நயினாதீவு	32
13. மகா தீர்த்தம் - பாலாவி	33
14. திருக்கோணேச்சரம்	36
15. பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம் - பனங்காமம்	39
16. நாகலிங்கம்-வவுனியன் பெரியகுளம்	43
17. ஆதாரக்கற்கள்	45
18. தூண்கள் (பாலிக்குளம் - வவுனிக்குளம்)	45
19. காவலரண் - தட்டயமலை	48
20. செங்கல் அடுக்கு - பனங்காமம்	50

வர்ணப்படங்கள்

01. பெருநிலப்பரப்பில் மலைகள்	57
02. ஆறுகள்	62
03. அணைக்கட்டுகள்	64
04. குளங்கள்	67
05. நாகர்களின் வழிபாட்டுச் சின்னங்கள்	73
06. இலிங்க வழிபாட்டுச் சின்னங்கள்	75
07. சிவலிங்க ஆலயங்கள்	85
08. ஆவுடையார்	89
09. ஆதாரக்கற்கள்	91
09. கருங்கல் தூண்கள்	92
10. கருங்கல் படிக்கற்கள்	99
11. யானைத்தலைவாசல் கற்கள்	102
12. பொளியப்பட்ட பெரிய கற்கள்	106
13. சித்திர வேலைப்பாடுடைய கற்கள்	112
15. கிணறுகள், கேணிகள்	120
16. செங்கல் பாவனையும் + நாணயங்களும்	127
17. நாணயங்கள்	131
18. புராதன கால சிலைகளும், சிதைக்கப்பட்டவைகளும்	134
18. பேராசிரியர் பத்மநாதன்	139
19. ஆய்வு முயற்சியில் பங்குபற்றிய ஆர்வலர்கள்	144

அடங்காப்பற்று - வன்னியின் இயற்கை அமைப்பு

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என அழைக்கப்படுவதும், நான்கு பக்கமும் கடலாற் சூழப் பட்டிருப்பதுமான இலங்கையின் வரலாறு மிகவும் தொன்மையானது. அந்நிய நாட்டவர்கள் இலங்கையைத் தம்வசப்படுத்தியிருந்த காலத்தில அந்த நாடுகளின் வரலாற்றாசிரியர்கள் பலர் இலங்கையின் புராதன வரலாற்றை எழுதியுள்ளனர். அநேகமான ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்கள் தாம் எழுதிய சில வரலாற்றிடங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று அதன் புராதனத்தை குறித்து வைத்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

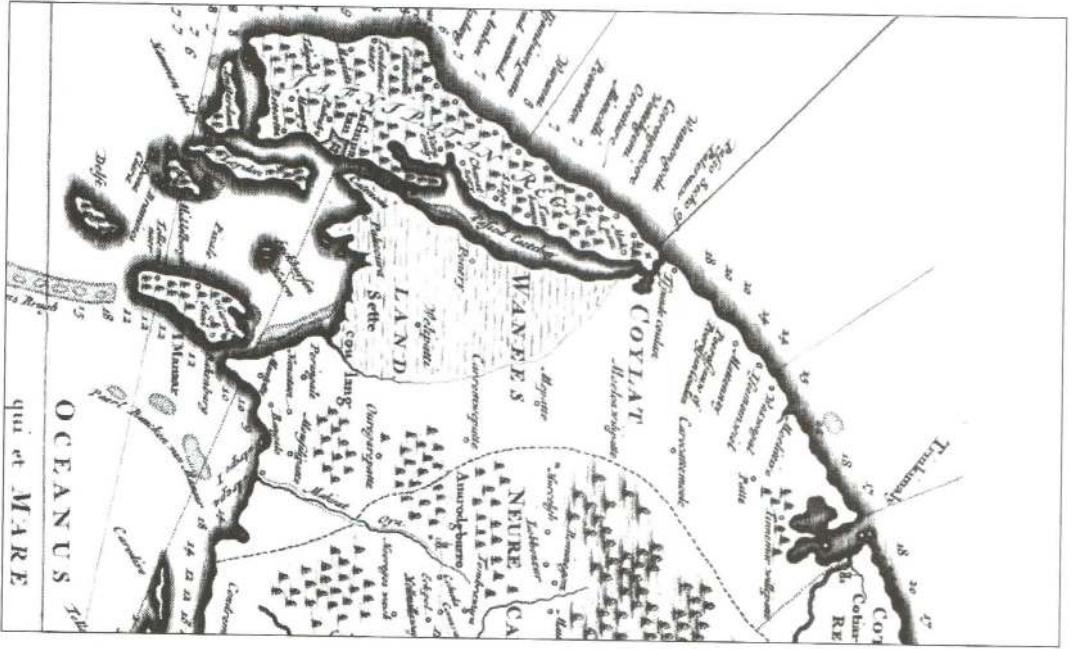
வரலாறுகளை எழுதுபவர்கள் வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம், வரலாற்றிற்கு பிந்திய காலம் எனப் பிரித்துள்ளனர். இதைவிட குறுணிக் கற்காலம், பெருங்கற்காலம், நவீன காலம் எனப் பலவகையாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அடங்காப்பற்று வன்னிப்பிரதேசத்திலே, பெருங் கற்காலத்தின் ஆதாரங்களாக இடுகாடுகளும், கட்டடங்களும், குளங்களும் இருக்கின்றன.

இயற்கை அமைப்பு

மலைகள்: இலங்கையின் மத்திய பகுதியில் மலைநாடு அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள மலைகளின் தொடர்ச்சி, வடபகுதியில் அடங்காப்பற்று வன்னியின் மத்திய பகுதிவரை பரந்துள்ளது. அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல இடங்களில் உயர்ந்த மலைகள் இருந்துள்ளன. இந்த மலைகள் பெருமழை, வெள்ளப்பெருக்கு போன்றவற்றால் சிதைந்து மண்மேடுகளாக மாறியுள்ளன. இதனால் மலைகளின் உச்சிப்பகுதிகளை மட்டுமே இப்போது காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில் அதிகமான இடங்களின் பெயர்கள் மலைகளின் பெயரைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இவற்றிலே தற்போது வாவெட்டிமலை, மன்னாகண்டம்மலை, குருந்தனூர் மலை, கும்பகன்னம்மலை, காட்டுத் தட்டாமலை, ஒதியமலை, மண்மலை, தட்டயமலை, பனங்காமம் (பாணன்காமம்), குருந்தன்மலை, வெள்ளைமலை, நெடுங்கேணி ஐயனார் கோவில் மலை, முதலியாகுளம் கல்லு மலை போன்ற மலைக்குன்றுகள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவற்றுட் சிலவாகும். இந்தப் பிரதேசத்தில் பரந்து காணப்படும் கருங்கல் மலைக் குன்றுகளும், அவற்றிலிருந்து கருங்கற்களை எடுத்து அடுக்கி கட்டப்பட்டுள்ள குளங்களும், கருங்கற்களினால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களும், மதில் சுவர்களும், அணைக்கட்டுகளும் பிரதேசத்தில் வாழும் சமூகத்தின் புராதனத்திற்குச் சான்று பகருகின்றன.

ஆறுகள்: அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் மத்திய மலைத்தொடர்களில் உற்பத்தியாகி, கிழக்கு, மேற்கு மற்றும் வடக்கு சமுத்திர கரைகளை நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள் உள்ளன.

ஹோபேர்ட் நொக்ஸ் வரலாற்று நூலில் அடங்காப்பற்று வரைபடம் (1660)

இந்த ஆற்றங்கரைகளில் மக்கள் குடியிருந்ததற்கான அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. தொன்று தொட்டு ஆற்றங்கரைகளில் மானாவாசிச் செய்கையாக விவசாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மழையை நம்பி விவசாயம் செய்வதை சேனைச் செய்கை அல்லது மானாவாசி என்று அழைப்பது பாரம்பரியம். ஆற்றங்கரைகளில் விவசாயம் செய்தவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் அந்த இடத்திலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றிருப்பது அங்கிருக்கும் புராதன எச்சங்களின் மூலமும் குறிப்புகளின் வாயிலாகவும் தெரியவருகிறது.

இதனால்தான் புராதன காலத்தில் அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசத்தில் இருந்த வயல் வெளிகளுக்கு, கமங்கள், பண்ணைகள், தோட்டங்கள், பிலவுகள், மோட்டைகள் என்று பெயர்கள் சூட்டப்பட்டிருந்தன. 1865இல் வரலாற்றை ஆய்வு செய்த திரு டைக் என்பவர் 64 பண்ணைகள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

புராதன காலம் தொடக்கம் பிரதேசத்தின் மலைச்சாரல்களிலும், ஆற்றுப் படுக்கைகளிலும், நீர்நிலைகள், மோட்டைகள், மடுக்கள் ஆகியவற்றிற்கு அருகேயும் வயல்வெளிகளுக்கு அருகிலும், மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

நொச்சிமோட்டை ஆறு (பறங்கி ஆறு)

ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட பிரதேசத்தின் மத்திய மலைப்பகுதியில் உற்பத்தியாகிப் பாயும் பெரிய ஆறுகள் பற்றிய விபரங்கள்:

கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள்

- பேராறு
- நாயாறு

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள்

- கல்லாறு
- அருவிஆறு
- பாலியாறு
- நொச்சிமோட்டை ஆறு (பறங்கி ஆறு)

வடக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறு

- கனகராயன் ஆறு

வேடர்கள், இயக்கர்கள், நாகர்கள்

தெற்காசிய நாடுகளின் வரலாற்றில் வேடர்கள், இயக்கர்கள், நாகர்கள் பற்றி விரிவான பல தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கை வரலாறுகளிலும் வேடர், இயக்கர், நாகர் பற்றிய பல குறிப்புகள் உள்ளன. ஆனால் அவை அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால் இந்த வரலாறுகள் எதிலும் இலங்கையின் வடபுலத்தில் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் கிறிஸ்துவிற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வேடர், இயக்கர், நாகர் குலத்தவர்கள் செறிந்து வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்ற வரலாறு தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது துரதிருஷ்டமானதாகும்.

வேடர்கள்

உலக நாடுகளின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்தால், அங்கிருந்த காடுகளுக்குள் மனிதர்கள் காட்டுவாசிகளாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் வேட்டையாடுவதை தமது தொழிலாக செய்த காரணத்தால் வேடர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திலும் வேடர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். “மேல்பற்று தண்ணிக்கல் பிரிவு வேடர்களுக்குக் கீழிருந்தது”¹ என்று யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 14ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இரண்டாம் முறை வந்த வன்னியர்கள், மாப்பாணர்கள் ஆகியோரின் தாக்குதல் காரணமாக வேடர்கள் தென்னிலங்கை நோக்கி நகர்ந்துள்ளமைக்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இப்பொழுதும் வேடர்கள் தமது தலைவனை “வன்னியாத்தோ” என்று அழைப்பதையும் கவனிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இயக்கர்கள்

இயக்கர்கள் வரலாறுகளில் இரட்சதர்கள், இராட்சதர்கள், அசுரர்கள் என்று குறிப்பிடப் படுகின்றனர்: பிரதேசத்தின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு மூலைகளில் புதர்கள், இரட்சதர்கள், (புதர் என்ற பெயர் யாரைக் குறிக்கிறது என்பது தெளிவில்லை) இருந்தனர். இவர்கள் இராமன் கைப்பற்றிய பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேறி மறைவாக இங்கிருந்தார்கள்² என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நதிக்கரைகளில் மழையை நம்பி விவசாயம் செய்த இயக்கர்கள் அடிக்கடி தமது வாழ்புலங்களை மாற்றிக் கொள்வது வழக்கம். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே தலைமைகளைத் தெரிவு செய்து, தாங்கள் இருக்கும் இடங்களில் இராஜதானிகளையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள்.

1. “Thannikkal in Melpattu under the Vedar”.

2. “The East and the North corners under the Puthar and Raksasas who had concealed themselves there at the invasion by Rama”

நாகர்கள்

நதிகளை மறித்துக் குளங்கள் கட்டுவதும், அவற்றின் கீழ் விவசாயம் செய்பவர்களுக்கான நீர்ப்பாசனத்தை வழங்குவதும், அவர்களுக்கான வழிபாட்டுத் தலங்களை அமைப்பதும் அவசியத் தேவையாகியது. இதற்கு நாக குலத்தவர்களுடைய திறமை பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் புதர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுபவர்கள் நாக குலத்தவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

இயக்கர், நாகர் வாழ்புலம்

இலங்கையில் மாதோட்டம் பிரதேசத்தில் இலங்காபுர இராஜதானியில் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் பற்றியும், அவர்களுடைய குலப்பெருமைகள் பற்றியும் தமிழ் நூல்களையும் மற்றும் ஆங்கில நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு முதலியார் சி.இராசநாயகம் அவர்கள் “புராதன யாழ்ப்பாணம்” (Ancient Jaffna) என்ற ஆங்கில நூலை 1926இல் வெளியிட்டிருந்தார். அந்த நூலிலே அடங்காப்பற்று வன்னியில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் பற்றி விரிவான தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு இயக்கர்குல அரசனான இராவணேஸ்வரனின் இராஜதானி “இலங்காபுரம்” மாந்தையில் இருந்தது என்பதை நிரூபிக்கவும் பல ஆதாரங்களை முன்வைத்துள்ளார்.

“யக்காஸ்” என்று அருவருப்புடன் அல்லது இறுமாப்புடன் அழைக்கப்படுபவர்கள், அசுரர்கள் (மதுபானம் அருந்தாதவர்கள்), இராட்சதர்கள் (பலம் பொருந்திய பெரிய உருவமுடையவர்கள்), யக்காஸ் (பேய்கள் அல்லது களைப்படையாதவர்கள்), என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். உடற்பலம், தற்றுணிவு, வீரம், அதீத தெய்வீக சக்தி ஆகியவற்றை, ஆதிகால ஆரியர்களிடமிருந்து இவர்களும் பெற்றமையே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும்.³

- “குறிப்பு: “யக்காஸ்” என்று சிங்கள மொழியில் குறிப்பிடப்படுவது “பேய்கள்” ஆகும். ஆனால் அசுர பலம் பொருந்திய இனத்தவர்கள் என்பது அசுரர்களைக் குறிப்பதாகும். இராட்சதர் எனப்படும் சொல்லின் சரியான பதம் “இரட்சதர்கள்” ஆகும். குபேரனுடைய செல்வத்தை பாதுகாப்பவர்கள் என்பதையே இது குறிக்கிறது என்று புராண வரலாற்று நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இராவண யுகத்தில் இலங்காபுரம் உருவாக்கப்பட்டது என்பது பின்வருமாறு விளக்கப் பட்டுள்ளது. “வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் இவர்கள் (இயக்கர்கள்) இலங்கையில் பலம் பொருந்திய தலைநகரான “இலங்காபுரம்” என்ற இராஜதானியை உருவாக்கியதோடு மேலும் அந்தப் பிரிவில் (தேக்கன்) நிர்வாகத்தை செலுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் நிலை கொண்டிருந்தனர்.”⁴

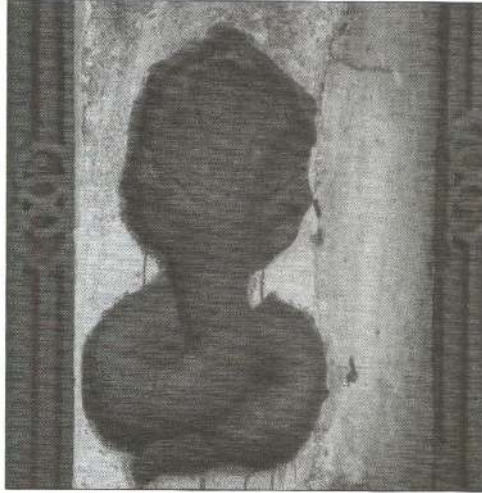
3. “They (Yakkhas) were contemptuously called “Asuras (tee-totallers) Rakshasas (giant and monsters) and Yakkhas (devils) and on account of their strength, courage and valour, supernatural powers were ascribed to them by the early Ariyans” (*Ancient Jaffna* by C.Rasanayakam Mudaliyar, p. 2)
4. “During the pre-epic period they had established a powerful kingdom at Lankapura in Ceylon and asserted their authority in the Dekkan and other parts of India”.

“இலங்கையில் யக் (இரட்சதர், இயக்கர்) குல அரசனான இராவணன் எவ்வளவு பலம் பொருந்தியவன் என்பதை இராமாயணத்தை படித்தவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். இயக்கர்கள் யுத்தக் கலைகளில் எவ்வளவு முன்னேறியிருந்தவர்கள் என்பதையும் தெரிந்திருப்பார்கள்.”⁵

- சிங்களத்தில் குறிப்பிடப்படும் யக் என்ற பதம் பிற்காலத்தில் பாவனையில் இருந்த காரணத்தாற் பின்வந்த ஆய்வாளர்கள் இராவணேஸ்வரனையும் அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

நாகர்கள்

நாகர்கள் குளங்கள் கட்டி நீர்ப்பாசனம் செய்து விவசாயத்தின் மூலம் நாட்டைச் செழிப்பாக்கினர். அவர்கள் கட்டிய குளக்கட்டுகளிலும், குளங்களுக்கு அண்மையிலும், ஐந்துதலை நாக சிலைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் 4000 மாம் ஆண்டுகளில் மத்திய ஆசியாவில் இருந்த நாகர்கள் அரசியல் குழப்பங்கள் காரணமாக இந்தியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தார்கள் என்றும், அவர்கள் ஐந்து தலை நாகபாம்பை வழிபடுபவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் பல குறிப்புகள் வரலாற்றிற் காணப்படுகின்றன.

பாவற்குளம் ஐந்து தலைநாகம்

நாகர்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு

ஆங்கிலேயரான திரு. பார்க்கர் இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்கள் பற்றி மேல்வருமாறு குறித்துள்ளார். “இராமாயணம் என்ற காவியத்திற் குறிப்பிடப்படும் சம்பவங்களின் பின்னர் இரட்சதர்கள் பற்றி எதுவித குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை. இலங்கையில் ஒரு பகுதியில் இருந்த நாகர்களைக் கடைசி புத்தபெருமான் மதம் மாற்றிய பின்னர் நாகர்கள் பற்றிய

5. “Readers of *Ramayana* may be aware of the power of the Yakkha king of Ceylon, and how far advanced the Yakkhas were in the art of warfare. (*Ancient Jaffna* by C.Rasanayakam, p. 2).

விபரங்கள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் இலங்கையின் வடபகுதி “நாகர்களுடைய தீவு” (நாகதீபம்) என்று அழைக்கப்படுவது மட்டுமே நாகர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக இருக்கின்றது.

“நாகர்” என்ற சொல் மனித குலத்தைக் குறிப்பதாகவே இருக்கலாம். ஏனெனில் நாகர் என்ற பெயரில் இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதிகளிலும், அல்லது நாகத்திலும், அல்லது யானையிலும், அல்லது மேலே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல, அதீத சக்தி படைத்தவர்களான நாகர்கள் நீரில் வாழ்பவர்களாகவும் அல்லது உலகின் மத்திய பகுதியான மேரு மலையின் கீழ் வாழ்பவர்களாகவும் இருக்கலாம். முக்கியமாக நாகர்கள் நீரில் வாழ்பவர்களாகவும், இயக்கர்கள் நிலத்தில் வாழ்பவர்களாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிடப்படும் இந்த சிருஷ்டிகள் பற்றி ஆய்வுகள் செய்வதை எமது கவனத்தில் இருந்து தவிர்த்துக் கொள்வோம். ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கையின் வடபகுதியில் மனிதர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்ற கருப்பொருளை மையமாக வைத்துக் கொண்டு வரலாறுகள் குறிப்பிடுவதை ஆய்வு செய்வோம்.”⁶ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கையோடு இடம்பெற்ற கடல் வாணிபம் சம்பந்தமாக அரேபிய மற்றும் சீன நாட்டு கடல் வாணிபர்களின் குறிப்புகள் தெரிவிப்பதாக செ.இராசநாயகம் முதலியார் தனது ஆங்கில நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கி.பி.400ம் ஆண்டு தொடக்கம் 414 ஆண்டு காலத்துள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த பாஹியன் என்ற சீனப் பயணி இந்தத் தீவுபற்றி விபரிக்கையில்: “ஆரம்ப காலத்தில் இந்த நாட்டில் மனித இனத்தவர்கள் இருக்கவில்லை. ஆனால் தெய்வீக சக்தியுடையவர்களும், நாகர்களும் இருந்தனர். பல நாடுகளில் இருந்து வந்த வர்த்தகர்கள் இவர்களுடன் வியாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். வர்த்தக நடவடிக்கைகள் இடம்பெறும்போது தெய்வத் தன்மை உடையவர்கள் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதில்லை”⁷

6. “Just as the Rakshasas, disappear from history after the events described in the Ramayana, so the Nagas of Ceylon are never mentioned again as inhabiting the Island after their supposed partial conversion by the last Buddah. Yet the fact that the only name for the northern portion of Ceylon was “the island of Nagas” must be held to prove that some beings designated Nagas once inhabited it”.

“The word Naga may be applied either to human beings -there are still people of this name in the North-Eastern India – or cobras, or elephants, or to the class of supernatural beings referred to above, whose home was in the water or below Mount Meru, the centre of the universe. The latter were especially beings of the water, as the Yakshas were being of the land”.

“We may venture in these days to leave such creatures out of consideration, and to assume that the early occupiers of Northern Ceylon were human beings, as the account of them in the histories indicates”. (*Ancient Ceylon* by H.Parker, 1909, p. 15).

7. Fa Hien, the Chinese traveler, who visited Ceylon between 400 and 414 A.D., while describing the Island says; “The country originally had no human habitations, but was occupied only by sprits and Nagas, with which the merchants of various countries carried on trade. When trafficking was taking place, the sprits did not show themselves.

“இலங்கையில் நாகர்களுடைய இராஜதானி யாழ்ப்பாண பிரதேசத்திற்குள் மட்டும் அடங்கியிருக்கவில்லை. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் முக்கியமாக பூநகரி மற்றும் மன்னார் மாவட்டங்கள் உட்பட பல பகுதிகளிலும் நாகர்களுடைய ஆட்சி பரவியிருந்தது. புராதன காலத்தில் மிகவும் செழிப்புற்ற பிரதேசங்களாக இவை இருந்துள்ளன”.⁸

செ.இராசநாயகம் அவர்களுடைய ஆய்வில் இராஜதானி பற்றி உள்நாட்டில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்களையும் சேர்த்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். இந்த நூல்கள் பிற்காலத்தில் கிடைக்க முடியாமல் போனமை எமது துரதிருஷ்டமாகும்

“தமிழில் எழுதப்பட்ட “விஸ்வ புராணம்”, “மாந்தைப் பா” மற்றும் “விஜய தர்ம நாடகம்” போன்ற நூல்களில் “மாந்தை” ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நகரமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து வகை கலை விற்பன்னர்களைப் (பஞ்சகர்மாக்கள்) பற்றியும், அவர்களுடைய தலைவரான கடவுள் வடிவங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் விஸ்வகர்மா பற்றியும் இந்த நூல்களிற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாந்தை நகர் புராதன பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களின் உறைவிடம் எனவும், ஐந்து வகையான கலை விற்பன்னர்களின் பூர்வீக இடம் எனவும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.”⁹

பஞ்சகர்மாக்கள்

இராவணனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் கோயில்கள் கட்டுவதில் சிறந்தவர்களான இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சகர்மாக்கள் இருந்துள்ளனர். பஞ்ச என்றால் ஐந்து என்றும் கர்மாக்கள் என்றால் தொழில் செய்பவர்கள் என்றும் பொருள்படும். அக்காலத்தில் பஞ்சகர்மாக்கள் என்று குறிப்பிடப்படுபவர்கள் கோயில் கட்டுவதற்குத் தேவையான ஐந்து வகையான தொழில்களைச் செய்பவர்களாகும். கோவில்களையும் குளங்களையும் கட்டும் கலை விற்பன்னர்களையே குறிக்கின்றது. இவர்கள் கோயில்களையும் குளங்களையும் கட்டியது மாத்திரமல்ல அவற்றைப் பராமரிப்பதோடு, அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் இராஜதானிகள் அமைத்து சிற்றரசர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

ஓவியர்கள்

நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்த விஸ்வகர்மாக்கள் ஓவியர் இனத்தவர்களாகும். இயக்க அரசர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களுடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“இந்த நுண்கலை விற்பன்னர்கள் நாகர் வம்சாவழியின் ஓவியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாகும். புராதன காலத்தில் இவர்கள் மாந்தைப் பிரதேசத்தில் இருந்து ஆட்சி நடத்தினர்.

8. “The kingdom (Naga Kingdom), however, was not confined to the Jaffna Peninsula alone, but extended also over the greater part of the Vannis, including Punakari and Mannar Districts, which appear to have been a flourishing condition in those early days”. (*Ancient Jaffna*, p. 12)

9. According to tradition which finds full expression in Tamil works like Visva puranam, Mantaippa and Vijaya Dharma Nadagam, Mantai was a town of remote antiquity and the place of origin of the five classes of artisans, and of their chief, Visvakarma, the architect of the Gods. (*Ancient Jaffna*, p. 14)

ஆரம்பகால இயக்கர்குல அரசர்கள், தமது மனைவிமாரை நுண்கலை விற்பன்னர்களுடைய குலத்தில் இருந்து தெரிவு செய்தமையைக் கொண்டு கலை விற்பன்னர்களுடைய குலப் பெருமையை அளவிட முடிகிறது.¹⁰

நாகர்குல ஒவியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரும், விஸ்வகர்மாக்களில் ஒருவரும், மாதோட்ட இராஜதானியில் இருந்தவருமான “மயன்” என்பவருடைய மகளான “மண்டோதரியை” இயக்கர் குல அரசனான இராவணன் திருமணம் செய்திருந்தார். “இலங்காபுரம் இராஜதானியையும்” “மாந்தைத் துறைமுகத்தையும்” “மயன்” என்பவர் தனது மருமகனான இராவணனுக்கு அமைத்துக் கொடுத்தார் என்று புராணங்களிலும் வரலாறுகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

விஸ்வகர்மா

கடவுள் வழிபாட்டிற்கான உருவ வடிவமைப்புகளை அமைத்தவர்கள் விஸ்வகர்மாக்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். சிலைகளை வடிப்பதில் விற்பன்னர்களாக இருந்த நாக குலத்தவர்களே விஸ்வ கர்மாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. விஸ்வகர்மாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட நாகர்களும், தமக்கென இராஜதானிகளை அமைத்திருந்தனர். நாகர்கள் ஐந்துதலை நாகத்தை வழிபடுபவர்கள். அத்தோடு இயக்கர்கள் வழிபட்ட சைவசமய கடவுள் உருவங்களையும் பௌத்தம் பரவிய காலத்தில் அதற்கான சிலைகளையும் அமைப்பதில் தலைசிறந்தவர்களாக இருந்துள்ளார்கள்.

- “இலங்கையில் தமிழர் பிரதேசத்தின் புராதன வரலாற்றில் இயக்கர்கள் மற்றும் நாகர்கள் ஆகியோருடைய ஆட்சியும், இலங்காபுரம் இராஜதானியும் முக்கிய இடம் பிடிக்கின்றன. இலங்காபுரம் இராஜதானி மன்னார் பிரதேசத்திலுள்ள மாந்தை, மாதோட்டம், பாலாவி போன்ற இடங்களை அடக்கியது எனப் பல வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதற்கான ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன.
- “மேற்குக் கரையிலுள்ள பூநகரியிலிருந்து விடத்தல் தீவு வரையுள்ள கரையோரப் பகுதிகளை எல்லைகளாகக் கொண்டு, கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிவரை இருந்த அடங்காப்பற்று வன்னி பெருநிலப் பரப்பிலும் புராதன நாகர்களுடைய ஆட்சி பரவியிருந்துள்ளது. இதனால் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசம் முழுவதும் இலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்ற காலத்திலேயே நாகவழிபாடும், அதற்கான பண்புகளும், குளம் கட்டி விவசாயம் செய்யும் பாரம்பரியமும் மேலோங்கி வளர்ந்திருந்தன

10. “These artisans did, in all probability, belong to the Naga tribe of Oviyar, who ruled Mantai in ancient times. The power of and greatness of these artisans rulers can be gauged when it is known that the earliest Yakka kings of Ceylon found their wives among them. (Ancient Jaffna, p. 15).
noolaham.org | aavanaham.org

ஆறுகளும் அணைக்கட்டுகளும் குளங்களும்

குளங்கள்

பெருநிலப்பரப்பில் நீர் நிறையும் பள்ளங்கள், மடுக்கள், மோட்டைகள் என அழைக்கப்பட்ட அனைத்தும் குளங்களாக மாற்றப்பட்டன. இந்தக் குளங்களுக்கு கீழ் விவசாயம் இடம் பெற்றதினாற் காரணப்பெயர்களாக கிராமங்களுக்கும் குளங்களின் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டன. அடங்காப் பற்று-வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ள கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் குளங்களின் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளமை வரலாற்றுக்கான ஆதாரங்களாகும்.

ஆற்றங்கரைகளில் குடியேறியிருந்த இயக்கர்களுக்குத் தேவையான நீர்ப்பாசனத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு நாகர்கள் தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். நீர்ப் பாசனத் தொழில்நுட்பத்திற் சிறந்தவர்களான நாகர்கள் ஆறுகளை மறித்து அணைக்கட்டுகளை கட்டி நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கினர். இவையும் குளங்கள் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப் பட்டன.

நாகர்கள் கட்டிய நீர்த்தேக்கங்களின், அணைக்கட்டுகளில் தாம் வழிபடும் கடவுளும் காவல் தெய்வமுமான ஐந்துதலை நாக சிலைகளை பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். நாகர்கள் பெரிய குளங்களைக் கட்டினார்கள் என்பதற்கு இவை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

தட்டயமலை நாகம்

ஆறுகளை மறித்துக் கட்டப்பட்ட குளங்கள்

பேராறு	: மண்மலைக் குளம் (முத்தையன்கட்டு)
நாயாறு	: தண்ணிமுறிப்புக்குளம்.
கல்லாறு	: சமளங்குளம், ஈறற்பெரியகுளம், பாவற்குளம் (வைகைகட்டின் உளுக்குளம்) பெரியஉளுக்குளம்.
அருவிஆறு	: கட்டுக்கரைக்குளம்
பாலியாறு	: பாலிக்குளம் (வவுனிக்குளம்)
நொச்சிமோட்டை ஆறு	: மூன்று முறிப்புக் குளம், புதுக்குளம்
கனகராயன் ஆறு	: இரணைமடுக்குளம்.

அணைக்கட்டுகள்

- அடுக்குக் கல்லு அணைக்கட்டு - கற்சிலைமடு
- மூன்று முறிப்பு அணைக்கட்டு - மூன்று முறிப்புக்கு மேற்கே
- தட்டய மலை அணைக்கட்டு - ஒட்டுசுட்டான்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திற் பெரிய குளங்கள் உட்பட சுமார் ஆயிரம் குளங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் அநேகமான பெரிய குளங்கள் ஆறுகளை மறித்துக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தக் குளங்களில் இருந்து வடிந்து பாயும் நீரை மற்றுமொரு இடத்திலே தடுத்துச் சிறிய குளங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த நீர்ப்பாசன முறையை வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். கிறிஸ்துவிற்குப் பிற்பட்ட காலத்திற் பலமுறை ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கின் காரணமாக இந்தக் குளங்களில் அநேகமானவை முறிப்பெடுத்துள்ளன.

பேராறு: வவுனியா மேல்பற்று வடக்கில் நயினாமடுவிற்கு தெற்கே உள்ள மலை மேடுகளில் பேராறு உற்பத்தியாகின்றது. பேராறு வடக்கு நோக்கி பாயும் இடங்களில் மலைத்தொடர்கள் உள்ளன. இந்த இடங்களில் இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் அமைந்துள்ள பள்ளங்களில் பல குளங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஒட்டுசுட்டானுக்கு வட மேற்கே வாவெட்டி மலையைச் சுற்றிப் பேராறு பாய்கின்றது. ஒட்டுசுட்டானுக்கு வடக்கே, பேராறு கிழக்கு நோக்கி திரும்பி

தட்டயமலை ஊடாகப் பாயும் பேராற்றை இரண்டு இடத்தில் மறித்து நீர் தேக்கப்பட்டு, நீர்ப்பாசனம் இடம் பெற்றுள்ளது. தொடர்ந்து பாயும் பேராறு முல்லைத்தீவு நந்திக்கடலுக்கு அருகே கிழக்குக் கடலிற் சங்கமமாகின்றது.

மண்மலைக்குளம் (முத்தையன்கட்டு): ஒட்டுசுட்டானுக்கு வடக்கே கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்த பேராற்றை தட்டயமலையில் மறித்து நீர்த்தேக்கம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. ஒருபக்கம் கருங்கல் மலையையும் மறுபக்கம் இருந்த மண்மலைக்கும் ஊடாக இந்த நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டதினால் இதற்கு “மண்மலைக் குளம்” எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது. கி.பி.1812 இல் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாகக் குளக்கட்டு முறிப்பெடுத்தது. சுமார் 152 வருடங்களின் பின்னர், 1964இல் மண்மலைக் குளத்தின் முறிப்பு திருத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டியைச் சேர்ந்த முத்தையா என்ற நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் குளத்தின் முறிப்பை திருத்திக்கட்டுவதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த காரணத்தால் “முத்தையன் கட்டு” என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது.

தட்டயமலை: மண்மலைக் குளக்கட்டின் ஒரு பக்கம் இருப்பது தட்டயமலையாகும். தட்டய மலையைச் சுற்றி சாளம்பன் ஆறு பாய்கின்றது. இந்த ஆற்றில் பாரிய மண்ணரிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனால் தட்டயமலையின் சாரல்களில் பல பகுதிகள் மண் மேடுகளாக மாறியுள்ளன. தட்டயமலையிற் புராதன காலத்திலே கருங்கற்களினாற் கட்டப்பட்டிருந்த மதில், மண்ணினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது சாளம்பன் ஆற்றின் கரைப் பகுதி அரிக்கப்பட்டக் கருங்கல் மதில் வெளியே தெரிகிறது. கருங்கல் பாரம்பரியம் பாவனைக்கிருந்தமைக்கு இந்த கருங்கற் சுவரை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இதற்கு நிழற்படங்கள் ஆதாரமாக்கப்பட்டுள்ளன.

தட்டயமலையில் நாகவழிபாடு: தட்டயமலைக் குளக்கட்டில் இருந்து எடுத்ததாகக் கூறப்படும் ஐந்துதலை நாகத்தின் சிலை, அங்கு கட்டப்பட்டுள்ள நாகதம்பிரான் ஆலயத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இது புடைப்புச் சிற்பம் என சிற்பாசாரிமார் தெரிவித்துள்ளனர். சிலைகள் வடிப்பதில் உள்ள வளர்ச்சிப் படிமுறைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில், கருங்கற்களில் ஈமத்தாழிகள் அமைப்பதும், கருங்கற் துண்டங்களை கடவுள் என வைத்து வழிபடுவதும், சிவலிங்கங்கள் செய்வதும் வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் இருந்த பாரம்பரியங்களாகும். இங்குள்ள குளங்களும், இலிங்க வழிபாடு மற்றும் நாக வழிபாடு ஆகியவற்றிற்கான சின்னங்களும், இயக்கர், மற்றும் நாகர் காலத்தவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

“அடுக்குக் கல்லு அணைக்கட்டு”: கற்சிலைமடுவிற்கு வடக்கே மண்மலைக் குளத்திலிருந்தும், வயல்வெளிகளில் இருந்தும் வடிந்து பாயும் நீர், திரும்பவும் கிழக்கு நோக்கி பேராற்றினூடாகப் பாய்ந்துள்ளது. கற்சிலைமடுக் கிராமத்திற்கு வடக்கே சுமார் ஐந்து கிலோ மீற்றர் தொலைவில் பேராற்றை மறித்து கருங்கற்களைத் தூண் வடிவத்தில் நீளமாகப் பொளிந்து ஒன்றன் மேல்

ஒன்றாக அடுக்கி அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. குளங்களை ஆய்வு செய்த ஆங்கில ஆய்வாளர் பார்க்கர், அடுக்குக்கல்லு அணைக்கட்டுப்பற்றி மேல்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

“பேராறு பாயும் திசையில் இரண்டு மைல் தொலைவில் மற்றுமொரு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டு, இன்னும் ஒரு நீர்த்தேக்கம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது “அடுக்குக்கல்லு அணைக்கட்டு” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஒரு பகுதி இயற்கையாகவும் மற்றைய பகுதி செயற்கையாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த அணைக்கட்டு 150 யார் நீளத்திற்குக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மற்றும் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது”¹

பார்க்கர் அவர்களின் கருத்துப்படி “அடுக்குக் கல்லு அணைக்கட்டில்” நீரைத் தேக்கி வைத்தால் சுமார் 5000 ஏக்கர் காணிக்கு நீர்ப்பாய்ச்ச முடியும் என்பதாகும். இந்த அணைக் கட்டைப் புதுப்பிப்பதற்கான செலவு, ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைந்தளவே முடியும். அணைக் கட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டால் மண்மலைக் குளத்தையும் பழைய நிலைக்கு கொண்டுவரமுடியும்.²

அடுக்குக் கல்லு அணைக்கட்டு

நாயாறு: மேல்பற்று வடக்கு நயினாமடுவிற்கு தெற்கேயுள்ள மத்திய மலைப்பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் நாயாறு மேல்பற்று வடக்கு மேல்பற்று கிழக்கு பகுதிகளின் ஊடாகப் பாய்கிறது. “கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் நாயாற்றிலிருந்து தண்ணிமுறிப்புக் குளம், நீரைப் பெற்றுக் கொள்கிறது என்று பார்க்கர் 1886இலே தெரிவித்துள்ளார். இந்த ஆறு குமுழமுனை ஊடாகப் பாய்ந்து நாயாறு என்ற இடத்தில் கிழக்குக் கடலிற் கலக்கின்றது.

தண்ணிமுறிப்புக் குளம்: இதற்கு “நாகராசா மகாவாவி” என்ற பெயர் இருந்ததாக வாய்வழி வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. நாயாற்றிலே பாயும் நீரின் அளவு அடிக்கடி அதிகரிப்பதும்,

1. “Two miles down the river there is a tekkam, or anicut, across it, called Adukkukallu, partly natural and partly artificial, and over 150 yards in width, which formed another part of this irrigation scheme. (JPLM, p.153)
2. Mr.Parker thinks that with the water retained by this anicut, it may have been possible to irrigate 5,000 acres, and that a comparatively small expenditure would place this part of the scheme in working order, but if the anicut were repaired Manmalai tank would also have to be restored. (JPLM, p.153)

சுற்றியுள்ள காடுகளில் பெய்யும் மழையினால் குளத்தில் நீர் நிரம்புவதும் வழக்கம். குளக் கட்டின் பலம் நீரின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் போதாமையினால் அடிக்கடி குளக்கட்டு முறிப்பெடுத்து நீர் பாய்வது வழக்கம். இதனால் தண்ணிமுறிப்பு என்ற காரணப் பெயர் வந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

நாகவழிபாடு: கருங்கல்லிற் பொனியப்பட்டுள்ள ஐந்துதலை நாகசிலை குளக்கட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. தண்ணிமுறிப்புக் குளம் நாகர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது என்பதற்கும், அவர்களுடைய வழிபாட்டுச் சின்னமான ஐந்துதலை நாகசிலை சான்றாகின்றது.

இலிங்க வழிபாடு: அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் காலத்திற்குக் காலம் பல காரணங்களுக்காக இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். தாங்கள் இடம் பெயர்ந்திருக்கும் இடங்களில் ஆலயங்களைத் அமைப்பதற்காக புராதன இடங்களில் இருந்த சின்னங்களை எடுத்துச் செல்வது அண்மைக்காலம் வரை இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை ஆங்கில ஆய்வாளர்கள், பௌத்த ஆலயங்களை தமிழர்கள் இடித்து, கற்களை எடுத்துச் சென்று சைவக் கோயில்களைக் கட்டினார்கள் என்று எழுதியிருப்பது குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் குறிப்பிடும் இடங்கள் அனைத்திலும் இலிங்க வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருந்தமை ஆய்வுகளிலே தெளிவாகிறது.

“துரதிருஷ்டவசமாகத் தண்ணிமுறிப்பில் இருந்த பல கற்கள், இந்துக் கோவிலொன்று கட்டப்படுவதற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. இல்லையேல் இது நன்கு பேணப்பட்ட தொல்லியல் அடையாளமாக இருந்திருக்கும்”³ என்று பார்க்கர் தெரிவித்துள்ளார்.

கல்லாறு: வவுனியா ஈறற்பெரியகுளத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள மலைக்குன்றுகளில் உற்பத்தியாகி, வடக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறு, கல்லாறு என அழைக்கப்படுகின்றது. இதற்குச் செட்டிஞளம் ஆறு என்ற பெயரும் உள்ளது. இதன் புராதன பெயர் ஆய்வுக்குரியதாகும். கல்லாற்றின் கிளைகள் மூலம் பல சிறு குளங்கள் நீரைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. சம்மளங்குளம் போன்ற இடங்களின் ஊடாகப் பாயும் கல்லாறு மன்னார்ப் பகுதி இலுப்பைக்கடவையில், மேற்குக் கடலில் கலக்கின்றது.

சம்மளங்குளம்: வவுனியாவில் இருந்து சிதம்பரபுரம் செல்லும் வீதியில் சம்மளங்குளம் இருக்கின்றது. இந்தக் குளக்கட்டிற்கு எதிர்ப்புறத்தேயுள்ள மலைச்சாரலில் இலிங்க வழிபாட்டுச் சின்னமும், நாக வழிபாட்டுச் சின்னமும் இருந்துள்ளன. இங்கிருந்த எண்கோண இலிங்கம் தற்போது சம்மளங்குளத்திற்கு அடுத்திருக்கும் எல்லப்பர்மருதங்குளத்தின் அருகிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மலைச்சாரலிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகே நாகசிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

நெளுக்குளம்: வவுனியா - மன்னார் வீதியில் நெளுக்குளம் இருக்கின்றது. நெளுச் செடிகள் நிறைந்திருந்த காரணத்தால் இந்தப் பெயர் வந்ததாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நெளுக்குளத்திற்கு

3. “Mr.Parker says “At Tannimurippu unfortunately, most of the stones have been removed to build a Hindu Temple, otherwise it is in a good state of preservation.” (JPLM, p.295).

மழைகாலத்தில் பெருகும் காட்டுவெள்ளம் நீரை நிறைக்கின்றது. இதிலிருந்து வடிந்து பாயும் நீர் கல்லாற்றில் கலக்கின்றது. இந்தக் குளத்தின் கட்டுக் காணியில் ஐந்துதலை நாகம் இருந்துள்ளது. தற்போது இந்தச் சிலை குளக்கட்டுக்கு அருகில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தச் சிலையும் புடைப்புச் சிற்பம் ஆகும்.

பாவற்குளம்: ஈறற்பெரியகுளத்தை அடுத்து தொடர்ந்து பாயும் கல்லாற்றை மலைப்பாங்கான இடத்தில் மறித்துக் கட்டி இரண்டு குளங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது இவற்றில் ஒன்று பாவற்குளம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இதனோடு ஒட்டியுள்ள மற்றைய குளம் உளுக் குளம் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் புராதன பெயர்கள் ஆய்வுக்குரியவையாகும்.

“இப் பகுதியிலுள்ள சில குளங்கள் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டவை எனக் கொள்ளலாம்” எனவும்.

“பாவற்குளம்” கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் மூன்றாம் நூற்றாண்டு காலத்திற் கட்டப்பட்ட குளமாகும் எனவும் இலங்கையில் உள்ள குளங்களை ஆய்வு செய்த பார்க்கர் தெரிவித்துள்ளார். இந்தக் குளத்தின் துருசுகள் பதவியாக் (பதுவில்) குளத்திலுள்ள துருசை விடப் பழமை வாய்ந்தவையாக இருப்பதாகவும், வரலாறுகளில் வேறு பெயர்களில் இந்தக் குளம் குறிக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்பதும் அவரது கருத்தாகும். பாவற்குளத்துடன் தொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உளுக்குளத்திற்கும் பாவற்குளத்து நீர் பாய்கின்றது.

நாகவழிபாடு: பாவற்குளம் நாகர்களால் கட்டப்பட்டது என்பதற்கும், நாகவழிபாடு இடம் பெற்றது என்பதற்கும் குளக்கட்டில் உள்ள ஐந்துதலை நாகசிலை ஆதாரமாகின்றது. தனிக் கல்லிற் பொளியப்பட்ட இந்தச் சிலை பின்னர் குளக்கட்டின் துருசுமேல் வைத்துக் கட்டப் பட்டுள்ளது.

மதகுவைத்த குளம்: பாவற்குளத்திலிருந்து வடிந்து பாயும் நீரை மறித்துக் குளம் கட்டப் பட்டுள்ளது. இது மதகு வைத்தகுளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தக் குளத்தின் பெயர் வேறாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நாகவழிபாடு: இந்தக் குளத்தின் கீழ் ஐந்துதலை நாகசிலை காணப்படுகின்றது. இந்தச் சிலைக்கு, தண்ணிமுறிப்புக் குளத்தின் கீழுள்ள ஐந்து தலை நாகசிலைக்கும் உருவ ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

சின்னத்தம்பனை: மதகுவைத்தகுளத்திற்கு அடுத்திருக்கும் கிராமம் சின்னத்தம்பனை ஆகும். இந்தக் கிராமத்தில் உள்ள குளத்திற்கும் பாவற்குளத்திலிருந்து வடியும் நீர் பாய்கிறது.

நாகவழிபாடு: சின்னத்தம்பனை குளத்திற்கு அருகே இருந்த ஐந்துதலை நாகசிலை அங்கிருக்கும் பிள்ளையார் கோயிலில் நாகதம்பிரான் என வழிபடப்படுகிறது. இது ஒரு புடைப்புச் சிற்பமாகும். இதற்கும் நெளுக்குளத்தில் இருக்கும் ஐந்துதலை நாகத்திற்கும் உருவ ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இவை புடைப்புச் சிற்பங்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருவிஆறு

வவுனியா மாவட்டத்தின் தென்மேற்கு எல்லைப் பகுதியில் உற்பத்தியாகி மேற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து மன்னார் விடத்தல் தீவிற்கு தெற்கே, அருவி ஆறு கடலில் கலக்கின்றது. மாத்தளைப் பகுதியின் பரந்த பள்ளப் பிரதேசங்களில் இருந்த நீரும், மல்வத்து ஓயாவின் நீரும் (மலர்த் தோட்ட ஆறு) ஒன்றாகக் கலந்து மன்னார் மாந்தைக் கடலிற் கலந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் மல்வத்து ஓயா தனது படுக்கையைத் தெற்குப் பக்கமாக மாற்றியுள்ளது என்பதை மல்வத்து ஓயா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்த ரஷ்யப் பேராசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கட்டுக்கரைக்குளம்: பாலாவிக் குடாவை ஊடறுத்து குறுக்காக கட்டுக்கரைக் குளம் கட்டப் பட்டுள்ளது. இதனால் ஆற்றின் படுக்கையை விரிவாக ஆய்வு செய்வதில் குழப்பங்கள் இருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அருவி ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் மூலம் கட்டுக்கரைக் குளத்திற்கு நீர் பெறப்படுகின்றது. இதனை ஆங்கிலத்தில் Giant Tank என வரை படத்திற் குறித்துள்ளனர். இந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய குளம் என்ற காரணத்தினால் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாலியாறு

உடையாலூர் பிரிவின் மேற்கே உற்பத்தியாகி வடமேற்கு திசைநோக்கிப் பாயும் ஆறு பாலி ஆறு என அழைக்கப்படுகிறது. புதூர்க் குளம், பாலிக்குளம் ஆகியன ஆற்றின் நீரை பெற்றுக் கொள்கின்றன. பாலியாறு மன்னார்ப்பிரிவு வெள்ளாங்குளத்திற்கு அண்மையில் கடலில் கலக்கின்றது.

நாகவழிபாடு: புதூருக்கு தெற்கே உற்பத்தியாகிப் பாயும் பாலியாற்றில் நீரைப் பெறும் புதூர்க்குளத்தின் அருகே நாகதம்பிரான் வழிபாடு இடம்பெறுகிறது. புதூர் என்ற பெயர் புதியது என்ற கருத்தில் அண்மைக்காலத்திற் கிராமத்திற்கு வைக்கப்பட்டதாகும். இதன் புராதன பெயர் நாகவழிபாட்டோடு சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

பாலிக்குளம் (வவுனிக்குளம்): பாலிஆற்றிற்கு நீரை வழங்கும் கிளையாற்றை மறித்து நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது “பாலிக்குளம்” என வரலாற்றிலே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் புராதன பெயர் “பாலி வெவ” என சிங்கள மொழியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 1760 களில் இந்தக் குளத்தை, பாணன்கம இராஜதானியின் கீழ் “வவுனியன்” என்ற பதவி வகித்தவர் திருத்திக் கட்டியதனால் “வவுனிக் குளம்” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டமை குறிப் பிடத்தக்கது.

நாகவழிபாடு: இங்கும் ஐந்து நாக சிலை ஒன்று இருந்ததாக ஆங்கில ஆய்வுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

இலிங்க வழிபாடு: பாலிக்குளத்தின் கீழ் (வவுனிக்குளம்) சிவலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்றமைக் கான ஆதாரங்கள் இருந்ததாகவும், அவை சிதைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் ஆங்கில ஆய்வுக்

குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. சிதைவுற்றிருந்த இலிங்கம் வவுனிக்குளக்கட்டின் கீழுள்ள சிவாலயத்தின் பிற்பகுதியில் தற்போது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

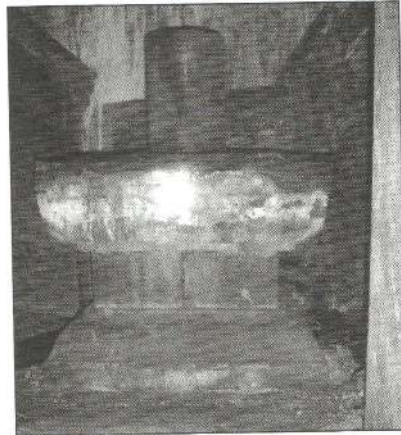
நொச்சிமோட்டை ஆறு

சேமமடுவிற்குத் தெற்கே மாளிகை என்ற கிராமத்திற்கு அடுத்திருக்கும் காட்டுப்பகுதிகளில் உற்பத்தியாகி நொச்சிமோட்டை கிராமத்தின் ஊடாகப் பாய்வதனால் நொச்சிமோட்டை ஆறு என்ற பெயரைப் பெற்றது. மத்திய பகுதியில் உற்பத்தியாகி மேற்கு நோக்கிப் பாயும் மற்றுமொரு நீண்டஆறு நொச்சிமோட்டை ஆறாகும். நொச்சிமோட்டை ஆறு மன்னார் வெள்ளாங்குளத்திற்கு தெற்கே கடலிற் கலக்கின்றது.

புதுக்குளம்: நொச்சிமோட்டை ஆற்றிலிருந்து புதுக்குளம், நாம்பன்குளம், பெரிய வலயன் கட்டுக்குளம் பனங்காமம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல குளங்கள் நீரைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. புதுக்குளத்திற்கு அண்மையில் உள்ள சாஸ்திரி கூழாங்குளத்திற் சிவலிங்க வழிபாடு அண்மைக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்று முறிப்பு அணைக்கட்டு: பனங்காமத்திற்கு தென் கிழக்கேயும் மூன்று முறிப்புக்கு மேற்கேயும் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டு நீர்த்தேக்கம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நொச்சிமோட்டை ஆற்றை மூன்று முறிப்பிற்கு மேற்கே மறித்து மற்றுமொரு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டுள்ளதென 1895ஆம் ஆண்டு வரைபடத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாணன்கமம் (பனங்காமம்): பனங்காமத்தில் உள்ள குளம் நொச்சி மோட்டை ஆற்றிலிருந்து நீரைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. பனங்காமம் பகுதியில் நொச்சிமோட்டை ஆறு “பறங்கியாறு” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது போர்த்துக்கேயப் படையெடுப்பின் பின்னர் ஏற்பட்ட காரணப் பெயர் மாற்றமாகும்.

இலிங்க வழிபாடு: பனங்காமத்திற் சிவலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்றமைக்கு பலவித ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. நொச்சிமோட்டை ஆற்றின் படுக்கையிலுள்ள கருங்கற் பாறைகளில் பல விதமான பொளிவுகள் காணப்படுகின்றன. ஆற்றிலிருந்து சற்றுத்தூரத்தில் பஞ்ச இலிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயம் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

அலைகல்லுப்போட்ட குளம்: குளக்கட்டின் உட்பகுதிகள் மற்றும் துருகப் பகுதிகள் ஆகியன கருங்கற்களை அடுக்கி கட்டப்பட்டு, அவற்றிற்கு “அலைகல்லுப் போட்ட குளம்” எனப் பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வவுனியா கிழக்கு மூலை தெற்கு, கிழக்கு மூலை வடக்கு, சின்னச் செட்டிகுளம் மேற்கு, மேல்பற்று வடக்கு ஆகிய பிரிவுகளில் அலைகல்லுப் போட்ட குளம் என்ற பெயரைக் கொண்ட குளங்கள் உள்ளன. குளத்தில் நீர் நிறையும் காலத்தில் குளக்கட்டின் கரையில் நீர் அரிப்பு ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக குளங்களின் கட்டுகளும் துருகுகளும் கருங்கற்களை அடுக்கி கட்டப்பட்டுள்ளதனால் இந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

பண்டார்குளம்: மேல்பற்று வடக்கில், நெடுங்கேணி ஒட்டுசுட்டான் வீதியில் “அலைகல்லுப் போட்ட குளம்” இருக்கின்றது. இந்தக் குளத்துக் கட்டின் உட்பக்கத்தில் கருங்கற்கள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் குளத்தின் பெயர் பண்டார்குளம் என மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலேயரின் ஆய்வுக் குறிப்புகள்: குளங்களின் கட்டுக்களும் கருங்கற்களினால் கட்டப்பட்டுள்ளன. குளங்கள், மற்றும் துருகுகள் கட்டப்பட்டுள்ள விதமும், அங்கிருக்கும் கருங்கற்களில் உள்ள தேய்மானத்தையும் வைத்தே ஆய்வு செய்து, குளங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள கால வரையறையை குறித்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். மண்மலைக்குளம் (முத்தையன் கட்டுக்குளம்) பாவற்குளம், தண்ணிமுறிப்புக் குளம், வவுனிக்குளம், மாமடு, ஈறற்பெரியகுளம், கணுக்கேணிக்குளம் ஆகியன அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத் தொன்மைக்கு அடையாளங்களாக உள்ளன.

“வவுனிக்குளம்” என்றழைக்கப்படும் பாலிக்குளம்-பாலிவெவ கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் 205ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம் எனப் பார்க்கர் தெரிவித்துள்ளார். இக்காலத்தில் எல்லா மன்னனனுடைய ஆட்சி இடம்பெற்றதாகக் கூறப்பட்டாலும், அக் காலத்திற்கு முந்தியது இந்தக் குளம் என்பது பார்க்கரின் கருத்தாகும். “வவுனிக்குளம்” என்ற பெயர் பிற்காலத்தையது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தண்ணிமுறிப்புக் குளத்தில் இருந்த கருங்கற்கள், இந்துக் கோவில் ஒன்று கட்டப்படுவதற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. இருந்தபோதும் அங்குள்ள கருங்கல் எச்சங்களை ஆய்வு செய்தால் அவற்றின் தொன்மைத்தன்மை, வரலாற்றிற்கு முந்திய காலம் என்பதை தெளிவாக்கும் எனப் பார்க்கர் குறித்துள்ளார்.

குளங்களின் பதிவுகள்: புராதன காலத்திலிருந்து குளங்கள் வெறுமனே பதிவுகள் எதுவும் இல்லாமல் காரணப்பெயர்களாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மன்னராட்சியின் பின்னர் வன்னியில் உள்ள இனத்தவர்கள் ஆதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டு வரி

அறவீடு இடம்பெற்றுள்ளது. அதற்குப் பின்னர் வன்னியனார் என்ற பதவி அந்நியர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக் காலம்வரை எதுவிதமான காணிப் பதிவுகளும் இந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை. குளங்களின் கீழ் விவசாயம் செய்த வன்னியனார்கள் அந்தக் குளங்களிற் சிலவற்றிற்குத் தங்களுடைய பெயர்கள் அல்லது பதவிப்பெயர்களை வைத்துள்ளதைக் குறிப்புகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

கி.பி. 1750களில் உடைக்கப்பட்டிருந்த விளாங்குளம், பனங்காமத்தில் வவுனியன் பதவி வகித்தவரால் திருத்தப்பட்டது. இதனால் குளத்திற்கு வவுனியன் விளாங்குளம் எனப்பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1890களில் அரசு அதிபராகக் கடமையாற்றிய ஜே.பி. லூயிஸ் அவர்கள் “வவுனியன் விளாங்குளம்” என்ற பெயரைச் சுருக்கி வவுனியா என வைத்த காரணத்தினால் தற்போது ‘வவுனியாக் குளம்’ என அழைக்கப்படுகிறது.

கி.பி. 1783 களின் பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் காணிகளையும் குளங்களையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து போன்று தேசவழமைச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தபோது, பண்டாரம் வன்னியனார் போன்ற தலைவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்த காரணத்தினால் அந்த நடைமுறை வெற்றியளிக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கி.பி. 1790ஆம் ஆண்டுகளில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி இடம்பெற்றபோது கரிக்கட்டு மூலை வன்னியனாராக இருந்த “பண்டாரம்” மேல்பற்று வடக்குப் பிரிவில் உள்ள “அலைகல்லுப் போட்ட குளத்தின்” கீழிருந்த வயல் வெளியில் விவசாயத்தை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனால் இந்தக் குளம் அவருக்கு சொந்தமான குளமாக்கப்பட்டு “பண்டாரக் குளம்” எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளதை உதாரணமாகக் கூறலாம். இந்தக் குளத்தின் புராதன பெயர் “அலை கல்லுப்போட்ட குளம்” என வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

குளத்தின் நீரலைகள் குளக்கட்டை பாதிக்காமல் இருக்க, புராதன காலத்தில் கருங்கற்களை அடுக்கியிருக்கும் தொழில் நுட்பத்தைக் கண்ட ஆங்கில ஆய்வாளர்கள், புராதன காலத்திலேயே இது போலக் குளங்களைக் கட்டி நீர்ப்பாசனம் செய்தவர்களின் திறமை பராட்டத்தக்கது எனத் தெரிவித்துள்ளனர்.

கி.பி. 1800ம் ஆண்டுகளில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், மேற்கு மூலையில் இருந்த இலுப்பைக்குளத்திற்கு பண்டாரம் மீண்டும் வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டார். அதற்குப் பின்னர் இலுப்பைக்குளம் “பண்டார இலுப்பைக்குளம்” எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

முதலியார்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்களும் குளங்களுக்கு தங்கள் பெயர்களை வைத்துள்ளனர். கி.பி.1678இல் பூநகரி யானைத்தளத்திற்குப் பொறுப்பான முதலியாராக நியமிக்கப்பட்ட இலங்கை நாராயணன் என்பவர் பெயரில் குளம் ஒன்றுள்ளது. அதற்கு இலங்கை நாராயண முதலியார்டுளம் எனப் பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு முதலியாகுளம் என்ற பொதுவான பதவிப் பெயரிலும் பல குளங்கள் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால் குளங்களின் தற்போதைய பெயர்களைக் கொண்டு அவற்றின் புராதன பெயர்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் மிகவும் சிரமங்கள் உள்ளன.

புராதன காலங்களும் பிரிவுகளும்

இலங்கையில் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் புராதன காலத்தை இரண்டு விதமான பிரிவுகளுக்குள் அடையாளப்படுத்தலாம்.

1. இராவணனுடைய ஆட்சிக்காலம்,
2. விபீஷணன் ஆட்சிக்காலம். (இராவண-இராம யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர்.)

இராவணனுடைய ஆட்சிக்காலம்

கலியுகம் என்பது கி.மு.3100ஆம் வருடத்தில் ஆரம்பித்ததாக தமிழ்ப் பஞ்சாங்கங்கள் கூறுவதை பிறிற்றோ மொழி பெயர்த்து கி.பி. 1879இல் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தின் மூலம் தெரியவருகிறது. இந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில் இலங்கையிற் சிவலிங்கத்தை வழிபட்ட இராவண மகாராசா ஆட்சி செய்தார் என்றும், அந்த நூற்றாண்டுக் காலம், வறுமைக் காலத்தின் ஆரம்பம் எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இராவண மகாராசாவின் ஆட்சி எவ்வளவு காலம் இடம்பெற்றது என்பதற்கு எவ்வித குறிப்புகளும் இல்லை.

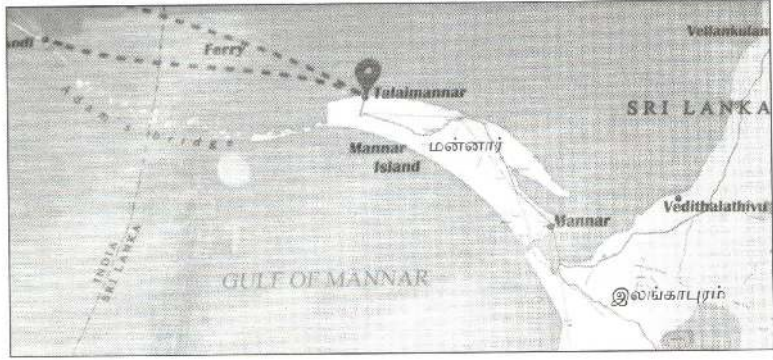
வடஇலங்கைத் தமிழர்களின் புராதன காலக் கணிப்பிற்கு முக்கிய அடையாளமாக இருப்பவர் இராவணேஸ்வரனாகும் என்பதை வரலாற்றின் மூலமும், புராண இதிகாசங்கள் மூலமும் அறிஞர்களின் கட்டுரைகள் மூலமும், தமிழ்ப் பஞ்சாங்கங்களின் மூலமும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இராவணேஸ்வரன்: கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் 3084ஆம் ஆண்டுகளில் திருகோணமலையில் சிவலிங்க வழிபாட்டில் சிறப்புற்றிருந்தவர் இராவண மகாராசா ஆகும். இவர் இரட்சத குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இரட்சதர் என்பது குபேரனுடைய செல்வங்களைப் பாதுகாப்பவர்கள் என்று பொருள்படும். வீரத்திலும் பலத்திலும் சிறந்தவர்களான இரட்சதர்கள் என்பது மருவி, இரட்சதர்கள் என வந்ததாகவும், அவர்களுடைய பிடிவாத குணம் போன்றவற்றால் அரக்கர்கள் எனவும் அசுர பலம் கொண்டவர்கள் என்பதால் அசுரர்கள் எனவும் அழைக்கப்பட்டதாக சில புராணக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

மண்டோதரி: இலங்கையின் மேற்குப் பகுதியான மன்னார். பிரதேசத்தில் இருந்த நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்த மயன் என்பவருக்கு மண்டோதரி என்ற பெயரில் மகள் இருந்தாள். மண்டோதரி திருக்கேதீச்சரத்தில், இலிங்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டதாக பல புராணங்களும் காவியங்களும் குறிப்பிடுகின்றன. சிவலிங்க வழிபாட்டிற் சிறந்தவர்களாக விளங்கிய

இரட்சத (இயக்கர்) குலத்தவர்களும், நாகர் குலத்தவர்களும் திருமண பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

திருமணம்: இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் இலிங்கவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்த நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்த மயனுடைய மகளான மண்டோதரியை, திருகோணமலையில் வாழ்ந்த இரட்சத குலத்தைச் சேர்ந்த இராவண மகாராசா திருமணம் செய்தார். மயனுடைய மகள் மண்டோதரியைத் திருமணம் செய்த காரணத்தால் இராவண மகாராசாவிற்கு, மாதோட்டம் பகுதியில் மாந்தைத் துறைமுகமும், இலங்காபுரமும் இராஜதானியும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன என்பது வரலாறாகும். இது காவியங்களிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இலங்காபுரமும் பிரிவுகளும்

இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் மாந்தை, கிழக்குக் கரையில் திருகோணமலை போன்ற இயற்கைத் துறைமுகங்களை இராவண மகாராசா வைத்திருந்த காரணத்தினால், இந்து சமுத்திரத்தில் கடல் வாணிபத்தையும் தனது பலம் பொருந்திய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இராவண மகாராசாவின் சிவலிங்க வழிபாடு காரணமாக, திருக்கோணேச்சரத்திலிருந்து கிழக்குக்கரைப் பிரதேசங்களுக்கும், திருக்கேதீச்சரத்திலிருந்து கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் சிவலிங்க வழிபாடு பரவியுள்ளது. அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திலே கிழக்கு மற்றும் மேற்குப் பிரதேசங்கள் முழுவதிலும் இலிங்க வழிபாடு பரவி இருந்தமைக்கு, தொல்லியல் அடையாளங்களும் இருக்கின்றன.

- **கேதீச்சரம்:** கேது (பாம்பு) சிவலிங்கத்தை வழிபட்ட காரணத்தால் கேதீச்சரம் என்ற பெயர் வந்ததாக குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இலங்காபுரத்தைச் சுற்றி இயக்கர், நாகர் குலத்தவர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். நாகத்தை வழிபடும் நாகர்கள் இந்தத் தலத்தில் சிவனை வழிபட்ட காரணத்தினால் “கேதீச்சரம்” என்ற பெயர் வந்தது. அதேவேளை மண்டோதரி இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சில ஆய்வாளர்கள் தமது வாதங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

இராவண மகாராசா தமிழர் என்பதை விட, சைவ சமயத்தைச் சோந்தவர் என்பதே முக்கிய தொல்லியல் சான்றாகும். இராவணேஸ்வரன் இலிங்க வழிபாட்டின் முன்னோடியெனவும், அவருடைய இராஜதானி “இலங்காபுரம்” எனவும், வரலாறுகளும் காவியங்களும் திருமுறைகளும் தெரிவிக்கின்றன.

இராமாயணமும் இலங்கையும்

வட இந்தியாவில் விஷ்ணுவை வழிபட்ட தசரத சக்கரவர்த்தியின் மகனான இராமனின் புகழைப் பாடுவதற்காக வான்மீகி முனிவரால் இராம காதை இயற்றப்பட்டதாகும். தற்போது இந்தியாவின் 22க்கும் மேற்பட்ட மாநிலங்களில் இதன் மொழிபெயர்ப்பு அந்தந்த மொழிகளில் உள்ளது. ஒவ்வொரு மாநில மொழிபெயர்ப்புகளும் அந்த மாநிலங்களின் புவியியல் அமைப்பு, சமயம், கலாசாரம், வரலாறு என்பவற்றிற்குப் பொருத்தமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. காவியத்தின் கதை அமைப்பில் பலவித வேறுபாடுகள் உள்ளதையும் கவனிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. வடமொழியில் எழுதப்பட்ட இராம காதை “இராமாயணம்” என்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

வட இலங்கையின் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள மாதோட்டம் பிரிவு புராதனமான பல இடங்களை உள்ளடக்கியது. மாதோட்டம் பகுதியில் மாந்தை, பாலாவி, திருக்கேதீச்சரம் ஆகிய நிலப்பகுதிகள் அடங்கிய பிரிவும் இதற்கு மேற்கே மன்னார் தீவகமும் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசம் இராமாயண காவியத்துடன் (இராமகாதை) நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். அதனால் இந்தப் பிரதேசங்களின் வரலாறுகளையும் புராதனத்தையும் இராமாயணத்திலிருந்து (இராமகாதை) பிரித்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இராம கதை: வட இந்தியாவில் அயோத்தி நாட்டில் தசரதன் என்பவர் பலம் பொருந்திய சக்கரவர்த்தியாக இருந்தார். இவருக்கு இலங்கையின் கடல் பரப்பு ஊடாக கடல் வாணிபம் செய்வதற்கு இராவண மகாராசா இடையூறாக இருந்தார். தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் இவரது ஆதிக்கம் இருந்தது. அத்தோடு முனிவர்களின் தியான நடவடிக்கைகளுக்கு இடையூறாக இருந்த காரணத்தினால் அந்தப் பிரதேசங்களையும், இலங்காபுரத்தையும் தசரத சக்கரவர்த்தியின் கீழ் கொண்டுவர முனிவர்கள் விரும்பினார்கள். இதனால் இராவணன் பலத்தை அழித்து, தமக்கு கீழ் அடங்கிய நாடாக்க வேண்டும் என்பதற்கு மந்திர ஆலோசனை நடத்தினார்கள்.

முனிவர்கள் ஆலோசனைப்படி தசரதருக்கு அவரது பரம்பரையைக் கொண்டு நடத்த மகன் பிறப்பிக்கப்பட்டான். அவருக்கு இராமன் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. போர்த்தந்திரங்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டான். மிதிலை நாட்டைச் சேர்ந்த சீதைக்கு திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

இலங்கை அரசனான இராவணன் மீது நேரடியாகப் படையெடுத்து வெல்ல முடியாது என்ற காரணத்தினால் மாற்றுவழிகளைக் கையாண்டனர். இராமன் மரவுரி தரித்து இந்தியாவின் தென்பகுதிக் காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டான். தென்னிந்தியாவின் ஊடாக இலங்கை மீது

படையெடுத்துச் செல்ல வந்த இராமனுக்கு அங்கிருந்த பலர் உதவிக்கு வந்தனர். அவர்கள் வானரப்படைகள் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடஇந்திய ஆரிய இளவரசனான இராமன், இலங்கை மீது தாக்குதலை நடத்த தென் முனைக்கு வந்ததையறிந்த இராவண மகாராசா, தானும் யுத்தத்திற்கு தயாரானார். புராதன பாரம்பரியப்படி அரசர்கள் தமது வீரத்தை வெளிப்படுத்த எதிரி நாட்டிலிருந்து பணயப் பொருளொன்றை எடுத்து வருவது வழக்கம். பணயப் பொருளை எடுத்து வருவதின் முக்கிய நோக்கம் தான் யுத்தத்திற்கு தயார் என்பதை அறிவிப்பதாகும். படையெடுப்பவர்கள் வீரம் பொருந்தியவர்களாக இருந்தால் பணயப்பொருள் வைத்திருப்பவரைத் தோற்கடித்து அதனை மீட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பது அவர்களுக்கு விடுக்கப்படும் சவாலாகும்.

இராவண மகாராசா இராமரிடமிருந்து பணயப் பொருளை எடுத்துவர தென்முனைக்குச் சென்று பார்த்த போது காட்டிலே மரவுரி தரித்திருந்தவர்களிடமிருந்து பணயப் பொருளாக எடுத்துவர எதுவும் இருக்கவில்லை. அங்கு தனித்திருந்த சீதையை பணயப் பொருளாக எடுத்து வந்து சிறை வைத்தார். இது வட இந்திய சக்கரவர்த்தியின் வாரிசுக்கு, இலங்கை அரசனான இராவண மகாராசா யுத்தத்திற்கு தயார் என விடுத்த நேரடிச் சவாலாகும்.

இதனை 1928ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எம்.எஸ். பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நூலிலே சீதை சிறை எடுக்கப்பட்ட விடயத்தை மேல்வருமாறு குறித்துள்ளார்.

“அவர் சீதாவை கொண்டு சென்றதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டில் இருந்த யுத்த பாரம்பரியத்தின்படி அவளது வாழ்க்கைத் துணைவர் அவளை மீட்டுச் செல்ல முன்வருவார் என்பதேயாகும்.”¹

இராமன் வருகை: இலங்கை அரசனின் சவாலை ஏற்றுக் கொண்ட இராமன் இலங்கை மீது படையெடுக்கத் துணிந்தான். வடஇந்திய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த படையினரும், தென்னிந்தியாவில் இருந்த வானர இனத்தவரும், இலங்கை வருவதற்கு பாக்கு நீரிணைக்கு குறுக்காக அணை கட்டினார்கள். அந்த அணையின் ஊடாக இராமர் மன்னார்த் தீவகத்தில் வந்திறங்கினார், எனக் காவியம் கூறுகின்றது. பணயப் பொருளாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட சீதை எங்கு சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை உளவறிந்து தேடி வரும்படி மனிதர்களை அனுப்ப முடியாத இராமன், குரங்கினத்தைச் சேர்ந்த அனுமனை அனுப்புகிறார்.

இராமனின் கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்ட அனுமன், மன்னார் தீவகத்தின் பரவைக்கடலுக்கு அடுத்திருந்த இலங்காபுரத்திற்கு வரத் துணிகிறார். மன்னார் தீவகத்தையும் இலங்கையையும் பிரிக்கும் சிறிய கடற்பகுதியை தாண்டி அனுமன் மாதோட்டம் பகுதியிலிருந்த இலங்காபுரம் இராஜதானிக்கு வருகிறான். இலங்காபுரம் இராஜதானிக்குள் மாதோட்டத்திற் சீதை சிறை

1. “He carried away Sita in accordance with the war practice in vogue in the Tamil Land expected that her life partner would pursue and redeem her”. (*Ravana the Great King of Lanka* by M.S. Purnalingam pillai, 1928, p. 50.)

வைக்கப்பட்டிருப்பதை அனுமன் காண்கிறான். அங்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக் காரணமாக மாதோட்டத்தின் சில பகுதிகளை எரியூட்டினார்.

இப்பொழுதும் மேற்குமுலையில் அனுமன் எரித்த வெளியில் புல் பூண்டுகள் முளைப்பதில்லை என காட்டுக்குச் சென்று வேட்டையாடுபவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். இராமனுக்கு சீதை சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தை அனுமன் தெரியப்படுத்துகிறான். இந்தச் சவாலை ஏற்றுக்கொண்ட இராமன் இலங்கை மீது படையெடுக்கத் தயாராகிறான்.

விபீஷணன்

இலங்காபுர ஆட்சியில் பெருவிருப்புக் கொண்ட இராவண மகாராசவின் தம்பி விபீஷணன் தனது தமையனாரைக் காட்டிக் கொடுக்க முன்வந்தார். அதற்காக இராமரால் விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

1. இலங்கைச் சக்கரவர்த்தியான இராவண மகாராசாவிடம் இருந்த இந்து சமுத்திர கடற் பிராந்திய ஆதிக்கத்தை, வட இந்திய தசரத ஆரிய சக்கரவர்த்திக்கு தாரைவார்த்துக் கொடுக்க இணக்கம்.
2. சிவ வழிபாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் சிறப்புற்றிருந்த விபீஷணன் சிமமாசனத்திற்கு ஆசைப்பட்டு இலங்காபுரத்தில் விஷ்ணு வழிபாட்டை பின்பற்ற ஒப்புக் கொண்டார்.

இராவண - இராம யுத்தம் ஆரம்பித்தது. விபீஷணன் காட்டிக் கொடுத்த காரணத்தினால் யுத்தத்தில் இராவண மகாராசா தோற்கடிக்கப்பட்டார். உடன்படிக்கையின்படி விபீஷணனை தமக்கு கீழ்ப்பட்ட இலங்காபுர அரசராக இராமர் முடிசூட்டினார்.

விபீஷணன் ஆட்சிக்காலம்: இராவணனுக்குப் பின்னர் அவரது தம்பியான விபீஷணன் இலங்காபுரத்திலிருந்து நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்தார். விஷ்ணு வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்டார். விபீஷணனுக்குப் பின்னர் அவரது பரம்பரையினர் பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்காபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்து வந்தனர் என்பது வரலாறு கூறும் செய்தியாகும். ஆனால் இது சம்பந்தமாக பலவித மாற்று வரலாற்றுக் கூற்றுக்களும் திரிபுகளும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காவியத் தெளிவு

1. இந்து சமுத்திர கடல் ஆதிக்கத்தை வைத்து, இலங்கையில் இராவண மகாராசாவின் ஆட்சி சிறப்புற்றிருந்த காலத்தில், அவரை தமது எதிரியாகக் கொண்ட வட இந்திய சக்கரவர்த்தி தசரதனுக்கு, இராமன் பிறந்தான் என்ற கூற்று பலவிதமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது வரலாற்றுக் காலத்திற்கான ஒரு குறிப்பாகும்.
2. வடஇந்திய ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் மகனான இராமன் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்து, இலங்கையிலிருந்த பலம் பொருந்திய இராவண மகாராசாவைத் தோற்கடிக்கும் வரை இராவண மகாராசா வாழ்ந்தார் என்பது தெளிவு.

3. வட இந்திய ஆரிய சக்கரவர்த்தி ஒருவர் இந்து சமுத்திர கடற் பிராந்தியத்தில் இலங்கை அரசருக்கிருந்த அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியுள்ளார். அத்தோடு இலங்காபுரம் இராஜதானி வட இந்திய ஆரியருக்கு கீழ்ப்பட்டது என்பதும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.
4. அதற்கு அடையாளமாக விஷ்ணு வழிபாடும் இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

காவிய வரலாற்றில் குழப்பம்: எமது அண்டை மாநிலமான தமிழ்நாட்டிலும் இராமகாதை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை மொழிபெயர்த்தவர் தலைசிறந்த தமிழ்ப் புலமையுள்ள கம்பராகும். தமிழ்ப்புலமை உள்ள கம்பர் இராமகாதையை தமிழில் மொழிபெயர்த்த காரணத்தால், தமிழ்க் கவிதை மீது ஈர்ப்புக்கொண்ட தமிழ் அறிஞர்கள் அதனைக் காவியமாகப் பார்க்காமல் அதனை வரலாறாகாகவும் ஏற்றுக்கொண்டமை தெளிவாகிறது.

ஆரம்பகாலத்தில் வடஇந்திய ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக, தென்னிந்திய பிரிவின் தமிழ் நாட்டில் இராமாயணத்திற்கு பல எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டாலும் பின்னர் அவர்களும் தமது நாட்டின் புகழ்பாடும் காவியமாக இராமாயணத்தை ஏற்றுக் கொண்டமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆனால் காவியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றை பிரித்தெடுக்காத நமது கவிஞர்கள் இராவண மகாராசாவை இழிவுபடுத்திக் கூறும் பகுதிகளை மட்டும் விளக்கிக் கூற ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் இராவண மகாராசாபற்றி பெருமையுடன் கூறிய தமிழ் அறிஞர்கள் மௌனமாகிவிட்டார்கள்.

இலங்காபுரம்

இலங்காபுரம் இருந்த பிரதேசம், அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திற்குள் இருந்த காரணத்தினாலும், இங்கிருந்த யாழ்ப்பாணப் பிரதேச ஆட்சியாளர்கள், அந்நியருக்குத் திறை செலுத்துபவர்களாக இருந்தமையாலும் வேறு சிலர் கண்டி இராஜதானிக்கு அடங்கியவர்களாக இருந்து கொண்டு, பெருநிலப் பிரதேசத்திலிருந்த அமைதியைக் குலைத்து கலகங்கள் நிறைந்த பிரதேசமாக மாற்றியதாலும், பிரதேசத்தின் உண்மையான வரலாறுகள் சிதைக்கப்பட்டுள்ளன.

தற்போது இலங்காபுரம் அடங்கிய பகுதிகளில் சில பிரிவுகள் மன்னார் மாவட்டமாக அழைக்கப்படுவதினால், வரலாற்றிடங்களின் பெருமையை தெளிவாக கண்டறிய முழுமையான வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்கின்றது.

விபீஷணன் ஆட்சிக்காலம்: இராவண - இராம யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இராமர் அயோத்தி திரும்பினார். தசரத சக்கரவர்த்தி காலமாகியிருந்தபடியால் அயோத்தியின் சக்கரவர்த்தியாக இராமர் முடிசூடினார். இராமகாதையின் தொடர்ச்சியில் பல உபகதைகளும் உருவாகின. அவற்றில் இலங்கைபற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பில் இராமனுடைய முடிசூட்டு விழாவில் விபீஷணன் கலந்து கொண்டமை பற்றி மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை: ஆனால் இலங்கைபற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பல நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக் குறிப்புகள் முக்கியமானவை. “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை” என்ற வரலாற்று நூலை பிறிற்றோ அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, 1879ம் ஆண்டு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்காபுரம் இராஜதானியில் இயக்கர்குல இராவண அரசனுடைய வீழ்ச்சியின் பின்னர், நாகர் குலத்தவர்களின் வளர்ச்சி மேலோங்கி நின்றதை வரலாறுகளில் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்துவிற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் மாந்தைத் துறைமுகத்தில் நாகர்கள் தமது ஆதிக்கத்தை செலுத்தி கடற்கொள்ளைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அத்தோடு இந்தியாவிலிருந்த அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் ஆணைக்கு அடங்கி அவருக்கு மதிப்புக் கொடுத்ததாகவும், கடற்கொள்ளைகளைக் குறைத்துக் கொண்டதாகவும் வரலாற்றில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாணன்கமம்

விபீஷணனுடைய பரம்பரையினர் நீண்டகாலம் இலங்காபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தனர். அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், அரசவையிலிருந்த வீணையை வாசிக்க விரும்பினார். அனுமதியளிக்கப்பட்டது. பாணன் பார்வையிழந்தவர் என்பதால், அவரை நேரடியாகப் பார்க்க விரும்பாத அரசர், திரை மறைவில் இருந்து அவரது வீணை வாசிப்பைக் கேட்டார். இதனைத் தனது உணர்வுகளின் மூலம் பாணனும் உணர்ந்து கொண்டான். பாணனுக்கு அரசன் இரண்டு பரிசில்களை வழங்கினான். ஒன்று பெரிய கமம், மற்றையது ஒரு மணற்றிடல் பிரதேசம் ஆகும். கமத்தை திருத்தி அங்கு இராஜதானி அமைத்து பாணன் ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்கினான். இதனால் பாணன்கமம் என அந்தக் கமம் அழைக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் இலங்காபுரம் இராஜதானிக்கு உட்பட்ட வடகிழக்குப் பிரதேசத்தில் தனியான ஒரு இராஜதானி உருவாகியது. பாணன்கமம் மருவி பனங்காமம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

பின்னர் மணற்றிடல் பிரதேசத்திற்குச் சென்று அங்கும் ஒரு இராஜதானி அமைத்து தனது ஆட்சியைத் தொடங்கினார். யாழ் வாசித்து பாணனுக்குப் பரிசாகக் கிடைத்த - மணற்றிடல் பிரதேசம் யாழ்ப்பாணம் என அழைக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராஜதானி மேலோங்கி வளர்ச்சி கண்டது. இதன் காரணத்தால் பாணன்கமம் இராஜதானியும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

பாணன்கமத்திற்கு கிழக்கேயும் தெற்கேயும் இருந்த கிழக்குமூலை மற்றும் மேற்கு மூலைப் பகுதிகளில் இருந்தவர்கள், இலங்காபுர இராஜதானிக்கும் யாழ்ப்பாண இராஜதானியோடு சம்பந்தமுடைய பாணன்கம இராஜதானிக்கும் நீண்ட காலம் எதிரிகளாகவே இருந்தார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

மூலைகள்

இலங்காபுரம் இராஜதானியைச் சுற்றியிருந்த, யாழ்ப்பாணத்திற்கு உட்பட்ட பாணன்கமம் இராஜதானியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசங்கள் மூலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகிறது. இவற்றில் தற்போது “ஏ” ஒன்பது வீதியின் மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் கிழக்குமூலை மற்றும் மேற்குமூலை என்பன முக்கிய பிரிவுகளாக இருந்ததென சி.பிறிற்றோ அவர்கள் “யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்” என்ற பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பில் தெரிவித்திருந்தார். ஆண்டுகள், பெயர்கள், சம்பவங்கள் ஆகியன யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் குழம்பியுள்ளதையும் பிறிற்றோ அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

- அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைப்பின்படி மூலைத்தீவுப் பிரதேசமே கிழக்கு மூலையாகவும், மன்னார் பிரதேசம் மேற்கு மூலையாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் மத்திய பகுதியில் கிழக்கு மூலை மற்றும் மேற்கு மூலை என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கிருந்தவர்கள் இரட்சதர், இயக்கர் (அசுரர்) மற்றும் நாகர் குலத்தவர்கள் எனவும் வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன.

கிழக்குமூலை, மேற்குமூலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களின் அடங்காத தன்மை காரணமாக தமிழில் “அடங்காப்பற்று” என்ற பொதுப் பெயரால் அந்தப் பிரதேசம் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குமூலை, மேற்குமூலை ஆகிய பிரிவுகள், “பாணன்கமம் (யாழ்ப்பாண) இராஜதானிக்கும், மாதோட்டம் பகுதியிலிருந்த இலங்காபுர இராஜதானிக்கும் அடங்காமல் தனியான சுதந்திரமான பிரிவாக இருந்துள்ளது”² என்பதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் குறிப்பு மேல்வருமாறு தெரிவிக்கின்றது.

“இலங்காபுரம் இராஜதானி என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை பிற்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் அனுராதபுர இராஜதானியென குறிப்பிட்டுள்ளதாலும், யாழ்ப்பாண இராஜதானியுடன் தொடர்புள்ள பாணன்கம இராஜதானியை யாழ்ப்பாண இராஜதானியெனக்” குறிப்பிட்டுள்ளதாலும் வரலாற்றில் அநேக சிதைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளதை கவனிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

கிழக்கு மூலை, மேற்குமூலை

கிழக்குமூலை, மேற்குமூலைப் பகுதிகளில் இயக்கர் மற்றும் நாகர் குலத்தவர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தார்கள் என்று பிறிற்றோ அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இராவண- இராம யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இலங்காபுரத்தில் ஆட்சி செலுத்திய விபீஷணன், விஷ்ணு வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்டதோடு வட இந்திய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவராகவும் இருந்தார். விபீஷணன் ஆட்சியின்கீழ் இருக்க விரும்பாத இராவணனுடைய ஆதவாளர்களான இரட்சதர் மற்றும் நாகர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இலங்காபுர தலை நகரிலிருந்து வெளியேறினார்கள். அவர்கள் இலங்காபுரத்திற்கு கிழக்கேயும் மேற்கேயும்

2. “A division “independent” of Jaffna and Langkapuram” (“Yalppana Vaipamalai” C.Brito-p.xxxi, 1879)

சென்று குடியேறித் தமக்கென ஒரு பிரதேசத்தை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். இலங்காபுரத்தின் கிழக்கு மேற்குப் பகுதிகள், கிழக்குமூலை - மேற்கு மூலை எனப் பெயர் பெற்றது.

இலங்காபுரத்திற்கு அடுத்திருந்த கிழக்கு மூலை மற்றும் மேற்கு மூலைப் பிரதேசங்கள் பூதர்கள் மற்றும் இரட்சதர்கள் ஆகியோரின் நிர்வாகத்தின் கீழிருந்தன. இராமன் இலங்கா புரத்தை ஆக்கிரமித்ததின் பின்னர் பூதர்கள் மற்றும் இரட்சதர்கள், அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு மூலைப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று மறைந்திருந்தார்கள் என்று யாழ்ப்பாண வைபவமாலை வரலாற்றிலே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“கிழக்கு மூலை மற்றும் மேற்கு மூலைப் பிரதேசங்கள் இரட்சதர்களின் கீழ் இருந்தன. இராவணனைத் தோற்கடித்து உயிரிழக்கச் செய்த பின்னர் இராமனுக்குப் பயந்து ஒதுங்கிய இராவணனுடைய பரம்பரையினரே இவர்களாகும். மிகப் பெரிய உருவமுடைய இரட்சதர் களுடைய தலைவன் மதியூகி என்பவனாகும்.”³

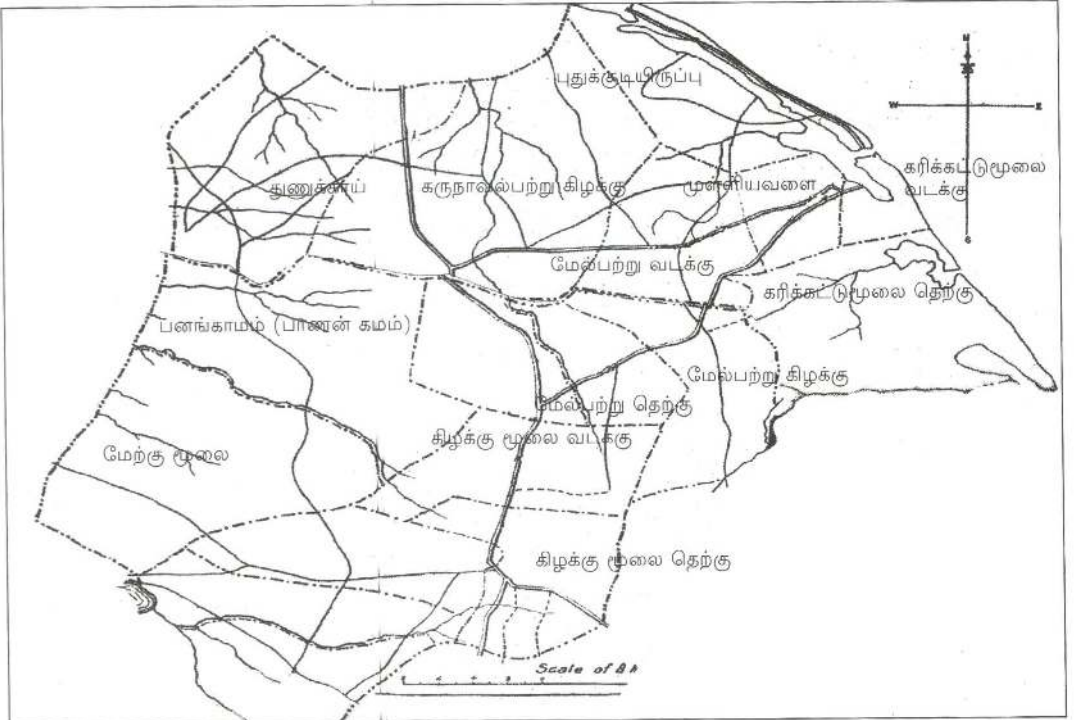
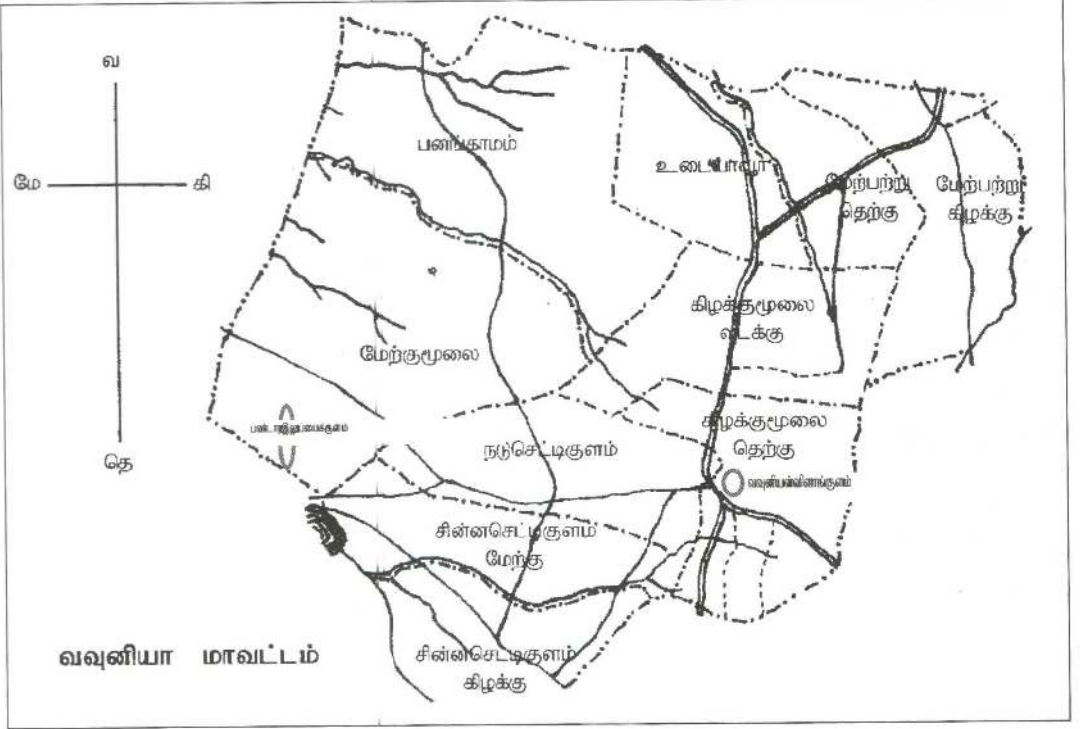
அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைப்பை நேரடியாகப் பார்த்த ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள் கி.பி.1895இல் வன்னிக் கைநூலை வெளியிட்ட போது “கிழக்குமூலை, மேற்குமூலை என்று எதற்காக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது எனவும், இதனை ஏன் அப்படியே கிழக்கு மற்றும் மேற்கு மூலைகள் என பிறிற்றோ மொழி பெயர்த்திருந்தார் என்பதுத் தனக்கு விளங்க வில்லை என்றும் தற்போது வழமையிலுள்ளது போல “மேல்பற்று” என்று மொழிபெயர்த்திருக்கலாம்”⁴ என்று சந்தேகத்தை கிளப்பியுள்ளார்.

அந்நியநாட்டுக் குறிப்புகள்: கி.பி. 1558 அளவில் போர்த்துக்கேயர் மன்னார், செட்டிகுளம் போன்ற பகுதிகளைக் கைப்பற்றிய பின்னர் மேற்கு மூலை, கிழக்கு மூலை போன்ற பகுதி களையும், பாணன்கமம் பிரதேசத்தையும் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. இதன் காரணமாக “அடக்கியாள முடியாதவர்களின் மாகாணம்” “Rebellious Province” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தேவாலயங்களுக்குட் பட்டதான பிரிவுகள் Parish எனப் பிரிக்கப்பட்டன. அதன் மொழிபெயர்ப்பாக பற்றுக்கள் என்று சொல்லு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பின்னர் மூலைகள் என்ற பெயருடன் பற்று என்ற பதமும் பதிவுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

3. The East and the North Corners under the Puthar, and Rakshasas: who had concealed themselves there, at the invasion by Rama. Kilakkumulai and Metkumulai, by Rakshasas: “These are explained to be the descendants of Ravana who retreated there from fear of Rama, when he killed Ravana. They were giant Rakshasas, and their chief was Matiyuki”. (Yalppana Vaipamalai, Yalpana Chariththiram, C.Brito, 1879, p. xxxi)

4. Mr. Brito translates these two names of Pattus in the Vanni as “The east and North (sic) corners”. But there is no reason why they should be literally translated any more than “Melpattus” and they are known by these names up to the present day. (Manuśaṅkavāṇi, Eowidat 1895)

சமய வழிபாடுகள்

இலங்கையில் இருந்த சமயங்களுட் சைவம் ஆதியானது என்பது குறிப்புகள் மூலம் தெரிய வந்துள்ளது. தென்னிந்தியாவிற் சைவம் செழித்தோங்கிய காலத்திலேயே இலங்கையிலும் சைவம் மிகவும் பிரபலமாகியிருந்ததை திருமுறைகள் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திருமுறைகள்

திருமுறைகளிற் சிவலிங்கத் தலங்கள்: 1008 சிவதலங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று, சிவபெருமானின் சிவலிங்க வடிவினருமைகளை தேவாரங்களாகப் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தராகும். அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திற்குள் இருக்கும் இரண்டு சிவலிங்க தலங்களைப் பற்றி, ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருமுறைகள் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆகும்.

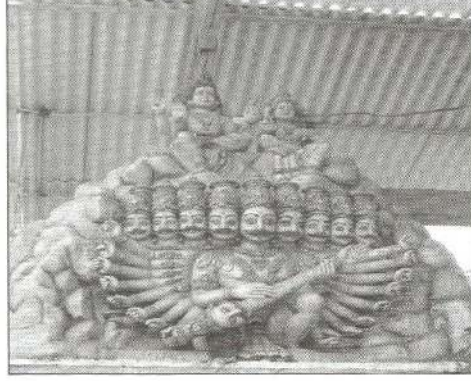
இலங்கையின் வடபுலத்திலுள்ள திருக்கோணேச்சரம், திருக்கேதீச்சரம் ஆகிய இரண்டு சிவலிங்க தலங்களுக்கு மட்டும் ஞானசம்பந்தரால் கடல் கடந்து நேரடியாக வந்து பார்க்க முடியவில்லை. இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து, தென் திசைநோக்கி ஞானக்கண்ணால் பார்த்து இந்தத் தலங்களைப் பற்றிய தேவாரங்களைப் பாடினார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமுறைகளில் இராவணேஸ்வரன்: இராவண மகாராசா காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்தது என்பதற்கும், சைவத்தின் அடையாளமாக விளங்கும் விபூதிக்கு இராவணன் கொடுத்திருந்த முக்கியத்துவத்திற்கும் சைவசமயக் குரவர்கள் பாடிய திருமுறைகள் சான்று பகருகின்றன.

சிவலிங்க வழிபாடு: இலிங்க வழிபாட்டின் முக்கிய இடங்களாக சமயக்குரவர்களால் பாடப்பெற்ற திருக்கோணேச்சரமும், மாதோட்டம் திருக்கேதீச்சரமும் அமைந்துள்ளன. திருக்கோணேச்சர ஆலயத்தில் இருக்கும் மூலஸ்தான இலிங்கம் சிதைக்கப்பட்டதற்கான வரலாறுகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனால் திருக்கேதீச்சரத்திலிருந்த இலிங்கம் பலமுறை சிதைக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்த போதிலும் இலங்கையில் இலிங்க வழிபாட்டின் முக்கிய ஆதாரங்களாக திருக்கோணேச்சரம், திருக்கேதீச்சரம் மற்றும் முன்னேச்சரம் ஆகிய தலங்களைக் கொள்ளலாம்.

தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த சமயகுரவர்கள், பாடிய அநேக திருமுறைகளிற், சிவலிங்க வழிபாட்டிற் சிறந்த இராவணேஸ்வரருக்கு, அருள்புரிந்த, முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமான், தங்களுக்கு ஏன் அருள்புரிய முன்வரவில்லை என்ற ஏக்கம் பரந்து காணப்படுகிறது.

திருக்கயிலாயமலையை இராவண மகாராசா பெயர்த்தபோது முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமான் தனது திருப்பாதத்தினால் இராவணனை அழுத்தியதும், தனது கைகளில் ஒன்றையும் தலையையும் யாழாக மாற்றிச் சாமகானம் இசைத்த புராண நிகழ்வும் இராவணனைச் சைவசமயத்தவரிடையே புகழ்பெறச் செய்திருந்தது. இந்தப் புராண வரலாற்றைக் காட்டுவது போல திருகோணேச்சர மூலஸ்தான கோபுரத்தில் வரலாற்றுச் சிலை அமைந்துள்ளது.

கோணேச்சர இராவணன் சிலை

திருக்கேதீச்சரக் கோபுரத்தில் இராவணமகாராசாவும் அவரது மனைவி மண்டோதரியும் இலிங்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்ததை காட்டும் சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருக்கேதீச்சர கோபுரத்தில் இராவணன், மண்டோதரி இலிங்க வழிபாடு

யாழ்ப்பாணம் நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்திலும் புராண வரலாற்றைக் காட்டும் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நயினாதீவில் இராவணன் சிலை

இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைந்திருந்தமை தென்னிந்தியாவிற்கு அடுத்திருந்த இலங்கைத் தீவில் புகழோடும் கடலாதிக்க அதிகாரத்தோடும் சிவலிங்க தரிசனத்தில் சிறப்புற்று இருந்தவர் இராவண மகாராசா என்பதாகும். இலங்கை போன்ற சிறிய தீவில் இருந்த இராவண மகாராசா, அண்டை நாடான இந்தியாவுடன் சரிநிகர் சமனாக இருந்தமை இந்தியாவில் இருந்த சக்கரவர்த்திக்கும் அவர் மீது ஒருவித காழ்ப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியமை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

தொல்லியற் சின்னங்கள்

இராவண யுகத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாக அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆதாரமான சிவலிங்க வழிபாடு எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கான தொல்லியல் அடையாளங்கள் இந்தப் பிரதேசத்தில் நிறையவே காணப்படுகின்றன. பெருங்கல் காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள ஆலயங்கள் இயக்கர் - நாகர் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

கோவில்கள்: இலங்கையின் தலைசிறந்த சிவபக்தனான இராவண மகாராசாவின் காலத்தில், “பஞ்சகர்மாக்களும்” “விஸ்வகர்மாக்களும்” வாழ்ந்தமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் இராவண மகாராசா காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாட்டிற்கான உருவங்களை விஸ்வகர்மாக்களான நாகர்களும் அதற்கான கோவில்களை பஞ்சகர்மாக்களான இயக்கர்களும் அமைத்தார்கள் என்ற வாதமும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இலங்கையில் நாகர்கள் இலிங்கங்களை உருவாக்கினார்கள். அவற்றை பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக இயக்கர்கள் கோயில்களைக் கட்டி வழிபாடுகளை நடத்தியுள்ளனர். கோயில்களில் நாகர்களால் பொளியப்பட்ட சிலைகளை பிரதிஷ்டை செய்த பாரம்பரியத்தினால்

இரண்டு குலத்தவர்களும் ஒன்றாகச் சேரும் வாய்ப்பும் உருவாகியது. அத்தோடு அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் தத்தமக்கென இராஜதானிகளை அமைத்து பொறுப்பானவர்களாகவும் இருந்தனர்.

பெளத்தமும் சமயகுரவர்களும்

திருஞானசம்பந்தர்: சமயகுரவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்தியாவிற்கு தெற்கே இருந்த இலங்கையைப் பற்றிப் பாடியபோது பெளத்த சமயத்தைப்பற்றியும் பாடத்தவறவில்லை. அதிலும் சிவதலமான திருக்கேதீச்சரத்தைப் பற்றி திருஞானசம்பந்தர் 12ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாடியபோது பெளத்தம் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் (1167)

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகில் உடையவர்
புறனுரைச் சமணஆதர்
எத்தர் ஆகிநின்று உண்பவர் இயம்பிய
ஏழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே

தெளிவுரை

உலகத்தீரே, புத்தசமயிகளாகிய சில தைத்த வஸ்திரங்களை அணிபவரும், புறங்கூறிப் பலரை வஞ்சித்து நின்று புசிக்கும் சமணர்களாகிய மூடர்களும், போதிக்கின்ற அறியாமையாகிய போதனையை கேளாதொழியுங்கள். மதயானையை அஞ்சும்படி உரித்து, அதன் தோலை போர்த்த சகத் பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள பாலாவி யென்னும் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்தை அடையுங்கள்.

இந்திய காவியங்களில் இலங்கை வரலாறு: இராமாயணத்தை இயற்றிய வடநாட்டு வான்மீகி, இலங்கையை ஞானக்கண்ணாற் பார்த்து எழுதியுள்ளார். 12ஆம் நூற்றாண்டில் வான்மீகியின் இராம காதையை தமிழில் மொழிபெயர்த்த, தலைசிறந்த தென்னிந்திய கவிஞரான கம்பரும் இலங்கைக்கு வந்திருக்கவில்லை. ஞானக்கண்ணுடையவர்களின் கற்பனைகளும், திறமைகளும் பக்திக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரியனவையே ஒழிய, அதனை ஒரு நாட்டின் வரலாறாக நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இலங்கைக்கு நேரடியாக வந்து பார்க்காமல் இலங்கையைப்பற்றி எழுதியவர்களுடைய குறிப்புகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, இலங்கையின் வரலாற்றை பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வடஇந்திய மக்களுடைய பார்வையில் இராமர் எந்த விதமான அப்பழுக்குமில்லாத தேசிய அடையாளமாகப் பார்க்கப்பட்டார். பலம் பொருந்திய இலங்கை அரசன் ஒருவரை, இந்திய மண்ணைச் சேர்ந்த ஆரிய குலத்து அரசன், படையெடுத்து வந்து தோற்கடித்தார் என்ற பெருமையே இந்திய வரலாற்றாசிரியர்களிடமும் இலக்கியவாதிகளிடமும் மேலோங்கி நிற்கின்றது.

அதேவேளை திருமுறைகளைப் பாடிய குரவர்களும், காவியங்களை இயற்றிய கவிஞர்களும் இராவண மகாராசாவின் வழிபாட்டுச் சிறப்பையும் வீரத்தையும் குறைத்துப் பாடவில்லை என்பதையும், அவர்களுக்கிருந்த ஏக்கத்தையும் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

“இலங்கையின் பெரிய அரசன் இரவணன்” என்ற தலைப்பில் ஆங்கில நூல் 1928ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.¹ இதனை எழுதிய எம்.எஸ். பூர்ணலிங்கம் அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த நூல் இராவணன் பெருமையை எடுத்துக் கூறுகிறது. 1926ஆம் ஆண்டிலே சி. இராசநாயகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் Ancient Jaffna என்ற நூலிலே இராவணனைப்பற்றி எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமாயணம் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட காலத்தில் வட இந்திய காவியமாக அதனைப் பார்த்த தென்னிந்திய அறிஞர்கள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாலும் பிற்காலத்தில் சிறிய நாடான இலங்கைத்தீவின் அரசனாக இருந்த இராவண மகாராசாவின் புகழ்பாடுவதை விடுத்து இராமாயணத்தை தமது மனுதர்ம காவியமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

தென்னிந்திய மக்கள் இராவண மகாராசாவைத் திராவிட குலத்தைச் சேர்ந்த “தமிழர்” என்று ஏற்றுக் கொண்டு போற்றியதற்கு பல சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் வட இந்திய காவியமான இராமாயணம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பின்னர் இராவண மகாராசா பற்றிய சிந்தனைப் போக்கில் தென்னிந்திய மக்களிடையே நெகிழ்வுத் தன்மை ஏற்பட்டதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பணயப் பொருளான சீதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கம்பராமாயண காவியம் எழுதப்பட்டிருந்ததே இதற்கு முக்கியமான காரணமெனக் கூறலாம்.

1. Ravana the Great King of Lanka (1928) by M.S. Purnalingam Pillai

இலங்கை வரலாற்றாசிரியர்களும் இலக்கியவாதிகளும் கலியுககாலத்தில் இலங்கையில் இருந்த தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தியான இராவண மகாராசாவை தமது இனத்தின் அல்லது வரலாற்றின் புராதன அடையாளமாக பார்க்கத் தவறியமையால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் அதிகம். கலியுக காலத்திலும் சமயங்கள் போற்றும் குரவர்களும், சமயத் தொண்டர்களும், பகவான்களும், பாபாஜிகளும் தோன்றி தமது கடமைகளைச் செய்துள்ளார்கள். என்பதையும் அவர்கள் போற்றப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது.

ஆதியாக இருந்த சிவலிங்க வழிபாட்டிற்குப் பின்னர் விஷ்ணு வழிபாடு பரப்பப் பட்டதையும், அதற்குப் பின்னர் பௌத்தம் பரவியது என்பதையும் பௌத்த வரலாறுகளும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தென்னிந்திய வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றில் இலங்கைத் தமிழர்கள் ஊறிப்போயிருக்கும் காரணத்தாலும், இலங்கை பற்றிய வரலாறுகள் முறையாக ஆய்வு செய்யப்படாததாலும், இனிவரும் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களின் புராதனம் மேலும் அழிந்து போவதற்கான சாத்தியங்களே அதிகம் தென்படுகின்றன.

அடங்காப்பற்றில் இலிங்க வழிபாட்டுத் தலங்கள்

வட இலங்கையிலே திருமுறைகளிற் பாடப்பட்ட சிவலிங்க வழிபாட்டுத் தலங்களாக இருப்பவை திருக்கோணேச்சரமும், திருக்கேதீச்சரமும். இந்த இரண்டு தலங்களும் இராவணேஸ்வரனுடைய வரலாற்றுடன் தொடர்புடையனவாக உள்ளன.

கோணேச்சரம் ஆலயம்

இராமேஸ்வரம்

சிவபூமியில் ஏற்படுத்திய சேதங்களுக்குப் பரிகாரமாக, இராமேஸ்வரத்தில் இராமரும் அவருடன் சேர்ந்தவர்களும் சிவலிங்க வழிபாடு செய்தனர் என்றும் அதற்கான அடையாளங்கள் இருப்பதாகவும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலே தொல்லியல் ஆய்வாளர்களும், சமய அறிஞர்களும் தெரிவித்துள்ளனர்.

விஷ்ணு வழிபாட்டிற் சிறந்தவரான இராமர் சிவலிங்கத்தை வழிபட்ட காரணத்தினால் இராமேஸ்வரம் என்ற பெயர் வந்ததாக இந்தத் தலத்தின் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனால் இலங்கையின் புராதனம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இந்தியாவில் உள்ள இராமேஸ்வரத்தின் தொல்லியல் மற்றும் வழிபாட்டுத் தகவல்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

திருக்கேதீச்சரம்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் மேற்குக் கரையில் இலிங்க வழிபாட்டின் மூல இடமாக இருப்பது திருக்கேதீச்சரமாகும். திருக்கேதீச்சர ஆலயம் பலமுறை இடிக்கப்பட்டுள்ளது. இராமாயண காலத்தில் இராமரால் அனுப்பப்பட்ட அனுமார் இலங்காபுரத்தில் ஒரு ஆலயத்தைச் சேதப்படுத்தியதற்கான குறிப்புகள் உள்ளன.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலே திருஞானசம்பந்தரால் திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் ஆலயம் திருத்தப்பட்டுச் சிவலிங்க வழிபாடு பிரபலம் பெற்றிருந்தமை இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. இந்த ஆலயம் இதற்குப் பின்னரும் சேதமாக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் இடிக்கப்பட்ட கேதீச்சர ஆலயத்தில் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் ஆவுடையாருடன் இலிங்கம் புதிதாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்பது நீண்ட ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும். கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு சோழர் காலத்திற்கு உரியதென தெரிவிக்கப்படும் இலிங்கம் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

வட இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் உள்ள திருக்கேதீச்சர இலிங்க வழிபாட்டுத் தலத்தைச் சுற்றிப் பல இடங்களில் இலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்றது என்பதற்கு பல கோயில்களும், தொல்லியல் ஆதாரங்களும் உள்ளன. இலங்காபுரம் தலைநகரிலிருந்த திருக்கேதீச்சரத்தை அடுத்து “அடங்காப்பறு” என குறிப்பிடப்படும் கிழக்கு மூலை மற்றும் மேற்கு மூலைப் பிரதேசங்கள் உள்ளன. இதற்கு அடுத்ததாக உள்ள இராஜதானி பாணன்கமம் ஆகும். இந்தப் பிரதேசங்களுக்கான முக்கிய சந்தியாக இருப்பது இரணைஇலுப்பைக்குளம் என்ற புராதன கிராமமாகும். இந்தக் கிராமத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் சென்றால் பாணன்கமம், வவுனிக்குளம், மல்லாவி, உருத்திரபுரம், போன்ற இடங்களுக்குச் செல்ல முடியும்.

கிழக்குக் கரையில் இருந்த திருகோணேச்சரத்துடன் தொடர்புடையதாகப் பதுவில் (பதவியா) போன்ற இடங்களில் சிவலிங்க வழிபாடு பரவியுள்ளது. இதற்கு இங்குள்ள நவாலயங்கள் சான்று பகருகின்றன. கிழக்குப் பகுதியில் கற்சிலைமடு, ஒட்டுசுட்டான், போன்ற பிரசித்தி பெற்ற இடங்களைத்தவிர, வேறு பல இடங்களிலும் சிவவழிபாட்டிற்கான வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்த இலிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ள அநேகமான மலைக்குன்றுகளில் சிவலிங்க வழிபாடு இடம் பெற்றுள்ளது. ஒட்டுசுட்டான்-வாவெட்டிமலை, குமுழமுனை - குருந்தனூர்மலை, மணலாறு-கும்பகன்னன் மலை, பாணன்கமம், பாலமோட்டை, முதலியா குளம், சம்மளங்குளம் கல்லுமலை போன்ற மலைக்குன்றுகளை ஆதாரங்களாகக் காட்டலாம்.

கருங்கல் துண்டங்களைக் கடவுளாக வழிபட்ட மக்கள், அடுத்தபடியாக கருங்கல்லிலே பொளியப்பட்ட இலிங்கங்களை வழிபட ஆரம்பித்தனர். அதற்குப் பின்னரே சிலை வழிபாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை ஆய்வு செய்த அந்நிய நாட்டவர்கள் “Rock God” என்று ஆங்கிலத்தில் குறித்திருப்பது சிவலிங்க சின்னங்களை என்பதும் வரலாற்றுக்கு தேவையான தெளிவுப் பொருளாக உள்ளது.

இலங்கையின் தலைசிறந்த சிவபக்தனான இராவண மகாராசா காலத்தில் இலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்றதாக புராணங்களும் காவியங்களும் வரலாறுகளும் தெரிவிக்கின்றன. அக்காலத்தில் “விஸ்வகர்மாக்களால்” சிவலிங்கத்திற்கான வடிவமும் வேறு தெய்வங்களுக்கான உருவங்களும் உருவமைக்கப்பட்டதாகவும் அவற்றையே பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டதாகவும் புராண இதிகாசங்களில் உள்ள குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஒட்டுசுட்டான் வாவெட்டி மலை

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் கிழக்கேயுள்ள பகுதிகளிலும் கரையோரப்பகுதிகளிலும் சிவலிங்க வழிபாட்டிற்கான தொல்லியல் அடையாளங்களும், நாக வழிபாட்டிற்கான தொல்லியல் சின்னங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றில் மலைகளாற் சூழப்பட்டதும் புராதன சின்னங்கள் நிறைந்ததுமாக விளங்குவது ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசமாகும்.

இலங்கையின் மத்திய மலைப்பகுதியில் இருந்து வரும் உயர்ந்த மலைத் தொடர்கள் ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசத்தைச் சுற்றி இருந்துள்ளன. ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசத்திலும் அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் வாவெட்டி மலை, மண்மலை, தட்டயமலை, திரவிய மலை, ஒதிய மலை, தட்டாமலை, குருந்தனூர் மலை, வெள்ளை மலை, கும்பகன்னன் மலை, போன்ற மலைக் குன்றுகள் இருக்கின்றன. ஒட்டுசுட்டான் சிவலிங்க வரலாற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட வாவெட்டியிலுள்ள மலைத்தொடர், சிதைந்து மண்ணினால் மூடப்பட்டு அதன் உச்சிப்பகுதிகள் மட்டும் தற்போது தெரிகின்றன.

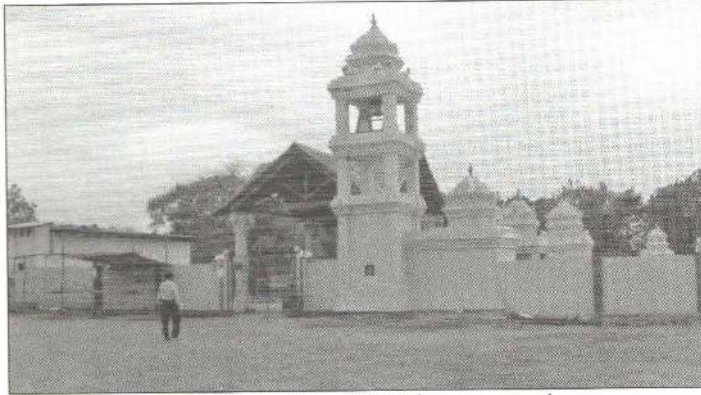
பாணன்கமம் [பனங்காமம்]

தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த பாணன் ஒருவர் விபீஷணனுடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்த அரசர் முன்னிலையில் யாழ் வாசித்துப் பெரிய கமம் ஒன்றையும் மணற்றிடல் ஒன்றையும் பரிசாகப் பெற்றார். பெரிய கமம் “பாணன் கமம்” என அழைக்கப்பட்டதாகவும், மணற்றிடல் என்று அழைக்கப்பட்ட பகுதி யாழ்ப்பாண இராஜதானியாக மாறியதாகவும், பிறிற்றோ மொழிபெயர்த்த யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த வன்னியனார்களும், அவர்களுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மாப்பாணர் குலத்தவர்களும் பாணன்கம இராஜதானியில் இருந்து நிர்வாகம் செலுத்தியுள்ளனர். தற்போது பாணன்கமம் இராஜதானி (பனங்காமம்) மாந்தை கிழக்குப் பிரிவில் உள்ளது. பாணன்கமம் என்ற பெயரும் வரலாற்றுக்கான ஆதாரமாகும்.

பஞ்சலிங்க ஆலயம்

பாணன்கமத்தில் பஞ்ச இலிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயம் இருந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழ் பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியனார்கள் மற்றும், மாப்பாணர் குலத்தவர்களுடைய நீண்ட கால ஆட்சி இடம்பெற்ற பின்னர் பாணன்கமப் பிரதேசம் கைவிடப்பட்டிருந்தது. 1954 களில் மக்கள் குடியேறி இந்தப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்த போது பஞ்ச இலிங்கக் கோவில் இடிபாடுகளுடன் காணப்பட்டது. பின்னர் மூலஸ்தான இலிங்கமும், ஏனைய இரண்டு இலிங்கங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிறிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து சிறிய அளவில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளது. பின்னர் ஆலயம் பெரிதாக்கப்பட்டுள்ளது.

பனங்காமம் பஞ்சலிங்க ஆலயம்

இந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இலிங்கம் அளவிற் பெரியதாகும். 2006ஆம் ஆண்டளவில் சுமார் எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் கும்பாபிஷேகத்திற்காக மூலஸ்தானம் மூடப்பட்டது. நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த அசம்பாவித சூழ்நிலை காரணமாக ஆலய மூலஸ்தானம் பூட்டப்பட்டிருந்தது. 2013ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதமளவில் எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க மூலஸ்தானம் திறக்கப்பட்டு மூலஸ்தான இலிங்கத்தை படம் எடுப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. உள்ளே ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் இருக்கிறது. இந்த ஆவுடையாரில் ஏற்பட்டிருந்த சேதங்கள் திருத்தப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

பாணன்கமத்தில் இலிங்கங்களும், ஆவுடையார்களும் செய்வதற்குப் பொருத்தமான கருங்கற்கள் நொச்சிமோட்டை ஆற்றங்கரையில் (பறங்கிஆறு) இருந்துள்ளன. பல ஆண்டு களுக்கு முன்னர் அரைவாசி பொளியப்பட்ட நிலையில் படிக்கல்லு ஒன்று கைவிடப் பட்டிருந்தது. ஆற்றில் புதைந்திருக்கும் படிக்கல்லு நீர் வற்றும் காலத்தில் வெளியே தெரிவது வழக்கம்.

இலிங்கம் ஆவுடையாரிலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது வழிபாட்டின் வளர்ச்சியாகும்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஆவுடையார்களில் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பது இலிங்க வழிபாட்டின் வளர்ச்சிப் படிமுறையாகும். சிவனுடைய சக்தியான உமையவளின் உருவத்திற்குப் பதிலாக ஆவுடையார் செய்யப்பட்டு அதில் இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்ததாகச் சமய வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆவுடையாரில் இலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்த பாரம்பரியம் ஆரம்பித்த காலம் ஆய்வுக்குரியதாகும். ஆனால் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆவுடையாரிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இலிங்கம், கி.பி.நானகாம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டு களிற் குளக்கோட்டு மன்னனாற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதற்குத் திருகோணமலை கோணேச்சர ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சிவலிங்கமும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷ்ணு சிலையும் சான்றாகின்றன.

இரணையிலுப்பைக்குளம்

சிவலிங்கம் எவ்வாறு பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகிறது: மன்னார் பிரிவிற்குள் இருக்கும் மேற்கு மூலையில் உள்ள இரணையிலுப்பைக் குளத்திற் சிவலிங்கக் கோவில் இருந்தது.

சிவாலயத்திற்கான மூலஸ்தானத்தைக் கட்டி, அதில் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் வைபவம் இரணையிலுப்பைக் குளத்தில் இடம்பெற்றது. ஆலயத்தின் ஒருபகுதியிற் பாலா பிஷேகம் செய்யப்பட்டிருந்த "இலிங்கம்", மூலஸ்தானத்தில் ஆவுடையாரிற் பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக வெளியே எடுக்கப்பட்டது.

வெளியே எடுக்கப்பட்ட இலிங்கத்தின் தோற்றம், ஒட்டுசுட்டான் வாவெட்டிமலையில் இருந்து மீட்கப்பட்டு, தற்போது கற்சிலைமடு தான்தோன்றி ஈசுவரர் ஆலய வளவிற்குள் பாதுகாப்புப் பிரிவினரார் சரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கத்தைப் போல பொளியப் பட்டிருந்தது. இதன் உயரம் சுமார் ஐந்தடிக்கும் மேலிருக்கும்.

இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு, ஆவுடையாரிலே துளை பொளியப்பட்டிருக்கும். அதிற் சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் உட்செலுத்தப்பட்டு ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் அமைக்கப்படுகிறது. இரணையிலுப்பைக்குளத்தில் வெளியே எடுக்கப்பட்ட இலிங்கம் ஆவுடையாரிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுப் புதிய ஆலய மூலஸ்தானத்திற் கும்பாபிஷேகமும் இடம்பெற்றதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈசுவரர் ஆலயம்

வன்னிப் பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒட்டுசுட்டான் சிவலிங்க ஆலயம் புராதனமானது. அங்கு மண்ணுக்குள் புதைந்த நிலையிற் சிவலிங்கம் ஒன்று காணப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத்தை வெளியே எடுக்க விரும்பாத பக்தர்கள் அதனை அந்த நிலையில் வைத்தே வழிபாட்டை ஆரம்பித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிவலிங்கம் இருந்த காணியை துப்பரவு செய்தபோது மண்ணில் புதைந்திருந்த இலிங்கம் காணப்பட்ட காரணத்தினால் அதற்குத் தான்தோன்றி ஈசுவரர் ஆலயம் எனப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கற்சிலைமடு தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் கோயில்: கற்சிலைகள் நிறைய இருப்பதின் காரணத்தால் இந்த இடத்திற்குக் கற்சிலைமடு என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள குளத்தின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் கற்சிலைகள் பரவிக் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே சிவலிங்க வடிவிற் பொளியப்பட்ட கற்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தவர்கள் அதனையும் தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் என அழைத்தார்கள்.

துரதிருஷ்டவசமாக கற்சிலைமடு தான்தோன்றி ஈசுவரர் கோவில் பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. ஒட்டுசுட்டன் பிரதேசத்திலிருந்த அநேக தொல்லியல் சின்னங்கள் அவர்களால் திரட்டப்பட்டு ஆலய வளவில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

வவுனிக்குளம் [பாலிக்குளம்] சிவபூமி

வவுனிக்குளத்தில் இலிங்கம் உடைக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்ததாக 1888ஆம் ஆண்டு ஆய்வு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் இங்கிருந்த புராதன இலிங்கம் தற்போது

வவுனிக்குளம் சிவலிங்க ஆலயத்தின் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. புராதன சிவலிங்க ஆலயம் கருங்கல் தூண்களால் கட்டப்பட்டிருந்தமைக்கு அடையாளமாக இருந்த தூண்கள் அருகே ஒதுக்கி விடப்பட்டுள்ளன. அதற்கான ஆதாரக்கற்களும் ஓரத்தில் உள்ளன. ஆனால் புராதன இலிங்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயத்தின் மூலஸ் தானத்தில் ஆவுடையாருடன் கூடிய புதிய இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குமாரபுரம்: முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில தண்ணியூற்று - குமாரபுரம் கிராமத்தில் இருந்த சிவலிங்கக் கோவில் கருங்கல் தூண்களால் கட்டப்பட்டிருந்ததற்கு அடையாளமாகக் கருங்கல் தூண்கள் குமாரபுரம் கோயில் முன்பாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு பிற்காலத்தில் முருக வழிபாடு ஆரம்பித்த காரணத்தினால் இந்தக் கிராமத்தின் பெயர் குமாரபுரம் என மாற்றப்பட்டுள்ளது. கருங்கல் தூண்களாற் கட்டப்பட்டிருந்த ஆலயத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த சிவலிங்கம் குமாரபுரத்திற்கு அருகே இருக்கும் வயல் வெளியில் வைக்கப்பட்டுள்ளமை கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

வெளவாலைக் கேணி: செட்டிகுளம் தந்திரிமலைக்கு அருகே சந்திரசேகரர் ஆலயம் அமைக்கப் பட்டிருந்தது. சந்திரசேகரப் பெருமான் தீர்த்தமாடுவதற்காக சுமார் 4 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருந்த சிப்பிக்குளத்தில் கேணி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளவால் சிறகு விரித்துப் பறப்பது போன்ற வடிவில் கேணியின் தோற்றம் அமைந்திருப்பதால் அதன் பெயர் 1895 களில் வெளவாலைக்கேணி என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வெளவாலைக்கேணியின் கரையில் புராதன இலிங்கம் ஒன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் அமைப்பு புராதனமானதாகும்.

கேணிகள், கிணறுகள்

கேணிகள்: அடங்காப்பற்று வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் நீர் நிறையும் சில இடங்கள் கேணிகள் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் முக்கியமானது திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் அருகில் மகா தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்பட்ட பாலாவிக்கேணியாகும். இந்தக் கேணி பாலாவி ஆற்றின் படுக்கை எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதேபோல பேராற்றுப் படுக்கையில் மன்னாகண்டல் கேணி மற்றும் கருடமடுக்கேணி ஆகியனவும், அருவி ஆற்றில் சென்று விழும் சிறிய கிளையின் ஒரு பகுதி வெளவாலைக்கேணி, எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. அதேபோல குமுழமுனையிலே தாமரைக்கேணி, தண்ணீருற்றில் ஊற்றங்கரைக்கேணி. ஓட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈசுவரர் கோவில் கேணி ஆகியன நீருற்று உள்ள இடங்களிற் கட்டப்பட்டுள்ளன.

கிணறுகள்: அடங்காப்பற்று வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் உள்ள சிவலிங்கத் தலங்களுக்கு அண்மையில் பலவித வடிவங்களில் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டுள்ளன. வட்டமாகவும் சதுரமாகவும் மலைகளிலும் கிணறுகள் பொளியப்பட்டுள்ளன.

நாக வழிபாடும் நாகலிங்க வழிபாடும்

வரலாறுகளிற் பஞ்சகர்மாக்களின் தலைவரான நாகர்குல விஸ்வகர்மா கடவுளின் வடிவங்களைச் சிருஷ்டிப்பவர் எனவும் கலை விற்பன்னர்களின் தலைவர் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனாற் பின்வந்த தெய்வ வழிபாடுகளுக்கான சிலை வடிவங்கள் விஸ்வகர்மாவின் தலைமையில் அவரது கற்பனையில் உருவாக்கப்பட்டவை என்ற கருத்து மேலோங்கி நிற்கின்றது.

நாக வழிபாடு

ஐந்துதலை நாகபாம்பை வழிபட்டதினால் “நாகர்கள்” என அந்த இனம் அழைக்கப்பட்டது. இராவண மகாராசாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அதாவது இலிங்க வழிபாடு பிரபலமாக இருந்த காலத்திலேயே நாகர்களின் நாக வழிபாடும் இருந்துள்ளது. சைவ சமயத்தின் முழு முதற் கடவுளான சிவபெருமான் ஒரு தலை நாகபாம்பை தனது கழுத்தில் சுற்றியிருப்பது போல சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதற்குப் புராண வரலாறுகள் உள்ளன.

நாகர்கள் ஓவியம் வரைவதிலும், சிற்பங்கள் செதுக்குவதிலும், நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் கட்டுவதிலும், சிறந்தவர்கள் என்பது உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்றுக் கொண்ட விடயமாகும். அவர்களுடைய கற்பனைத் திறனில் உருவாகிய பல சிற்ப வடிவங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்துதலை நாகம் என்பது கற்பனை வடிவமா? என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும். இயற்கைக்கு மாறான இந்த விடயம்பற்றி ஆங்கில ஆய்வாளர்கள் தமது சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நீர்ப்பாசனத்திற்கு பொருத்தமான இடங்களைத் தெரிவு செய்து குளங்களைக் கட்டுவதில் தலை சிறந்தவர்களான நாகர்கள், தங்களது காவல் தெய்வமான ஐந்துதலை நாக உருவங்களை கருங்கற்களிற் பொளிந்து குளக்கட்டுக்களில் வைத்து வழிபட்டுள்ளமைக்கு ஆதாரங்களுள்ளன. தட்டயமலை, தண்ணிமுறிப்பு, பாவற்குளம், சின்னத்தம்பனை, மதகுவைத்த குளம், நெருக்குளம் போன்ற இடங்களில் ஐந்துதலை நாகசிலைகள் உள்ளன.

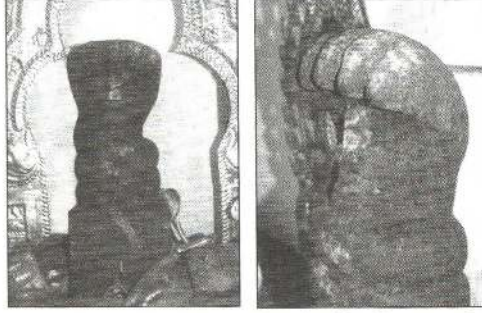
தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட்ட புராதன சின்னங்கள், குளங்கள், குளங்களின் நீர்ப்பாய்ச்சல் துருசுகள் ஆகியனவே ஆங்கிலேயருடைய ஆய்வுகளுக்கு ஆதாரங்களாக இருந்துள்ளன.

இயற்கைக்குமாறான கற்பனையாக எழுதப்பட்டிருக்கும் காவியங்களும், சமயக் குறிப்புகளும், சிற்பங்களும், ஊகங்களும் அந்நிய நாட்டவர்களுடைய ஆய்வுகளிலே தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதை கவனிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆய்வுகளுக்கான அடிப்படைச் சித்தாந்தமாக இந்தக் கொள்கை சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டும் இருக்கின்றது. ஆனால் இந்தக் கோட்பாடுகள் எமது நாட்டில் முழுமையாக கடைப்பிடிக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட்டு வருவது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

நாகலிங்க வழிபாடு

அடங்காப்பற்று - வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல விதமான வழிபாடுகள் இடம்பெற்றமைக்கான தொல்லியற் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இலிங்க வழிபாட்டைச் “சிவலிங்க வழிபாடு” எனவும், ஐந்துதலை நாகபாம்பை வழிபட்டமை “நாக வழிபாடு” எனவும், இலிங்கத்தையும் நாகத்தையும் சேர்த்து வழிபட்டமை “நாகலிங்க வழிபாடு” எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இலிங்க வழிபாட்டிற் சிறந்தவர்கள் இயக்கர்கள் எனவும், ஐந்து தலை நாகத்தை வழிபட்டவர்கள் நாகர்கள் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்து தலை நாகத்தின் கீழ் இலிங்கத்தை வடிவமைத்து இயக்கர்களும் நாகர்களும் சேர்ந்து நாகலிங்கமாக வழிபட்டதற்கான புராணக் குறிப்புகள் பல உள்ளன.

இயக்கர், நாகர் ஆகிய இரண்டு இன மக்களும் வழிபடத்தக்க வகையில் ஐந்துதலை நாகம் இலிங்கத்திற்கு குடை பிடிப்பது போல சிலைகள் அமைக்கப்பட்டு நாகலிங்க வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இயக்கர்களும் நாகர்களும் சமய வேறுபாடின்றி இருந்தமைக்கு நாகலிங்க வழிபாட்டை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

நாகலிங்கம் - வவுனியன் பெரியகுளம்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் மேற்குப் பகுதியில் மாந்தை, மாதோட்டம், பாலாவி (மகாதீர்த்தம்) போன்ற இடங்கள் உள்ளடங்கலாக இருந்த இலங்காபுர இராஜதானியில் ஆட்சி செய்த திராவிட குல இராவண மகாராசா, ஆரிய குலத்தைச் சேர்ந்த இராமனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர், அவருடைய தம்பி விபீஷணன் இலங்காபுர இராஜதானியில் அரசனாக பொறுப்பேற்றான். இராமனால் அரசனாக முடிசூடப்பட்ட விபீஷணன், விஷ்ணு வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே.

விபீஷணனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில், இராவண மகாராசாவினுடைய ஆதரவாளர்களான இயக்கர், நாகர் பரம்பரையினர் இலங்காபுரத்திற்கு அடுத்திருந்த பிரதேசங்களில் குடியேறினர். இந்தப் பிரதேசங்கள் பிற்காலத்தில் மூலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு கிழக்குமூலை மற்றும் மேற்குமூலை என அழைக்கப்பட்டன. இயக்கர் - நாகர் குலத்தவர்கள் ஒன்றாக இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்ததையே இந்த வரலாறு காட்டுகின்றது. இவர்கள் இலங்காபுர இராஜதானிக்கும் யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கும் அடங்காதவர்களாக இருந்த காரணத்தினால் இந்தப் பகுதிகள் “அடங்காப்பற்று” என அழைக்கப்பட்டதையும் வரலாறுகள் சுட்டுகின்றன.

இலிங்கத்தையும் நாகத்தையும் தனித்தனியே வழிபட்டவர்கள் இரண்டையும் ஒன்றாக வழிபட்டதற்கான பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. நாகம் இலிங்கத்திற்கு குடை பிடிப்பது போன்ற வடிவில் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டு நாகலிங்கம் (நாகம் + இலிங்கம் = நாகலிங்கம்) என்ற பெயரில் வழிபாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. நாகங்களைத் தனியாக வைத்து வழிபடும் கோவில்கள் “நாக கோவில்கள்” எனவும், நாகம் இலிங்கத்திற்கு குடைபிடிக்கும் சிலைகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயங்கள் “நாகலிங்கக்” கோவில்கள் எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

இயக்கர்களும் நாகர்களும் ஒன்றாக வாழ்ந்ததாக வரலாறுகளில் குறிப்பிடப்படும் மேற்கு மூலையில் நாகம் இலிங்கத்திற்கு குடை பிடிப்பது போன்ற புராதன நாகலிங்க சிலை, வவுனியன் பெரியகுளத்தின் கீழ் உள்ள வீரபத்திரர் கோவிலிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை நாகதம்பிரான் கோவில் என அழைப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து தலை நாகம் இலிங்கத்திற்கு குடையாக நிற்கும் நாகலிங்கச் சிலையின் அமைப்பும் வடிவமும் தொன்மை வாய்ந்தவை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்தச் சிலையின் சிதைவு அதன் வழிபாட்டுக் காலத்தை அறிய உதவும்.

நாகலிங்க வழிபாடு - நாகதம்பிரான் வழிபாடு

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில், மூலஸ்தானத்தில் ஐந்துதலை, ஒருதலை நாகத்தை தனியாக வைத்து வழிபாடியியற்றும் அனைத்துக் கோவில்களும் நாககோவில் என அழைக்கப்படுவதில்லை. “நாகதம்பிரான் கோவில்” என்றே அழைக்கப்படுவது பிரதேசத்தின் பாரம்பரியமாகக் காணப்படுகிறது. ஐந்துதலை நாகத்தை மூலஸ்தானத்தில் வைத்து வழிபடும் கோயில் களுக்கும் நாகதம்பிரான் கோவில் எனப்பெயர் வைக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இதற்கு உதாரணமாக ஒட்டுசுட்டான் தட்டயமலையில் உள்ள ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் ஐந்துதலை நாக சிலை பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. கோவிலின் முகப்பில் ஒரு தலை நாக ஓவியம் வரையப்பட்ட படம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேச மக்கள் இதனை நாகதம்பிரான் கோவில் என்றே அழைக்கின்றனர்.

புதுர் நாகதம்பிரான் கோவிலின் வாசலில் நாகத்தின் ஓவியம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் “நாகதம்பிரான் கோவில்” என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மூலஸ்தானத்தில் நாகசிலை மட்டுமே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது இந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் ஐந்து தலை நாகத்தின் உருவங்கள் வைக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் இடம் பெற்று வருகின்றன. அதே போல ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈசுவரர் ஆலயத்தில் உள்ள இலிங்கத்தின் பின்னால் ஐந்து தலை நாகத்தின் உருவம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐந்து தலை நாகங்களைத் தனியே வைத்து வழிபடுவது நாக கோவில் எனவும், சிவலிங்கத்திற்கு ஐந்துதலை நாகம் குடை பிடித்திருப்பது போன்ற சிலைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கும் ஆலயங்களை நாகலிங்கக் கோவில் எனவும், சிவபெருமான் கழுத்தில் நாகம் குடியிருக்கும் வடிவில் உள்ள சிவன் கோவில்களை நாகதம்பிரான் கோவில் எனவும் அழைத்தால் புராண வரலாறுகளை தெளிவுபடுத்த உதவியாக இருக்கும்.

அடங்காப்பற்று வன்னியில் கருங்கல் செங்கல் பாவனை

கட்டடங்கள்: அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள தொல்லியல் புராதன சின்னங்களில் இரண்டு வகையான மூலப்பொருட்களை கொண்டு அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்களை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கருங்கல் தூண்களை நிறுத்தி கருங்கல்லினால் கட்டப் பட்ட கோவில்களும், வீடுகளும், மதில்களும் இருந்துள்ளன. தூண்களை நிறுத்துவதற்காக ஆதாரக்கற்கள் பொளியப்பட்டுள்ளன.

ஆதாரக்கல் - குரலில்

ஆதாரக்கல்லில் உள்ள துளைகளில் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

தூண்கள் (பாலிக்குளம் - வவுளிக்குளம்)

அதற்குப் பின்னர் அளவில் பெரிய செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கோவில்களும், வீடுகளும் இருந்துள்ளமைக்கு இங்குள்ள சிதைவுகள் ஆதாரங்களாக உள்ளன.

மலைக்குன்றுகளும் கட்டடங்களும்

இலங்கையின் மத்திய பகுதியில் மலைநாடு அமைந்துள்ளது. மலைகளின் தொடர்ச்சி வடக்கே அடங்காப்பற்று வன்னியின் மத்திய பகுதிவரை பரந்துள்ளது. இதற்கு உதாரணமாக மாத்தளைப் பகுதியின் பரந்த பள்ளப் பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் நீரும், மல்வத்து ஓயாவின் நீரும் (மலர்த் தோட்ட ஆறு) ஒன்றாகக் கலந்து மன்னார் மாந்தைக் கடலில் கலந்துள்ளது. பின்னர் மல்வத்து ஓயா தனது படுக்கையைத் தெற்குப் பக்கமாக மாற்றியுள்ளது என்பதை மல்வத்து ஓயா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்த ரஷ்யப் பேராசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார். இதேபோல பல உதாரணங்களைக் கூறமுடியும். மலைக்குன்றுகளின் ஊடாகப் பாய்ந்த ஆறுகள் அடங்காப்பற்று வன்னியின் மத்திய பகுதியில் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மேற்குக் கடல் பரப்புகளை நோக்கிப் பாய்ந்து கடலிற் கலக்கின்றன.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல இடங்களில் உயர்ந்த மலைகள் இருந்துள்ளன. ஆரம்பகாலத்தில் அதிகமான இடங்களின் பெயர்கள் மலைகளின் பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்பட்டுள்ளமை தெரிய வருகிறது. அவற்றிலே தற்போது வாவெட்டி மலை, மன்னா கண்டல் மலை, குருந்தனூர்மலை, கும்பகன்னன் மலை, காட்டுத் தட்டாமலை, ஒதியமலை, மண்மலை, தட்டயமலை மற்றும் முதலியாகுளம் கல்லுமலை போன்ற மலைக்குன்றுகள் இவற்றுள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

1895ஆம் ஆண்டு திரு.ஜே.பி.லூயிஸ். அவர்கள் வெளியிட்ட வன்னிக் கைநூலிலே 1886இல் ஆய்வு செய்யப்பட்ட தட்டயமலைச் சிதைவுகள் பற்றிய குறிப்பையும் சேர்த்துள்ளார்.

“புராதன காலத்தில் தட்டயமலை குளக்கட்டின் மேற்கு முனையில் துறவிகளுக்கான மடம் இருந்துள்ளது. இதில் சிறப்பான அம்சம் என்னவெனில் கருங்கற்களினால் கட்டப் பட்டுள்ள துறவிகள் மடத்தைப் பாதுகாக்க கருங்கல் அரண்களும் செங்கல் சுவர்களும் கட்டப் பட்டுள்ளன என்பதாகும். புயல் காற்றிலிருந்து பாதுகாக்க, மூலையில் பெரும் கருங்கல் பாறை ஒன்று கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய வகையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலைகள் செங்கல் சுவரினால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மண்ணரிப்புகளினால் தியான மடத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் இருக்க, இத்தகைய முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. (அறிக்கை ஜூன் 4, 1886.)”¹

நல்ல வேலைப்பாடமைந்த நான்கு கைப்பிடிச் சுவர்களும் (யானைத் தலை வாசல்களும்) மற்றும் 12 அடி நீளமும் ஆறு அடி அகலமும் கொண்ட நன்கு பொளியப்பட்ட கற்பாளமும் சிதைவுகளாக இருக்கின்றன. இது ஒரு கோவிலின் கூரையாக இருக்க வேண்டும். அதன் செதுக்கப்பட்ட அந்தங்கள் 2 அல்லது 2½ அடி தடிப்பமுடையது.

அத்தோடு அங்கிருந்த பாறையில் 30 அடி நீளமும் 5 அடி ஆழமும் கொண்ட படகு போன்ற வடிவில் ஒரு பள்ளமும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் இரண்டு வாசல்களில்

1. In former times there was a monastery near the western end of the Taddayamalai bund. The special feature at it is an interesting piece of dry walling of the Cyclopean style that protected one corner of the brick walled enclosure of the monastery from the scour caused by the stream that flows through the breach.

யானைத்தலை வாசல்கள் ஊடாக பொளியப்பட்ட படிகள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு பல பாறைகள் கிடக்கின்றன. செங்கற்களால் முறையாகக் கட்டப்பட்ட மேடைகளாகவும் அவற்றிலே பல காணப்படுகின்றன. குருந்தனூர் மலையிலுள்ள துறவியர் மடத்தை விட தட்டயமலையிலுள்ள மடம் பழமையானது என்று கொள்ளலாம். (JPLM p.310)²

கருங்கல்லில் பொளியப்பட்ட படிக்கற்களும், செங்கற்களும் ஒட்டுசுட்டான் இந்துக் கோவிலின் தேவைகளுக்காக இங்கிருந்து கடந்த பன்னிரண்டு பதின்மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் (1873) அகற்றப்பட்டுள்ளன. இருந்தபோதிலும் ஆய்வுக்குப் போதுமான முக்கிய சிதைவுகள் இந்த இடத்தில் உள்ளன³ என்று தொல்லியல் ஆய்வு அத்தியாயத்தில் ஆய்வுப் பிரிவினரால் 1886ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பருவகால அறிக்கையை ஜே.பி. லூயிஸ் தனது நூலில் சேர்த்துள்ளார்.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஆறுகளை மறித்து குளங்கள் கட்டப்பட்டதும் குளங்களின் கீழிருந்தவை வயல் வெளிகள் எனவும் கமங்கள் எனவும் பெயரிடப்பட்டன. பின்னர் குளங்களுக்குப் பெயர் சூடப்பட்டு குளங்களின் பெயரால் கிராமங்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனாலேயே அனைத்துக் கிராமங்களும் குளங்களின் பெயரைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன.

இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்த அநேகமான மலைச் சாரல்களில் பலவித தெய்வ வழிபாடுகள் இடம் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. இங்குள்ள மலைக் குன்றுகளின் உச்சியில் சிவ இலிங்க வழிபாட்டிற்கான சின்னங்களும், அடுத்து விஷ்ணு வழிபாட்டிற்கான சிதைவுகளும், அதற்கும் கீழே பௌத்தம் மற்றும் கண்ணகி (பத்தினி) வழிபாட்டிற்கான அடையாளங்களும் இருப்பதாக ஆங்கில ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். அவற்றில் கருங்கற் கட்டடங்களும் செங்கற் கட்டடமும் ஒன்று சேர அமைந்துள்ளது ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசத்திலுள்ள தட்டய மலையிலாகும்.

புராதன காலத்தில் கருங்கற்களைப் பயன்படுத்திக் குளங்கள், அணைக்கட்டுக்கள், கோவில்கள் மற்றும் காவலரண்கள் ஆகியன கட்டப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து சிவப்பு நிற களி மண்ணைக் கொண்டு அரியப்பட்டுச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பாவனையில் இருந்துள்ளன. இந்தப் பிரதேசத்தின் ஆய்வுகளைச் செய்ய விரும்புவோர் கருங்கல் மற்றும் செங்கல் பாவனைகளுக்கான காலத்தை ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

2. The ruins consist of four balustrades, a stone slab 12 ft, by 6 ft. and 2ft and 2 ½ ft thick with carved ends, which is said to have been the roof of the temples: a stone boat thirty ft long and 5 ft deep. Two of the balustrades have a boss carved on them. There are many large boulders lying about, one or more of them masonry built, forming large elevated platforms. This monastery is supposed to be older than that at Kuruntanur malai (JPLM, p. 310).
3. Although many of the best stones and bricks have been removed, to the Odduchuddan Hindu temple, within the last twelve or thirteen years, enough remains to indicate the importance of the place. (JPLM, p. 310)

செங்கல் பாவனை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திற் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் அளவில் பெரியதாகவும் இலேசில் உடைக்க முடியாதவையாகவும் இருந்துள்ளன. வெவ்வேறுபட்ட இரண்டு கால கட்டங்களில் கட்டப்பட்ட அமைப்புகளுக்கான சிதைவுகள் தட்டயமலையில் இருக்கின்றன.

கருங்கல் கட்டடக்கலை

புராதன காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் தமக்கென வாழ்விடங்களையும் கோவில்களையும் அமைத்துச் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர். கருங்கற்களைப் பயன்படுத்தி குளங்கள், அணைக் கட்டுக்கள், கோவில்கள் மற்றும் காவலரண்கள் ஆகியன கட்டப்பட்டுள்ளன.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்த அநேகமான மலைச் சாரல்களில் தெய்வ வழிபாடுகள் இடம் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. இங்குள்ள மலைக் குன்றுகளின் உச்சியில் சிவலிங்க வழிபாட்டிற்கான அழிவடைந்த சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. கருங்கற்களில் பொலியப்பட்ட படிக்கற்கள் அழிநிலையிலும், கற்றூண்கள் நிலத்திலும் சரிந்துள்ளன. அவைகளால் அமைக்கப்பட்ட சைவ ஆலயங்கள் சிதைந்து காணப்படுகின்றன. இந்த இடங்களில் விஷ்ணு வழிபாட்டிற்கான சிதைவுகளும், அதற்கும் கீழே பௌத்தம் மற்றும் கண்ணகி (பத்தினி) வழிபாட்டிற்கான அடையாளங்களும் இருப்பதாக ஆங்கில ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

தட்டயமலை

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஒட்டுசுட்டானில் சாளம்பன் ஆறு தட்டயமலைக் கிராமத்தை குறுக்கறுத்துப் பாய்கின்றது. முத்தையன் கட்டுக் குளக்கட்டின் கீழ் (மண்மலைக்குளம்) முத்து விநாயகபுரம் கோவில் இருக்கின்றது. அங்கு செல்வதற்கு முன் உள்ள வலதுகரைப் பீலியைக் கடந்து சென்றால் தட்டயமலைக் குன்றின் சாரல் இருக்கின்றது. தட்டயமலையைச் சுற்றி ஓடும் சாளம்பன் ஆற்றங்கரையில் கருங்கல் மதில் கட்டப்பட்டிருந்தது. மண்ணரிப்புக் காரணமாக கருங்கல் மதில் வெளியே தெரிகின்றது.

கருங்கல் மதிலை அடுத்து செங்கற்களாற் கட்டப்பட்ட சுவரின் அழிவுகளும் சாளம்பன் ஆற்றின் அரிப்பின் ஊடே தெரிகின்றன. தட்டயமலையிற் கருங்கல் மற்றும் செங்கற்

பாரம்பரியம் இருந்தது என்பதற்கு இவை ஆதாரமாகின்றன. அத்தோடு பானை ஓட்டுத் துண்டங்களும் சிதைந்து காணப்படுகின்றன.

புராதன காலத்தில் சிவலிங்கம், மற்றும் நாக வழிபாட்டிற்குரிய சிலைகள் வழிபாட்டுச் சின்னங்களாக இருந்தன. தட்டயமலையிற் சைவக் கோவில்களில் இருக்கும் கோமுகைக்கல் இதற்கு ஆதாரமாகின்றது.

தற்போதைய நிலை

தட்டயமலைக்குன்றின் அடிவாரத்தில் 1986 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரண்டு வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் உள்ள சிறிய கோவிலில் வைரவர் சாமிக்கான பெரிய முத்தலைச் சூலாயுதங்களும் பல சிறிய சூலாயுதங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

தட்டயமலையின் வைரவர் கோவிலுக்கு எதிரே துர்க்கை அம்மன் கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தட்டயமலைப் பகுதியில் இருந்து எடுத்து வரப்பட்ட புராதன கருங்கல் துண்டு ஒன்று துர்க்கை அம்மனை நினைவூட்டப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கோயிலுக்காக சிறிய கொட்டில் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவலிங்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகும். பிற்காலத்தில் விஷ்ணு வழிபாட்டோடு சேர்த்து பல வழிபாடுகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு “இந்து சமயம்” என்ற பெயரில் உள்வந்ததையும், சிந்துவெளி நாகரீகம் போன்ற பல வரலாற்று ஆய்வுகளின் வாயிலாக அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சைவத்திற்கும் இந்து சமயம் குறிப்பிடும் சமயங்களுக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசங்களை காட்டுவதற்கு அடங்காப் பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் அநேக தொல்லியல் சான்றுகள் இருக்கின்றன. நாகர் காலத்து ஐந்து தலை நாகத்தின் புடைப்புச் சிற்பம், ஐந்து தலை நாகம் பொளியப்பட்ட கல் ஆகியன நாகதம்பிரான் எனப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கோவில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. நாகர் காலத்திற்கான ஆதாரமாக ஐந்துதலை நாகசிலைகள் உள்ளன.

செங்கல் கட்டடக் கலை

சிவப்பு நிற களி மண்ணைக் குழைத்து அரியப்பட்டு, நெருப்பில் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பாவனையில் இருந்துள்ளன. இந்த இரண்டு வகையான கட்டட அமைப்புகளும் காலத்தின் அடையாளங்களாகும். வெவ்வேறுபட்ட இரண்டு கால கட்டடங்களிற் கட்டப்பட்ட அமைப்பு களுக்கான சிதைவுகள் ஒன்றாக ஒட்டுசுட்டான் தட்டயமலையிலும் வாவெட்டி மலையிலும், குருந்தனூர் மலையிலும், ஓமந்தை முதலியாகுளம் கல்லுமலையிலும், மானிகையிலும் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட மதில்களும் கட்டடங்களும் மீண்டும் செங் கல்லினாலும் கட்டப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. இந்த இடங்களிற் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட பானை ஓட்டுத்துண்டுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதேசத்தின் ஆய்வுகளுக்குக் கருங்கல் மற்றும் செங்கல் பாவனைக் கட்டடங்கள் சான்று பகருகின்றன. சில இடங்களில் செங்கற்களைக் கோபுர வடிவில் அடுக்கி வழிபாட்டுத்தலங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பனங்காமம் செங்கல் அடுக்கு

செங்கல் வழிபாட்டிடங்கள்

அநேகமான சைவ சமயிகள் தியானத்தில் ஈடுபட்டு முக்தி நிலையை அடைந்தார்கள் என்று சமய வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. சைவ சமயத்தில் முற்றும் துறந்த நிலைக்கு வருபவர்கள் சமூகத்தோடு ஒட்டி உறவாடாமல் தனிமையில் தியானம் செய்வது வழக்கம். இதற்காகக் கூடுதலாக மனித நடமாட்டமற்ற ஆற்றங்கரையிலும், மலைச்சாரல்களிலும் தியான நிலையங்களை அமைத்து தியானங்களில் ஈடுபட்டமை, சமய நூல்களை ஆய்வு செய்ததின் மூலம் தெரிய வந்துள்ளது.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஆறுகளுக்கு அருகிலுள்ள மலைச்சாரல்கள் தியானத்திற்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எதுவித இடையூறுகளுமின்றி ஆற்றில் நீராடிவிட்டு மலைச் சாரலுக்குச் சென்று அமைதியான முறையில் தியானத்தை மேற்கொள்ளக் கூடிய பொருத்தமான இடங்களைத் துறவிகள் தெரிவு செய்திருந்தனர்.

நெடுங்கேணி ஐயனார் கோவில்

மதிப்பீடுகள்:

இந்தப் பிரதேசத்தின் வழிபாட்டு முறைகளுக்கான தொல்லியல் சின்ன ஆய்வுகளையும், மதீப்பீடுகளையும் சேர்த்துச் குறித்து வைத்தவர்களில் (1895) முதன்மை இடத்தை வகிப்பவர் ஜே.பி. லூயிஸ் அவர்களாகும். இந்தப் பிரதேசத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில்

இருந்த சமய வழிபாட்டின் எச்சங்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் வன்னிக் கைநூலில் எழுதப் பட்டுள்ளன. 1890ஆம் ஆண்டளவிற் எழுதப்பட்ட ஆய்வாளர்களின் பருவகாலக் குறிப்புகள் மூலம் இதனை அவர் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். அந்தக் குறிப்புகளிற் சைவசமயம் மற்றும் இந்து சமய வழிபாட்டு வித்தியாசங்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் 1890ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டறிக்கையில் மேல்வருமாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. “சமயத்தைப் பொறுத்தளவில் கூடுதலானவர்கள் இந்து சமயத்தை கடைப் பிடித்தார்கள். முக்கியமாக அநேகர் சைவ சமயத்தை சேர்ந்தவர்களாகும். இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த சிங்களவர்கள் மூன்று பேர் இருந்தனர். இவர்களைப் போன்றவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டவில்லை. இவர்கள் வன்னிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு குருமார் முல்லைத்தீவில் இருந்தனர். வவுனியாவில் ஒருவரும் இருக்கவில்லை.”

இவர்களைத் தவிர “பண்டாரங்கள்” என அழைக்கப்படும் தலை சிறந்த பக்தர்கள் பலர் இருந்தனர். 1890ஆம் ஆண்டு இரண்டு மாவட்டத்திலும் 40 பேர் இருந்தனர். வவுனியாவில் நான்கு “தமிழ் பௌத்தர்கள்” இருந்தனர். இங்கிருந்த மூன்று “சிங்கள இந்துக்கள்” எனது மரியாதைக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர்களானார்கள்.⁴

சைவத்திற்கும் இந்து சமயத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆழமாக ஆய்வு செய்வதற்கு இந்தக் குறிப்புகள் உதவி செய்யும். “பண்டாரங்கள்” என்று குறிப்பிடப்படுபவர்கள் சைவ சமயத்தில் நிறைந்த பக்தியுடன் கோயில் கடமைகளைச் செய்பவர்கள் எனப் பொருள்படும்.

ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்களின் குறிப்புகளில், கி.பி.1558ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னர் போர்த்துக்கேயரால் பெயரிடப்பட்ட “வன்னி” என்ற பதத்தை வைத்துக் கொண்டு இங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் “வன்னியர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ஊகித்திருப்பது ஒரு தவறான விடயமாகும். அதற்கு மேலைத்தேய நாடுகளிலிருந்த பாரம்பரியம் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இந்தப் பிரதேசத்தில் புராதன காலந்தொடக்கம் அநேக தமிழ் பௌத்தர்களும் இருந்தார்கள் என்பதை அவர் கவனிக்கத் தவறியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. “As to religion, the great majority of the peoples are Hindus, or to be more particular, Saivites. These are all Tamils, with the exception according to the Census of three “Sinhalese Hindus”. These I have never come across, but possibly they were Vanniya caste men. There were two priests of this religion in Mullaitivu, but Vavuniya had none”.

There are besides usually a number of pandarams (Devotees). About 40 in the two districts in 1890: Vavuniya also possessed four (4) “Tamil Buddhists”, but I have been more fortunate in regard these curiosities that I have with respect to the three Sinhalese Hindus”. (JPLM, p. 90)

நாணயங்கள்: நாணயப் புழக்கம் இருந்தது என்பதற்கு மருக்காரம்பளையில் குளத்தில் எடுக்கப்பட்ட நாணயங்களும், முல்லைத்தீவு வட்டுவாகல் பகுதியில் 1880களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களும், கும்பகன்னன் மலையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த நாணயங்களும் சான்று பகருகின்றன.

மன்னார்க் கோட்டை

இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற காவியங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல பெயர்கள் மன்னார்ப் பிரதேசத்தில் பாவனையில் உள்ளன. அக்காலத்தில் வட இந்திய காவியங்களின் மீதும், விஷ்ணு வழிபாட்டின் மீதும் பிரதேச மக்கள் கொண்டிருந்த நன்மதிப்புக் காரணமாக இந்தப் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே புராதன கோட்டை கட்டப்பட்டிருந்த இடத்தில் அந்நியர்களால் கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் முன் வைக்கப் படுவதினால் நீண்ட புராதன ஆய்வுக்குரிய இடமாக மன்னார்க் கோட்டை திகழ்கிறது. மன்னார்க் கோட்டையின் கீழ்ப்பகுதி கபுக் கற்களினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேல் செங்கற்கள் அடுக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளன.

16ஆம் நூற்றாண்டிற் போர்த்துக்கேயர்களாலும் அதற்குப் பின்னர் ஒல்லாந்தர்களாலும் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் இடிக்கப்பட்டதாக வரலாறுகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆலயத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட செங்கற்களை, மன்னாரிலே கோட்டை கட்டப் பயன்படுத்தியதாக அந்நியர்களின் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இதன் பின்னர் மன்னார்ப் பிரதேசத்தில் அந்நியர்களால் கிறிஸ்தவ சமயம் பரப்பப்பட்டதனாற் பிந்திய கிறிஸ்தவ வரலாறுகள் முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாகப் புராதன வரலாறுகளிற் பல விதமான சிதைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளதையும் கவனிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

1783இல் ஒல்லாந்த கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் சிவலிங்க வழிபாட்டுடன் கூடிய சைவக் கோயில்களை இடித்தழித்து கிறிஸ்தவ சமயத்தை பரப்ப நடவடிக்கை எடுத்தான். என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உடைக்கப்பட்ட சிவலிங்கங்களும், விக்ரிகங்களும் கோயில் கிணறுகளிற் போடப்பட்டன என்பது வரலாறுகள் கூறும் விடயங்களாகும்.

இந்தப் பிரதேசங்களில் இருந்த மக்கள் வெள்ளப்பெருக்கு, சூறாவளி, கொள்ளை நோய் போன்ற பலவித காரணங்களால் இடப்பெயர்வுகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் வன்னிப் பிரதேசத்தில் அநேகமான குளங்களும், வயல்வெளிகளும் காடுகளாக மாறியுள்ளன. இந்தக் காடுகளுக்குள் இருக்கும் தொல்லியல் சின்னங்கள் புராதன வழிபாட்டிற்குரிய ஆதாரங்களாக இருக்கின்றன.

மன்னார், குமுழமுனை போன்ற இடங்களில் இருந்த பிள்ளையார் சிலைகள் உடைந்த நிலையில் இருப்பதும், புதுக்குடியிருப்பு, பனங்காமம் போன்ற இடங்களில் ஆலயக் கிணறுகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட மூசிக சின்னங்களும் சான்று பகருகின்றன.

அந்நியர் ஆட்சியில் அடங்காப்பற்று - வன்னி

அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே வெள்ளப்பெருக்கு, வரட்சி, கொள்ளை, கோதாரி மலேரியாக் காய்ச்சல், போன்ற பல்வேறு காரணங்களினால் மக்கள் இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேறியிருந்தமையால் அநேகமான பகுதிகள் பெருங்காடுகளாக மாறியிருந்தன. இந்தக் காடுகளுக்குள் இருந்த யானைகளே இந்தப் பிரதேசத்தின் பெருஞ்செல்வமாக கணிக்கப் பட்டிருந்தது. யானை வர்த்தகத்திற்கான கணக்கறிக்கைகளும் அதற்குத் தேவையான வரலாறுகளும், பிரதேசத்தின் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் நூல்களாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் இருந்த ஒவ்வொரு இராஜதானிகள் பற்றியும், அங்கு இடம்பெற்ற ஆட்சிக் காலங்கள், யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, வரலாறுகள் தனித்தனியாக தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இலங்கையில் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு மட்டும் காடுகளாக கணிக்கப்பட்டு அதன் வரலாறுகள் எழுதப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகிறது.

பொரத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் பின்னர் ஆங்கிலேயர் என்ற மூன்று அந்நிய நாட்டவர்கள் இலங்கையை சுமார் 450 ஆண்டுகள் நிர்வகித்துள்ளனர். 1505ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1795 வரை இரண்டு அந்நியர்களுடைய ஆட்சியை இந்தப் பெருநிலப்பரப்புக் கண்டுள்ளது. மூன்றாவதாக வந்த ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சி 1795ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தது. ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்தில் கண்டி இராஜதானியைத் தவிர ஏனைய பிரதேசங்கள் அனைத்தும் கைப்பற்றப்பட்டதனால் பண்டைய இராஜதானிகள் என்று எதுவும் வரலாறுகளிற் குறிப்பிடப்படவில்லை.

வன்னிப் பிரதேசத்திற்கெனப் புராதன வரலாறு இருக்கின்றது என்ற கூற்றிற்கு பலம் சேர்க்கும் வகையில் இந்தப் பிரதேசத்தின் காடுகளுக்குள் தொல்லியல் சின்னங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக வன்னி பெருநிலப்பரப்பிலுள்ள தொல்லியல் சின்னங்கள் மட்டுமே இந்த வரலாற்று ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொல்லியல் சின்னங்களுக்கு ஆதாரமாக வரலாற்று நூல்களில் இருக்கும் குறிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஆரம்ப காலத்தில் குளங்களும், வயல்கள் “கமம்” என்ற பெயரில் தனித்தனியாக வயல் வெளிகளாகவும், பண்ணைகளாகவும் 64 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்கு தற்போதும் சான்று பகரும் வகையில் பாணன்கமம், அம்பாகமம் போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றோடு சேர்க்கப்பட்ட பிரதேசமாக தம்பலகமத்தையும் திரு. டைக் என்ற ஆங்கில ஆய்வாளர் குறித்துள்ளார்.

மத்திய பகுதியில் இருந்த மலைகள், சிதைந்து மணல் மேடுகள் உருவாகியதும், மலைகளின் உயரம் குறைந்து மணல் பிரதேசம் அதிகமாகியுள்ளது. இது இயற்கையான நிகழ்ச்சியாகும். ஆனால் இந்தப் பகுதிகளில் குளங்களைக் கட்டி முறையான நீர்ப்பாசனத்தை வழங்கி விவசாயம் செய்த பெருங்குடிமக்கள் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதற்கு அடையாளமாக 1000 குளங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன.

மண் சரிவுகள் ஆறுகளை மூடியுள்ளதையும், வெள்ளப்பெருக்குகளால் குளங்களின் கட்டுகள் அழிந்துள்ள காட்சிகளையும் காடுகளுக்குள் இன்றும் காணமுடியும். மலைகளில் இருந்து உற்பத்தியாகிய ஆறுகள், கிழக்கு, மேற்கு மற்றும் வடக்கு, கடற் பகுதிகளை நோக்கியும் பாய்ந்து சமுத்திரத்திற் கலந்துள்ளன. இங்கு பாய்ந்த முக்கியமான ஆறுகள் மறிக்கப்பட்டுக் குளங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆற்றங்கரைகளிலும், குளங்களின் கீழும் மக்கள் விவசாயம் செய்துள்ளனர்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மத்திய பகுதியிற் பிரிக்கப்பட்டுள்ள மேற்கு மூலை, கிழக்கு மூலைப் பகுதிகளில் இருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கும், இலங்காபுரம் இராஜ தானிக்கும் அடங்காமல் ஒரு தனிப் பிரிவினராக இருந்த காரணத்தால் “அடங்காப்பற்று”, என அழைக்கப்பட்டதாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை நூலிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெருநிலப்பரப்பின் இயற்கை அமைப்பின்படி கிழக்கு மூலை என்பது மூல்லைத்தீவுப் பகுதியாகவும், மேற்கு மூலை என்பது மன்னார் பகுதியாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இவை இரண்டு பிரிவுகளும் ஏ9 வீதியின் மேற்குப்பகுதியில் இருக்கின்றன. பாலாவி, மாந்தை, மாதோட்டம் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கி இருந்த “இலங்காபுர இராஜதானியை” மையமாக வைத்தே இந்த மூலைகள், பிரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெளிவாகிறது.

ஒல்லாந்தரும், ஆங்கிலேயரும் இலங்கையின் அநேகமான பகுதிகளின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்குத் தேவையான இடங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று அங்கிருந்த எச்சங் களைப் பார்வையிட்டுக் குறித்து வைத்துள்ளார்கள். 1849இல் சார்ள்ஸ் பிரிட்ஹாம் என்பவர் நாட்டின் வரலாறு மற்றும் இயற்கை வளங்கள் பற்றியும், ஜே.ஈ. ரெனன்ற் என்பவர் 1859ஆம் இயற்கை வளங்களை வரலாற்றோடு ஆய்வு செய்து நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளனர். சுமார் 167 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவை வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தொல்லியல் சின்னங்களை ஆய்வு செய்த திரு. பெளலர் மற்றும் திரு. நெவில் போன்றவர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இவர்களுடைய ஆய்வுக் குறிப்புகள் 1886ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பருவ கால அறிக்கைகளாக இருக்கின்றன.

சார்ள்ஸ் பிரிட்ஹாம், பிறிற்றோ, ஜே.ஈ.ரெனன்ற், ஆகியோர் எழுதிய நூல்களில் இருந்தும், வன்னிப் பிரதேசம்பற்றி பருவகால அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டவற்றையும் தொகுத்து 1895இல் ஜே.பி.லூயிஸ் வன்னிபற்றிய கைநூலை வெளியிட்டிருந்தார். இதுவே வன்னிப் பிரதேசம் பற்றித் தனியாக எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்பாகவும் நூலாகவும் இருக்கின்றது. ஆனால் ஜே.பி.லூயிஸ், அவரது கணக்கறிக்கைகளுக்கு மட்டும் தேவையான வரலாற்றுக் குறிப்புகளைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்திருப்பதும் தெளிவாகிறது.

குளங்களைப் பற்றியும் ஏனைய தொல்லியல் சின்னங்கள், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் இந்தப் பிரதேசத்தில் நடைமுறையில் இருந்த நாணயங்கள் பற்றியும் விரிவான ஆய்வுகளைச் செய்த திரு.பார்க்கர் அவர்கள், தனது பருவகால அறிக்கைகளையும் சேர்த்து 1909 ஆண்டு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அதாவது சுமார் 107 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்த நூல் முதலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலேயருடைய நிர்வாகத்தில் முக்கியமான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றபோது, எதுவித பாரபட்சமும் இல்லாமல் இந்த ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளமை தெளிவாகிறது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைத்த மகாவம்சம், சூளவம்சம் போன்ற சிங்கள வரலாற்று நூல்களை ஒப்பீடு செய்து எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்தில் நிறுவன ரீதியாக சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டிருந்தமை அதற்கான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அவற்றைப் போல தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்திருந்தாலும், அவற்றிற்குட சிங்கள மொழி நூல்களின் குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் காட்டியுள்ளதனால், இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

கி.பி. 1926ஆம் ஆண்டு சி. இராசநாயகம் வெளியிட்ட *Ancient Jaffna* என்ற ஆங்கில நூலில் இலங்கை வரலாற்றில் இராவணனுடைய வகிபாகம் பற்றி எழுதியிருக்கின்றார். ஆனால் அதற்குப் பின்னர் இராவணனுடைய வரலாறு முறையாக முழுமையாக இலங்கை தமிழ் வரலாற்று ஆசிரியர்களால் தொகுக்கப்படவில்லை என்பது துரதிருஷ்டவசமானதே.

கி.பி. 1928 களில் தென்னிந்திய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எம்.எஸ். பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை அவரது *Ravana the Great King of Lanka* என்ற தலைப்பில் இலங்கையில் இருந்த இராவண மகாராசா பற்றி ஆங்கிலத்தில் நூல் வெளியிட்டிருப்பது இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

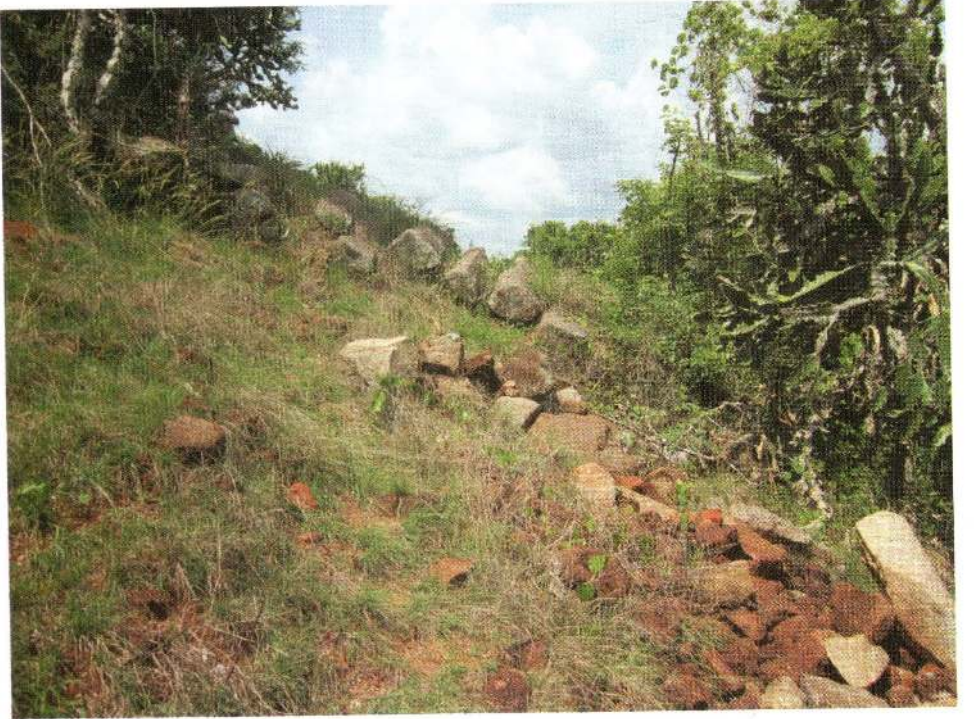
அத்தியாயம்: 10

அடங்காப்பற்று - வன்னியில் நாகர்கால புராதன தொல்லியல் சின்னங்கள்

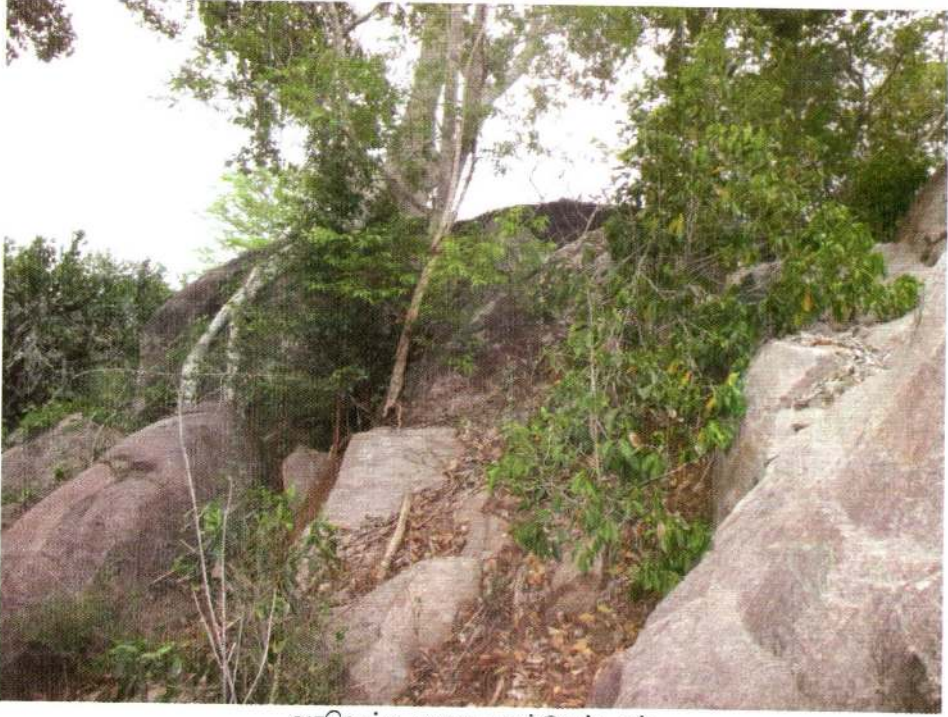
வரலாற்றுத் தொகுப்பில் குறிப்பிடப்படும் இடங்களில் உள்ள நாகர் கால புராதன தொல்லியல் சின்னங்களும், புராதனத்திற்கான ஏனைய அடையாளங்களும்.

01. பெருநிலப்பரப்பில் மலைகள்

அடங்காப்பற்று - வன்னி நிலப்பரப்பின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளில் உள்ள கடற்கரையோரங்கள் மற்றும் ஏனைய உட்பிரிவுகள் பரந்த நிலப்பரப்பாக இருந்துள்ளன. இலங்கையின் மத்திய மலைப்பகுதியில் உள்ள மலைத்தொடர்கள் அடங்காப்பற்று பெரு நிலப்பரப்பிலும் தொடர்ச்சியாக உள்ளன.

முதலியாகுளம் கல்லுமலை - ஓமந்தை

வாவெட்டி மலை - ஒட்டுசுட்டான்

குருந்தனார் மலை - குமமுனை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மன்னாகண்டல் மலை - புதுக்குடியிருப்பு

குருந்தன்குள மலை - வவுனியா

பாலமோட்டை மலை - ஓமந்தை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சம்மளங்குளமலை - வவுனியா

வட்டுவாகல் மலைச்சரால் - முல்லைத்தீவு
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

02. ஆறுகள்

மத்திய மலைப்பகுதியில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகள் பெருநிலப்பரப்பின் கிழக்கு மேற்கு மற்றும் வடக்கு கடல்களில் சென்று சங்கமமாகின்றன. இவற்றைவிட அநேக சிற்றாறுகள் பெரிய ஆறுகளுடன் கலக்கின்றன. அநேக குளங்கள் காட்டாறுகள் மூலம் நீரைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன.

பேராறு - கற்சிலைமடு

அருவி ஆறு - மன்னார்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சாளம்பன் ஆறு - ஒட்டுசுட்டான்

கனகராயன் ஆறு - கனகராயன்குளம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நொச்சிமோட்டை ஆறு (பறங்கி ஆறு) - பனங்காமம்

03. அணைக்கட்டுகள்

பெரிய ஆறுகளை மறித்து நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்க அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு மலைச்சாரல்களில் உள்ள வழிபாட்டுத் தலங்களின் நிலப்பரப்பை மழை நீர் அரித்துச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கும் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அடுக்குக்கல்லு அணைக்கட்டு - கற்சிலைமடு

தட்டயமலை அணைக்கட்டு - ஒட்டுசுட்டான்

Digitized by Noolanahani Foundation
noolanahani.org : aavanahani.org
பாவற்குளம் அணைக்கட்டு - பாவற்குளம்

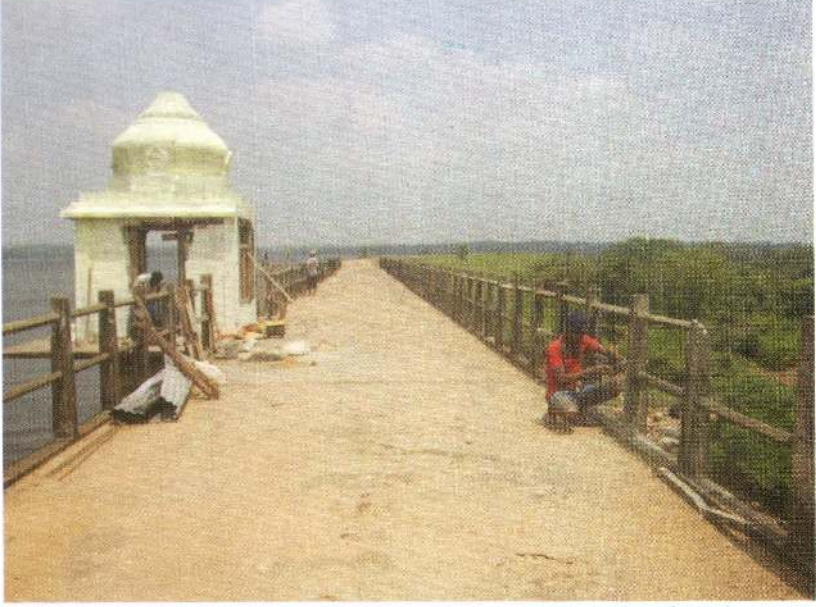
உளுக்குளம் அணைக்கட்டு - பாவற்குளம்

Digitized by Noolaham Foundation
 noolaham.org | aavanaham.org
 குருந்தனார் கபக கலனு அணைக்கட்டு - குமுழமுனை

04. குளங்கள்

ஆறுகளை மறித்து கட்டப்பட்டுள்ள நீர்த்தேக்கங்களில் இருந்து வடிந்து பாயும் நீரை மேலும் ஒரு இடத்தில் தேக்கி வைத்து நீர்ப்பாசனம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவையும் குளங்கள் என அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

மண்மலைக்குளம் (முத்தையன்கட்டுக் குளம்) - ஒட்டுசுட்டான்

தண்ணிமுறிப்புக்குளம் - தண்ணிமுறிப்பு
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாவற்குளம்

உளக்குளம் - பாவற்குளம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

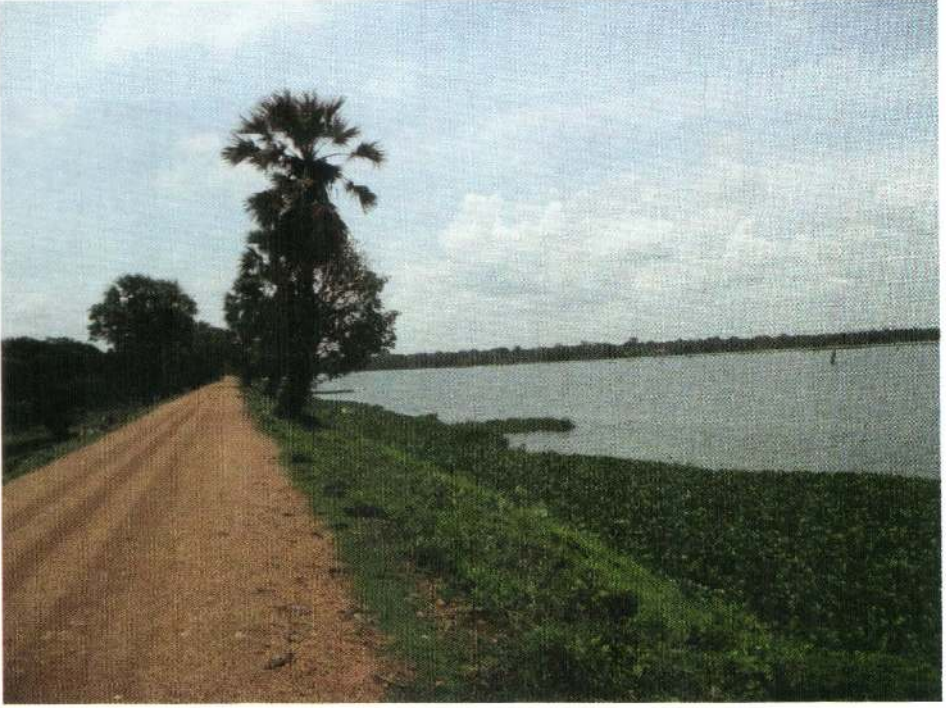
பாலிக்குளம் (வவுனிக்குளம்)

அலைகல்லுப்போட்ட குளம் (பண்டாரக்குளம்)

கப்பச்சிக்குளம்

வவுனியன் விளாங்குளம் (வவுனியாக் குளம்)
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எல்லப்பர் மருதங்குளம்

தமிழ்நாடு
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

05. நாகர்களின் வழிபாட்டுச் சின்னங்கள்

குளங்களைக் கட்டிய நாகர்கள் தமது வழிபாட்டுச் சின்னமான ஐந்துதலை நாகசிலைகளை குளக்கட்டுகளிலும், அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடுகளை நடத்தியுள்ளனர்.

தட்டயமலை நாகசிலை
தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

பாவற்குளம் நாகசிலை
தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

நெடுக்குளம் நாக சிலை

சின்னத்தம்பனை

சமளங்குளம் நாகசிலை

தண்ணிமுறிப்பு நாகசிலை
தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

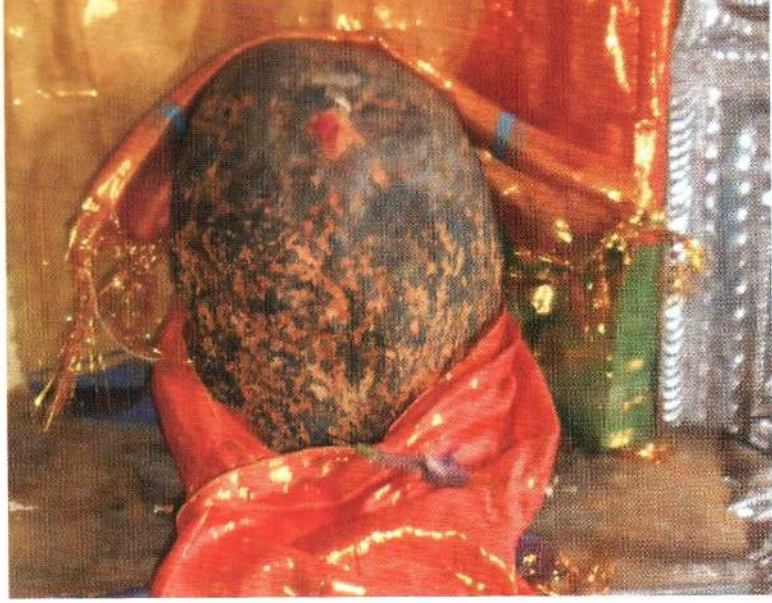
மதகுவைச்ச குளம் நாகசிலை

குரவில் நாகசிலை

06. இலிங்க வழிபாட்டுச் சின்னங்கள்

இலங்காபுரத்தில் இராவணன்-மண்டோதரி ஆகியோர் இலிங்க வழிபாட்டின் முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர். இதன் தொடர்ச்சியாக இலிங்க வழிபாடு பெருநிலப்பரப்பின் பல இடங்களில் பரவியிருந்துள்ளது.

கருடமடு - சிவலிங்கக் கல்லு

கப்பச்சி சிவலிங்கக் கல்லு

பாலாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இலிங்கம் - இரணையிலுப்நா க்குளம்

இலிங்கம் வெளியே எடுக்கப்படும் காட்சி - இரணையிலுப்பைக்குளம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முழுமையான இலிங்கம் - இரணையிலுப்பைக்குளம்

கற்சிலைமடுத் தாழ்மடல் திறிய சிலைலிங்கம்

கற்சிலைமடு தாண்டோன்றி ஈசுவரர் ஆலய வளவில் சிறிய சிவலிங்கம்

கற்சிலைமடு தாண்டோன்றி ஈசுவரர் ஆலய வளவில் முழுமையான சிவலிங்கம்

பாணன்கமம் (பனங்காமம்) வெள்ளைக் கல்லில்
இலிங்கம்

பாணன்கமம் (பனங்காமம்) கறுப்புக்
கல்லில் இலிங்கம்

பாணன்கமம் (பனங்காமம்) மூல இலிங்கம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வவுனிக்குளம் இலிங்கம்

குமாரபுரம் இலிங்கம்

எல்லப்பர் மருதங்குளம் எண்கோண இலிங்கம்

கல்வீரங்குளம் பாம்பணை இலிங்கம், தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

இயக்கர்களும் நாகர்களும் ஒற்றுமையாக வழிபட்டதின் வெளிப்பாடாக ஐந்து தலைநாகம் சிவலிங்கத்திற்குக் குடை பிடிப்பது போன்ற வடிவில் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வவுனியன் பெரியகுளத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள நாகலிங்கம், நாகதம்பிரான் என அழைக்கப்படுகின்றது.

நாகதம்பிரான் கோவில் - புதூர்

நாகலிங்கம் - வவுனியன் பெரியகுளம்

7. சிவலிங்க ஆலயங்கள்

கோணேச்சரர் ஆலயம்

தான்தோன்றி ஈசுவரர் ஆலயம் - ஒட்டுகட்டான்

பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம் - ஒட்டுகட்டான்

புராணங்கள் சுவையும் சிலைகள்

மண்டோதரி இலிங்க வழிபாடு - திருக்கேதீச்சரம்

இளவணன் இலிங்க வழிபாடு - திருக்கேதீச்சரம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இராவணன் சிலை - திருக்கோணேச்சரம்

இராவணன் சிலை - நயினாதீவு

08. ஆவுடையார்

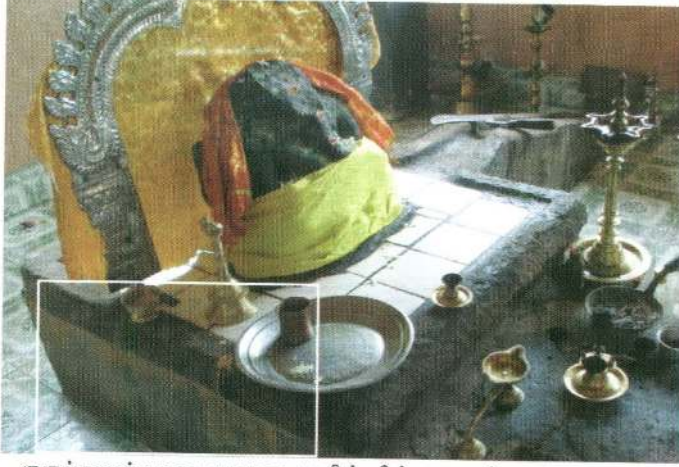
இலிங்க வழிபாட்டின் அடுத்த வளர்ச்சி ஆவுடையாரில் இலிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபாடு இடம்பெற்றமையாகும். இலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்ற இடங்களில் இருந்த இலிங்கங்கள் அகற்றப்பட்டு ஆவுடையார்கள் மட்டும் தனியே விடப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் ஆவுடையாரில் வேறு தெய்வங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளமை துரதிருஷ்டமானதாகும்.

பாலமோட்டை ஆவுடையார் - ஓமந்தை

உடைக்கப்பட்ட நிலையில் ஆவுடையார் - கனகராயன் குளம்,

குருந்தனூர்மலை ஆவுடையாரில் பிள்ளையார் - குழுமுனை, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

ஆவுடையாரில் பிள்ளையார் - வவுனியன்பெரியகுளம்

ஆவுடையாரில் இலிங்கம் - பாணந்தமம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

09. ஆதாரக்கற்கள்

கருங்கல் தூண்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கு கருங்கல்லில் பொளியப்பட்ட ஆதாரக்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆதாரக்கற்கள் பெருநிலப்பரப்பின் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

விளாத்திக்குளம் - மேற்குமூலைப்பிரிவு

குரவில் - புதுக்குடியிருப்பு

இரணையிலுப்பைக்குளம், மே.மூலைப் பிரிவு

வாவெட்டி மலையில் தூண்கள் நிறுத்தும் கல்

கனகராயன்குளம்

மருக்காரம்பளை

தளையன்குளம் கல்வெளி

வவுனியா அருங்காட்சியகத்தில்

09. கருங்கல் தூண்கள்

கருங்கல் பாரம்பரியம் இருந்த காலத்தில் பலவித அளவுகளில் கருங்கல் தூண்கள் பொலியப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் அநேகமானவை உடைக்கப்பட்டுள்ளன. கூடிய அளவிலான தூண்கள் முழுமையாக நிலத்தில் சரிந்து விழுந்துள்ளன.

சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள தூண்கள் - கற்சிலைமடு

காட்டில் சரிந்துள்ள தூண் - கற்சிலைமடு

சூர்மையான தூண்கள் - முதலியாகல்லு மலை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூண்கள் - முதலியாகுளம் கல்லு மலை

நிறுத்திய நினைவில் தூண்கள் சூரந்தலூர் மலை
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சரிந்துள்ள தூண்கள் - மன்னாகண்டல்

Digitized by Noolaham Foundation.
நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன - கனகராயன்குளம்

உடைக்கப்பட்ட தூண்களின் அடிப்பாகங்கள் - கருடமடு ஐயனார் கோவில்

ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தூண்கள் - வவுனிக்குளம் சிவன் கோவில்

சரிந்துவிட்ட தூண்கள் - குருந்தனூர்மலை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூண்கள் - வாவெட்டி மலை

தூண்கள் - குமாரசுரம்

10. கருங்கல் படிக்கற்கள்

மலையடிவாரங்களில் இருந்து மலை உச்சிக்குச் செல்வதற்கு, கருங்கற்களில் படிகள் பொலியப் பட்டு அடுக்கப்பட்டுள்ளன.

படிகள் - குருந்தனார் மலை

கருங்கல் படிக்கற்கள் - தட்டையமலை

படிகள் - கனகராயன்குளம்

மலையில் பொலியப்பட்டுள்ள படிகள் - குருந்தன்குளம்

மலையில் படிகள் - மன்னாகண்டல்

புதைந்துள்ள படிகள் - தட்டயமலை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஐயனார் கோவில் பாடிகள் - நெடுங்கேணி

11. யானைத்தலைவாசல் கற்கள்

பொளியப்பட்ட கருங்கல் படிகளை செருகி வைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் யானைத்தலை வாசல் கற்கள் பொளியப்பட்டுள்ளன.

மண்கிண்டி (மேற்கு மூலை)

முதலியாகுளம்கல்லுமலை - ஓமந்தை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குருந்தனார் மலை - குழுமுனை

தட்டயமலை - ஒட்டுசுட்டான்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மருக்காரம்பளை - வவுனியா

மன்னாகண்டல் மலை - புதுக்குடியிருப்பு

12. பொளியப்பட்ட பெரிய கற்கள்

நீள்சதுர வடிவில் சுமார் 3 அடி அகலம், ஆறு அடி நீளத்திற்குப் பொளியப்பட்ட நீள் சதுரவடிவக் கற்கள் பெருநிலப்பரப்பின் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றில் சில கீரான முறையில் பொளியப்பட்டுள்ளவையாகும். இவை அதிகமாக வழிபாட்டுத்தலங்களில் மலர்களை வைத்து வழிபடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஈமத் தாழிகளுக்கான மூடிகளாகவும் இருக்கலாம் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொலியப்பட்ட பெரிய கல் - கற்சிலைமடுக்காடு

தெரிசியூர் நல்லாறு கற்சிலைமடுக்காடு - தட்டையமலை
noolaham.org | aavanaham.org

சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள கல் - கற்சிலைமடு

பெரியபிழம் - தருங்கன் குளம்.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரிய கல் - பாலமோட்டை

பெரிய கல் - மகலியாருளம் கல்லு மலை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொளியப்பட்ட கல் - விளாத்திக்குளம்

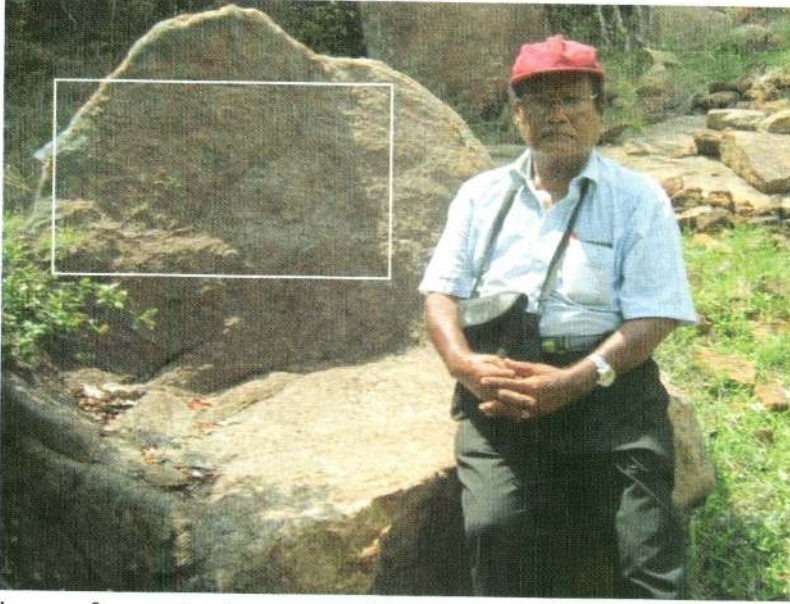
ஆலய வாசலில் பொலியப்பட்ட கல் - புதுக்குடியிருப்பு

பொலியப்பட்ட பீடங்கள் - குருந்தனூர்மலை
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

13. சித்திர வேலைப்பாடுடைய கற்கள்

சதுரமான கற்களிலும், நீள்சதுரமான கற்களிலும், பலவித வடிவங்கள் பொளியப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சூரியக் கதிர்கள், சங்கு, மீன் வடிவம், பறவைகள், மிருகங்கள் ஆகியன காணப்படுகின்றன. சாஸ்திரி கூழாங்குளத்தில் வரிசையாக யானைகள் நீர் பொழிவது போலப் பொளியப்பட்டுள்ள அரைச் சந்திரன் வடிவக் கல்லும் கிடைத்துள்ளது.

ஆசனம் - முதலியாகுளம் கல்லுமலை, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன் (பள்ளி)

பாதவடிவில் பொலியப்பட்ட கல் - பாதமோட்டை
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

கல்லில் பொலியப்பட்டுள்ள பறவைகள் - கற்சிலைமடு

சூரிய ஒளிக்கதிர் வடிவில் பொலியப்பட்ட கல் - கற்சிலைமடு

சதுரமாக பொலியப்பட்ட கல் - வாவெட்டிமலை

அம்புக்குறி பொலியப்பட்டுள்ள சதுரக் கல் - வாவெட்டி மலை

சதுரக்கல்லில் அம்புக்குறி - வாவெட்டி மலை

வட்டமாக பொளியப்பட்ட மூடி - முதலியாகுளம் கல்லுமலை

சூரியக் கதிர்களுடன் இரண்டு பாத வடிவில் பொளியப்பட்ட கல்

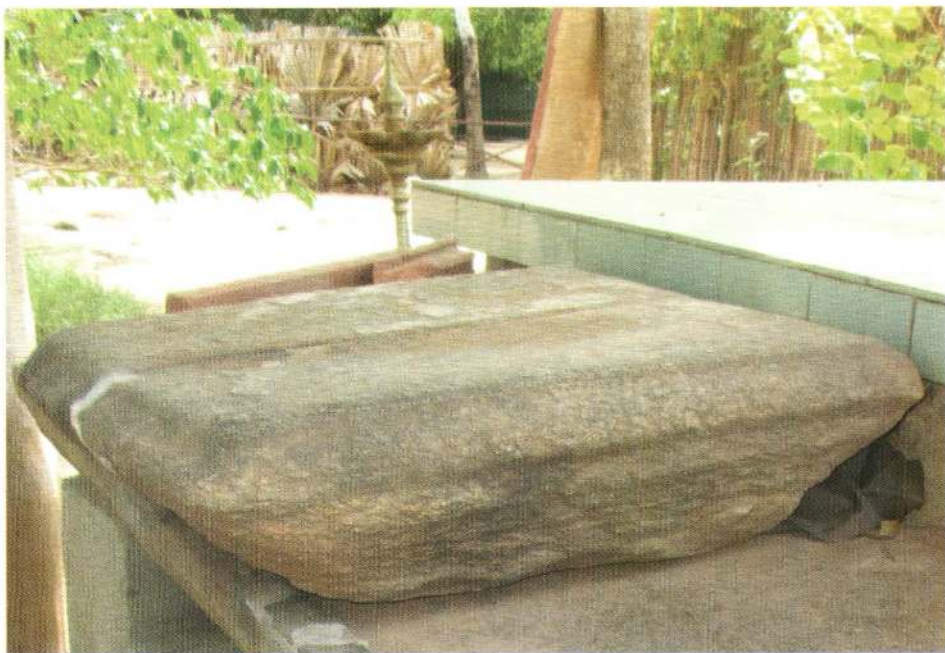
பாதவடிவில் உள்ள பொலியப்பட்ட பகுதியில் சித்திரங்கள்
- வவுனியா அருங்காட்சியகம்

ஐந்தாக பிரிக்கப்பட்ட நுனிப்பகுதியில் சுவஸ்திகா குறிகள்

சங்கு, மீன் மற்றும் பறவைகள் வடிவத்தில் பொளிவுகள் - வவுனியா அருங்காட்சியகம்

பொளியப்பட்ட கல் - சுற்சிலைமடு

சிவனுக்கு யானைகள் மலர்தூவுவது போன்ற அரைச்சந்திர வடிவக்கல் - மருக்காரம்பளை

படிகள் பொலியப்பட்ட நிலையில் உள்ள கல் - பறங்கி ஆறு பனங்காமம்

15. கிணறுகள், கேணிகள்

குருந்தனூர் மலையில் சுமார் மூன்று அடி விட்டமுள்ள கிணறு. இதன் ஆழத்தை அளவிட முடியவில்லை. தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: வேள்ணாகன் மகன் வேள்கண்ணன்

முதலியாகுளம் கல்லு மலைச்சாரலில் சதுரவடிவில் கிணறு பொளியப்பட்டுள்ளது.

அறுங்கோடை காலத்தில் நீர் நிறைந்திருப்பதும், கிணற்றில் தாமரை கொடி

இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வட்டுவாகலில் கைவிடப்பட்ட ஆலயத்தின் அருகே
சதுரவடிவில் கட்டப்பட்டுள்ள கிணறு

முதலியாகுளம் கல்லுமலையில் கிணறு

பாணன்கமம் - கோயில் கிணறு

கேணிகள்

முதலியாகுளம் கல்லுமலையில் பெரியூர்ப்பட்டுள்ள கேணி

நொச்சியடிக் கேணி - நெடுங்கேணி

வெளவால்வடிவில் நீர் தேங்கி உள்ள வெளவாலைக்கேணி

கருடன் சிறகு விரிக்கும் வடிவில் உள்ள கருடமடுக் கேணி

குமுமுனை தாமரைக்குளம் (கேணி)

16. செங்கல் பாவனையும் + நாணயங்களும்

செங்கற்கள்

செங்கல் காலத்தில் சூளையில் இடப்பட்ட செங்கற்கள் கோயில்கள் கட்டுவதற்கும் காவலரண்கள் கட்டுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாணை உடைவுகளும் ஓட்டுத்துண்டுகளும் காணப்படுகின்றன.

கோபுர வடிவில் செங்கல் அடுக்கு - பனங்காமம்

செங்கல் அடுக்கு - குழுமுனை

செங்கற்களின் வடிவம் - குழுமுனை

சிதைந்த செங்கற்கள் - சாளம்பன் ஆறு

கரையில் கட்டப்பட்ட காவலரணின் செங்கற்கள் - சாளம்பன் ஆறு

தளையன்குளத்தின் கல்வெளியில் எடுக்கப்பட்ட செங்கல்லு

தட்டயமலையில் ஓட்டுத் துண்டுகள்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உடைந்த பாணைத்துண்டு - மருக்காரம்பளை

17. நாணயங்கள்

பெருநிலப்பரப்பில் நாணயங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன என்பதை ஆதாரப்படுத்த சாஸ்திரி கூழாங்குளத்தில் எடுக்கப்பட்ட நாணயங்களும், தனியார் ஒருவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட நாணயங்களும், 1880களில் பார்க்கர் மூல்லைத்தீவிற்கு வடக்கே கிணற்றில் எடுத்த நாணயங்களும் சான்று பகுருகின்றன. இவற்றைவிட கும்பகன்னன் மலை உச்சியிலும் இரண்டு நாணயங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்ததாக குறிப்புகள் உள்ளன.

மருக்காரம்பளையில் எடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள்

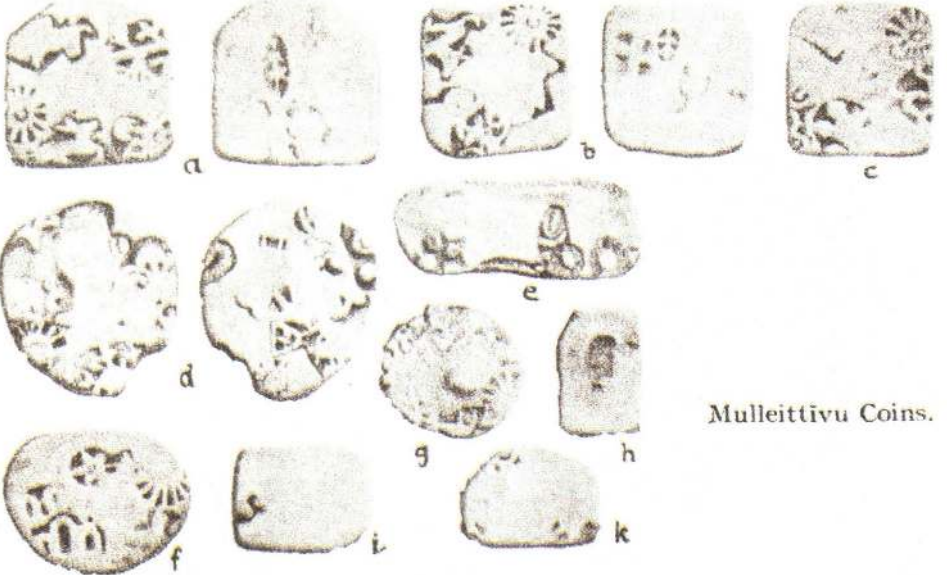
12ஆம் நூற்றாண்டு நாணயம் (நீலாவதி) - மருக்காரம்பளை

12ஆம் நூற்றாண்டு நாணயம் (முதலாம் பராக்கிரமபாகு)

தனியர் ஒருவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட நாணயம்

Mulleittivu Coins.

1880களில் முல்லைத்தீவில் எடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் என பார்க்கரின் நூலில் உள்ள படங்கள். தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: வேள்ணாகன்

18. புராதன கால சிலைகளும், சிதைக்கப்பட்டவைகளும்

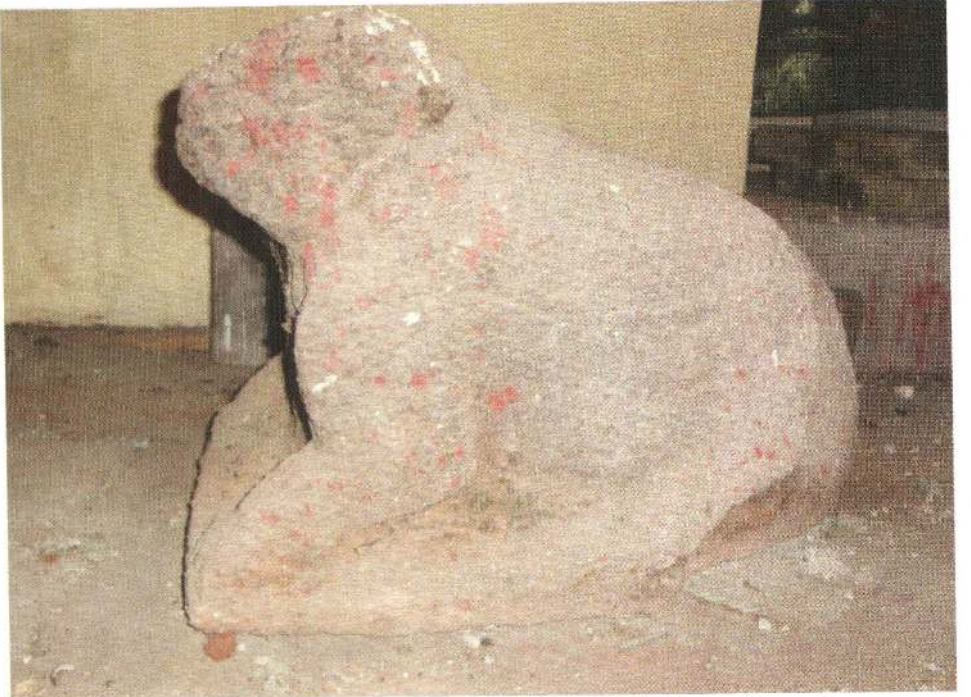

திருக்கேதீச்சர நந்தி

திருக்கேதீச்சர இலிங்கம்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நொச்சியடி கேணியில் நந்திசிலை. தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன் -
வேள்ணாகன் மகன் வேள்கண்ணன்

பனங்காமத்துண்டிக்குடும்பம். தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்
noolaham.org | aavanaham.org

கோமுகைக்கல் - தட்டயமலை

நாகங்கள் தொழில் நுட்பம்
noolaham.org | aavanaham.org

கிணற்றில் எடுக்கப்பட்ட மூசிகம் - புதுக்குடியிருப்பு

பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் உள்ள வட்ட வடிவான கல்,
தமிழ் பிராமணபுத்தரகவர்களின் மகன் வேள்கண்ணன்

உடைக்கப்பட்ட பிள்ளையார் - குழுமுனை

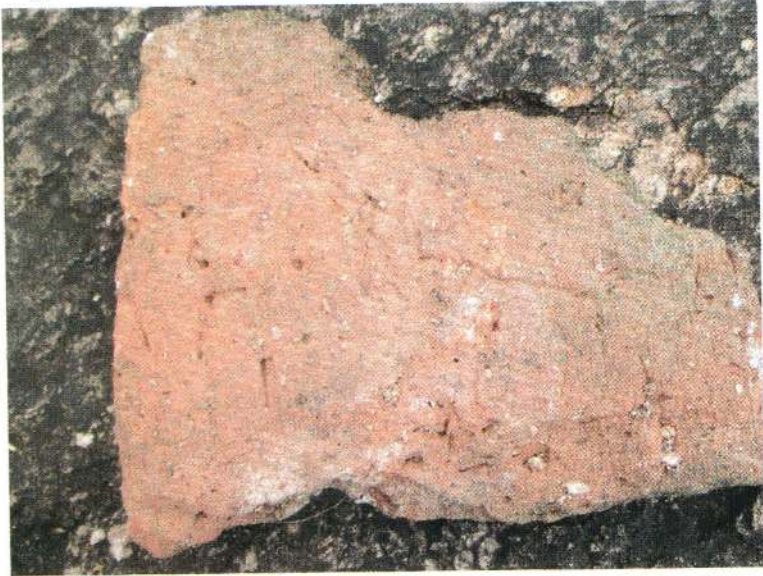
உடைக்கப்பட்ட பிள்ளையார் - மன்னார் தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

பளிங்குகல்லில் பொளியப்பட்ட நடனம் ஆடும் சிலை - திருக்கேதீச்சரம்

18. பேராசிரியர் பத்மநாதன்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் புராதன சின்னங்கள் இருக்கும் சில இடங்களுக்கு வருகை தந்திருந்தமை சிறப்பம்சமாகும். அந்த இடங்களில் இருக்கும் நாகர்களின் சின்னங்களில் இருந்த தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை வாசித்து எமது ஆய்வுக்கு வலுச்சேர்த்தமை ஆய்வின் உச்சக்கட்டமாகும். சில இடங்களுக்கு நேரடியாக வராவிட்டாலும் புகைப்படங்களிலிருந்து நாகர் கால தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்களை அடையாளம் கண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புராதன செங்கல்

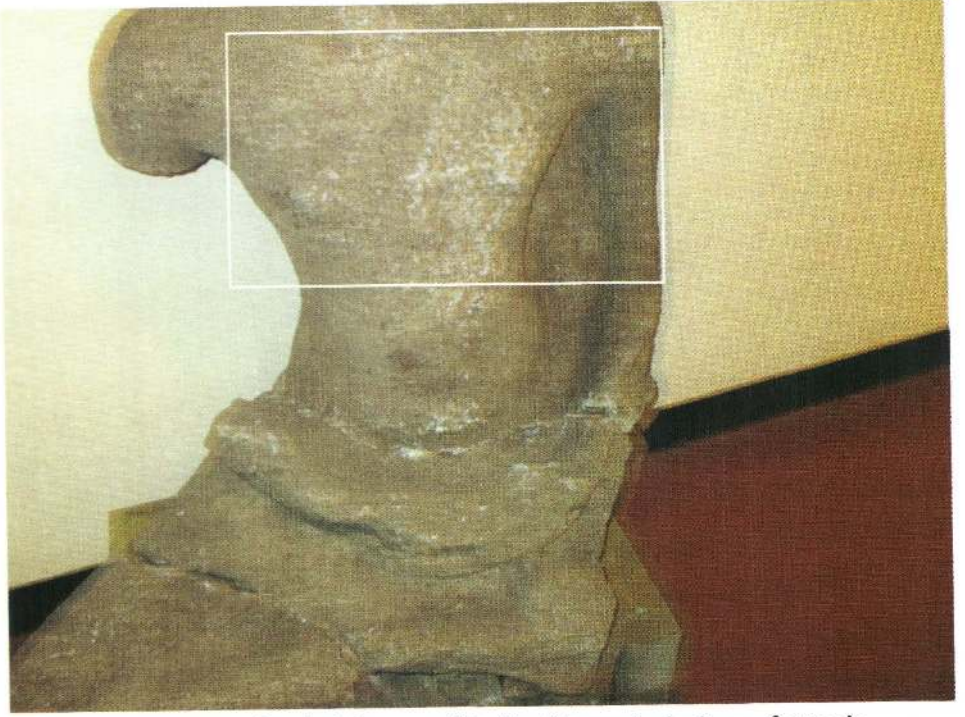
தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: வேள்ணாகன் மகன் வேள்கண்ணன்

சம்மளங்குளம் நாகம், தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

நாகர்களின் வழிபாட்டுச் சிலை - கூழாமறிப்பு, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன் (பள்ளி)

உடைந்த சமாதி புத்தர் சிலை, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

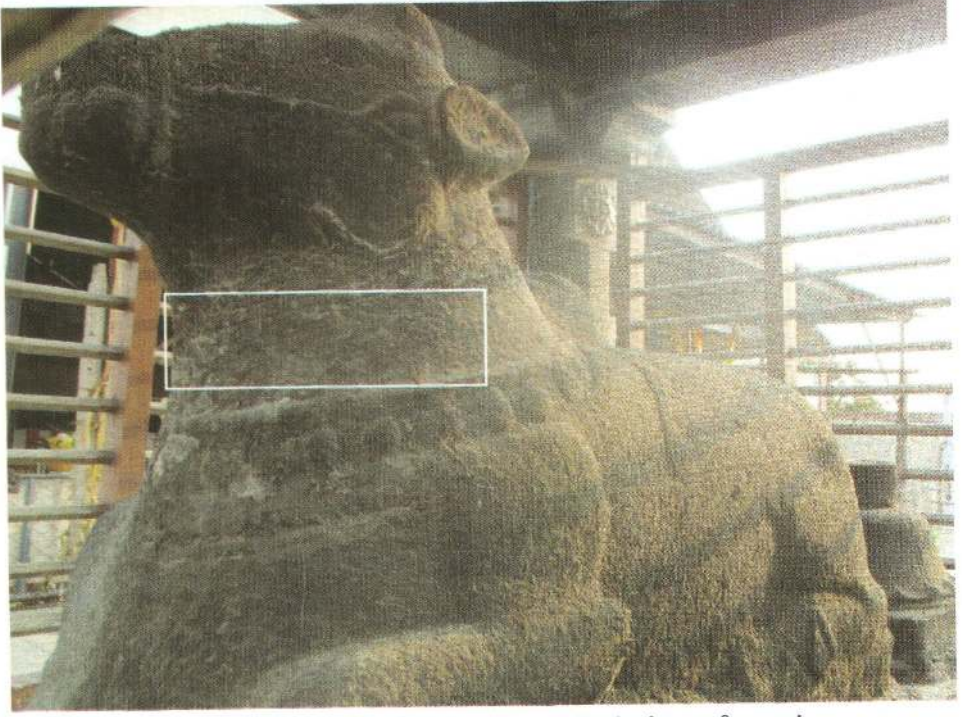
புத்தர் சிலை - வவுனிக்குளம் (பாலிக்குளம்), தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

நெடுங்கேணி எழுத்துமலையில் தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: வேள்ணாகன் மகன் வேள்கண்ணன்

நெளுக்குளம் நாக சிலை, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

திருக்கேதீச்சுர நந்தி, தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: மணிணாகன்

ஆதாரக்கல் - விளாத்திக்குளம், தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்கள்: வேள்ணாகன் மகன் வேள்கண்ணன்,

19. ஆய்வு முயற்சியில் பங்குபற்றிய ஆர்வலர்கள்

எனது ஆய்வு முயற்சிக்கான தகவல்ளைத் தந்ததோடு காடுகளுக்கும் மலைகளுக்கும் செல்ல பலர் தாமாக முன்வந்து தமது ஒத்துழைப்புகளை வழங்கியிருந்தனர்.

ஒட்டுசுட்டான் வாவெட்டிமலையில் குழுவினர்

குழுமுனை குருந்தனூர் மலையில் குழுவினர்

குருந்தன் குளத்தின் மலைச்சாரலில் ஆர்வலர்கள்

தொச்சியடி கிழக்கேயுள்ள மூலாஹம் மெய்யாறு பத்மநாதன் குழுவினர்
noolaham.org | aavanaham.org

கிழவிகுளத்தில் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

வவுனியன் பெரியகுளத்தில் ஆர்வலர்கள்

தட்டயமலையில் பூசாரியர் யோகன், அருணா

தளையன்குளம் தல்வெளியில் அருணா, ஊடகவியலாளர் கபில்நாத்

உசாத்துணை

- Account of the Vanni*, by Liet. Thomas Nagel, RAS Journal, 1948 - 1793.
- Ancient Ceylon*, by H.Parker (English), 1909.
- Ancient Jaffna*, by C. Rasanayagam Mudaliyar (English), 1926.
- An Historical Political and Statistical Account of Ceylon and its Dependecies*, Vol. I & II, by Charles Pridham, 1849.
- A Short History of Ceylon*, by H.W. Codington, 1929.
- Ceylon: An Account of the Island*, by J.E. Tennant, 1859.
- Ceylon and the Portuguse (1505-1658)*, by P.E. Pieris, 1920.
- Christianity in Ceylon*, Vol I & II, by Sir, J.E.Tennent, 1850.
- Dutch Reports*, Translated by R.G.Anthoniz, 1795.
- Manual of North Central Province*, by R.E. Ivers, 1899.
- Manual of Vanni Districts*, by J.P. Lewis (English), 1895.
- Nalla Mappana Vanniyar and the Grant of a Mudaliyarship*, RAS.Journal, by Rev.Fa. S. Gnanapirakasas, 1936.
- Nineteen Years Captivity in the Kingdom Conde uda*, by Robert Knox, 1902.
- Notes on Jaffna*, by John H. Martyn (English), 1923.
- Ravana: The Great King of Lanka*, by M.S. Purnalingampillai, Tinnaveli District, 1928.
- The Dutch in Ceylon*, by R.G. Anthoniz (English), 1923.
- The Kingdom of Jafanapatam (1645)*, by P.E. Pieris, 1920.
- Travels in Ceylon*, by R. Raven Hart, 1963.
- Vanni and the Vanniyars*, by C.S. Navaratnam, 1960.
- Yalpana Vaippava Malai, Yalpanach Charithiram, The Kalveddu*, by C.Brito (English), 1879.
- அருணா செல்லத்துரையின் ஆய்வுக் குறிப்புகள், 1993-2013.
- அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாறு 01- "கி.மு-கி.பி", அருணாசெல்லத்துரை, 2004.
- அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாறு 02- "பண்டாரவன்னியன்", 2002.
- அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாறு 03- "சுதேசத் தலைமைகள்", 2005.
- அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாறு 04- "மாப்பாண, மடப்பளி வன்னியர்", 2007.
- அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாறு 05- "அடங்காப்பற்று முதலிமார்", 2010.
- கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள், கலாநிதி செ. குணசிங்கம், 1970.
- "பண்டைய ஈழத்தில் சிவ வழிபாடு", கைலாசநாதம், பேராசிரியர் சிற்றம்பலம், 2000.
- வன்னியர், கலாநிதி சி. பத்மநாதன், 1970.
- வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்திய வன்னி நாட்டின் தொல்லியல் (கட்டுரை), பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம், 1983.
- வையாபாடல், பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி க.செ. நடராசா, 1980.
- யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (தமிழ்), முதலியார் குல. சபாநாதன், 1995.
- யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, 1915.
- யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, மெஸ்.க.வேலுப்பிள்ளை, 1918.
- யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், செ. இராசநாயகம், முதலியார், 1933.

ஆசிரியர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் Books Written & Published by the Author

- “வீடு” தொலைக்காட்சி நாடகமும், வானொலி நாடகங்களும். (1994 ம் ஆண்டு யாழ். இலக்கியப் பேரவையின் சிறந்த நாடக நூலுக்கான இலக்கியச் சான்றிதழ் பெற்றது.) “Veedu” Teledrama/ Radio Dramas (Selected as best Drama book in 1994 by Ilanakai Literary Council of Jaffna) - 1993
- அருணா செல்லத்துரையின் “மெல்லிசைப் பாடல்கள்” (வானொலி, தொலைக்காட்சியில் ஒலி-ஒளிபரப்பாகியவை.) Aruna Selladuraiyin “Mellisai Paadalkal” (Light Songs) - 1994.
- “நந்தி உடையார்” வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம். (1996 ஆம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், சிறந்த வானொலி நாடகப் பிரதிக்கான ‘உண்டா அபிநந்தன்’ தங்க விருதையும் பெற்றது.) “Nanthi Udayar” Vanni Historical & Traditional Drama (Won 1996 Sahithiya Award & “Unda Abhinandana” Golden Award for best Radio Drama Script.) - 1996.
- “இலங்கையில் தொலைக்காட்சி” வரலாற்றுச்சுவடி (1997ஆம் ஆண்டு வட கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசு பெற்றது.) “Television in Sri Lanka” (Won North East literary Award -1997.) -1997.
- “வன்னிப் பிராந்தியக் கூத்துக்கள்” பாரம்பரியத் தேடல்
“Traditional Dramas in Vanni” Traditional Findings - 2000.
- “அகதி முக(ா)ம்” அருணா செல்லத்துரையின் நாடகங்கள்.
“Ahathi Muha(a)m” Dramas.(Refugee Camp/ Face of a Refugee) - 2001.
- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் 02” “பண்டாரவன்னியன்”
History of Adankappattu (Vanni) Part 02. 1st Edition “PandaraVanniyan” - 2002
- “பண்டாரவன்னியன் - குருவிச்சி நாச்சியார்” வன்னிப் பாரம்பரிய நாடகம்
“PandaraVanniyan -Kuruvichchi Nachchiyar” (Traditional Drama). வடகிழக்கு மாகாண சபையினால் 2004 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நாடக நூலுக்கான பரிசு பெற்றது. - 2003
- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் -01” கி.மு. - கி.பி. History of Adankappattu Vanni Part -01 “B.C. - A.D.” - 2004

- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு -பாகம்-2” அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன்
History of Adankappattu (Vanni) Part -2 (2nd Edition) “PandaraVanniyar” - 2005
- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் -03” கதேசத் தலைமைகள்
History of Adankappattu (Vanni) Part -03 “Native Chieftains” - 2006
- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் -04” மாப்பாண - மடப்பளி வன்னியர்
History of Adankappattu (Vanni) Part-04 “Mappana-Madappali Vanniyar” - 2007
- “தொலைக்காட்சிச் செய்திகள்: தொழில் நுட்பங்களும் பயிற்சிகளும்”
“Television News: Technics & Training” - 2008
- “அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் -05” அடங்காப்பற்று முதலிமார்
History of Adankappattu (Vanni) Part-05 “Adankappattu Mudaliyars” - 2010
- “அடங்காப்பற்று -வன்னியில் ஆதிகால தமிழர் வரலாறு (கி.மு.)”
“Ancient History of the Tamils in Adankappattu -Vanni (B.C)” - 2016

ஆசிரியரின் ஏனைய பங்களிப்புகள்

ஒலியில் - Audio Cassette

- “ஒலித்தென்றல் 01” - மெல்லிசைப்பாடல்கள் - ஒலிப்பேழை - 1994
“Olithenral -01 ”- Light Songs Audio Cassette
- “ஒலித்தென்றல் -02” மெல்லிசைப்பாடல்கள்-ஒலிப்பேழை - 1996
“ Olithenral - 02 ” Light Songs Audio Casstte
- “நந்தி உடையார்” வன்னிப்பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - ஒலிப்பேழை - 1996
“Nanthi Udaiyar ” Vanni Historical & Traditional Drama Audio Cassette
- “நந்தி உடையார்” வன்னிப்பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - (சி.டி.) இறுவட்டு - 1996
“Nanthi Udaiyar ” Vanni Historical & Traditional Drama/Compact Disc (CD)

ஒளியில் - Tele Drama

- “திருப்பங்கள்”, தொலைக்காட்சி நாடகம் (ரூபவாகினி) - 1991
- “வீடு”, தொலைக்காட்சி நாடகம் (ரூபவாகினி) - 1992
- “வேழம்படுத்த வீராங்கனை” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து ஒளிப்பேழை.
“Vezampadutha Veerankanai” Mullai Moody Vaddakkalary Traditional Folk Drama Video - 1994.

“யாழ்தேவி”

“தண்டனை” போன்ற தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தொலைக்காட்சி நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளுக்காக தயாரிக்கப்பட்டவையாகும். - 1994 - 1996

“மனக்கோலங்கள்” தனியார் நிறுவனம் ஒன்றிற்காக தயாரிக்கப்பட்டது. - 2005

“ஒருநாள்” தொலைக்காட்சி விவரண நாடகம் (இறுவட்டு - DVD) வட-கிழக்கு மாகாண சபைக்காக தயாரிக்கப்பட்டது. - 2008

“பறக்கத் துடிக்கும் பட்டாம் பூச்சிகள்” வவுனியா பிரதேச செயலகத்திற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது - 2015

அரங்கில் - Stage

“சொன்னால் நீ நம்பமாட்டாய்” முள்ளியவளை பாரதி இலக்கிய மன்றத்திற்காக - 1965

“ஊருக்கடி உபதேசம்” முள்ளியவளை பாரதி இலக்கிய மன்றத்திற்காக - 1968

“கோவலன் கூத்து” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து. (1974 ஆம் ஆண்டு இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் அகில இலங்கைத் தமிழ் நாடக விழாவில் முதற் பரிசு பெற்றது). - 1974

“வேழம்படுத்த வீராங்கனை” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து. (1994ஆம் ஆண்டு கொழும்பு-பாடசாலை மட்டத்திலான தமிழ்த் தினப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றது). - 1994

“நந்தி உடையார்” வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம். (1996ம் ஆண்டு வவுனியா கல்வியியற்கல்லூரி மாணவர்களால் வவுனியா நகரசபையிலும், கொழும்பிலும் மேடையேற்றப்பட்டது). - 1996

“தரைதட்டிய மீன்கள்” சமகாலப் பிரச்சினைகள் (1998ஆம் ஆண்டு யாழ் - இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகளின் கொழும்புக் கிளையினருக்காக கல்லூரியின் அபிவிருத்தி நிதிக்கென, கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது). - 1998

“அகதி முக(ா)ம்” சமகாலப் பிரச்சினைகள் (1998ஆம் ஆண்டு அரசு தமிழ் நாடக விழாவின் இறுதிப் போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு கொழும்பு மருதானை எல்பின்ஸ்டன் அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது.) - 1998

“நவீன நாரதர்” சமகாலப் பிரச்சினைகள் (1999ஆம் ஆண்டு கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி கலை விழாவில் மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டது). - 1998

1997	1997	1997
1998	1998	1998
1999	1999	1999
2000	2000	2000
2001	2001	2001
2002	2002	2002
2003	2003	2003
2004	2004	2004
2005	2005	2005
2006	2006	2006
2007	2007	2007
2008	2008	2008
2009	2009	2009
2010	2010	2010
2011	2011	2011
2012	2012	2012
2013	2013	2013
2014	2014	2014
2015	2015	2015
2016	2016	2016
2017	2017	2017
2018	2018	2018
2019	2019	2019
2020	2020	2020
2021	2021	2021
2022	2022	2022
2023	2023	2023
2024	2024	2024
2025	2025	2025
2026	2026	2026
2027	2027	2027
2028	2028	2028
2029	2029	2029
2030	2030	2030
2031	2031	2031
2032	2032	2032
2033	2033	2033
2034	2034	2034
2035	2035	2035
2036	2036	2036
2037	2037	2037
2038	2038	2038
2039	2039	2039
2040	2040	2040
2041	2041	2041
2042	2042	2042
2043	2043	2043
2044	2044	2044
2045	2045	2045
2046	2046	2046
2047	2047	2047
2048	2048	2048
2049	2049	2049
2050	2050	2050
2051	2051	2051
2052	2052	2052
2053	2053	2053
2054	2054	2054
2055	2055	2055
2056	2056	2056
2057	2057	2057
2058	2058	2058
2059	2059	2059
2060	2060	2060
2061	2061	2061
2062	2062	2062
2063	2063	2063
2064	2064	2064
2065	2065	2065
2066	2066	2066
2067	2067	2067
2068	2068	2068
2069	2069	2069
2070	2070	2070
2071	2071	2071
2072	2072	2072
2073	2073	2073
2074	2074	2074
2075	2075	2075
2076	2076	2076
2077	2077	2077
2078	2078	2078
2079	2079	2079
2080	2080	2080
2081	2081	2081
2082	2082	2082
2083	2083	2083
2084	2084	2084
2085	2085	2085
2086	2086	2086
2087	2087	2087
2088	2088	2088
2089	2089	2089
2090	2090	2090
2091	2091	2091
2092	2092	2092
2093	2093	2093
2094	2094	2094
2095	2095	2095
2096	2096	2096
2097	2097	2097
2098	2098	2098
2099	2099	2099
2100	2100	2100

அருணா செல்லத்துரையின் கண்டுபிடிப்புகளினால் இருள் மயமாகிவிட்ட வன்னியின் ஆதி வரலாறு இப்பொழுது தெளிவாகவும் விபரமாகவும் தெரிகின்றது. அவ்வாறு தெளிவு பெறும் வரலாறும் தமிழ்மொழி பேசுவோரின் வரலாறாகவே வெளிப்படுகின்றது. அவர் கண்டுபிடித்த தொல்பொருட் சின்னங்களிற் பெரும்பாலானவற்றிலே தமிழ்ப் பிராயி வரி வடிவங்கள் தெரிகின்றன: அவற்றிலே தமிழ்ச் சொற்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதே நிலை யாழ்ப்பாணத்திலும் கிழக்கிலங்கையிலும் காணப்படுகின்றது.

இப்பண்பாட்டு அம்சங்கள் இலங்கையில் வடமத்திய வனயத்திலும் தென் பிராந்தியத்திலும் ஊடுருவிப் பரவிபுள்ளன. குறிப்பிடத்தகுந்தது. இதுவரை கலாசார முக்கோணத்தின் பல்வேறு வரலாற்றுத் தலங்களிலுள்ள பெருந்த சிற்பங்களைப் பற்றிய நூல்களைச் சிங்கள மொழியில் மட்டும் வெளியிட்டுள்ளனர். அப்பக்கி மஹானிகாரத்துப் பெளத்த படிமங்கள் பற்றியது அவற்றுள் ஒன்று. அதில் வெளியிடப்பட்டுள்ள சிற்பங்களின் மங்களில் மணினாகன் என்ற பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம். இதுவரை இலங்கையின் தொல்லியல் சார்பான நிறுவனங்களும் தொல்லியலாளரும் தமிழ்ப் பிராயி வரி வடிவங்கள் இலங்கையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவர்களின் ஆய்வுமுறைகளும் தகைமைகளும் எவ்வளவு பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளன என்பது காலப்போக்கில் விளம்பரமாகும்.

அருணா செல்லத்துரை தொல்லியல் பயின்ற ஆய்வாளர் அல்லர். ஆயினும் ஊடகவியலாளர் என்ற தகைமையும் அனுபவமும் கொண்டவர். அதனால் தான் சிரமப்பட்டுக் கண்டவற்றை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தனக்கெட்டிய விடயங்களைப் பற்றிப் பகிரங்கமாக எழுதுகின்றார். அடங்காப்பற்று வன்னியின் வரலாறு பற்றிய ஆர்வமும் தமிழ்மொழி மீதும் அதனைப் பேசுவோர் மேலும் கொண்டுள்ள பாசமும் அவருடைய சாதனைகளுக்கு உந்துசக்திகளாக அமைகின்றன. அவருடைய கட்டுரைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை மேலோங்கி இருப்பதைக் காணலாம்.

அவரது சாதனைகள் அடங்காப்பற்று வன்னியிலே தமிழரின் ஆதிகால வரலாற்றை ஆழமாகவும் பரந்தளவிலும் ஆய்வு செய்வதற்கு அடித்தளம் அமைத்துள்ளன. அக்காலத்துச் சமுதாய நிலைகள், வழிபாட்டு முறைகள், கட்டுமான முறைகள், நீர்த்தேக்கங்கள் என்பன பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு அவை ஆதாரமாகின்றன. இதுவரை வேறெவரும் கண்டு, அடையாளப் படுத்த முடியாத பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் பற்றிய விபரங்கள் பெரும் அளவிலானவற்றை அவர் வெளியிடுகின்றார். அவர் வெளியிடும் சின்னங்கள் காணப்படும் இடங்களும் பெருந்தொகையானவை. அவை அடங்காப்பற்று வன்னியின் எல்லாப் பாகங்களிலும் உள்ளவை.

அவை மலைப்பாறைகளின் உச்சிப் பகுதிகள், மலைச்சாரல்கள், அபரித்தியான காடுகள், வயல் நிலங்கள், குடியிருப்புப் பகுதிகள், குளங்களின் அண்டகட்டுகள், புராதனமான வழிபாட்டுத் தலங்கள், இன்றுவரை வழிபாடு நடைபெறும் தலங்கள் முதலானவற்றுள் அடங்கியுள்ளன. ஆதி காலத்து நாக சிற்பங்கள் அராளமானவை. அவற்றுட் சில சிற்பங்களின் படங்கள் மட்டுமே இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன. சைவசமய சின்னங்களும் பெளத்த சமய சின்னங்களும் பெருந்தொகையானவை. அவற்றிலும் பெயர்கள் தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்

ISBN 978-955-1347-20-8

9 789551 347208

Rs.1300.00 /US \$ 20